

Сакья Пандита Гунга Жалсан

ས་སྐྱའི་ཡིག་ས་བཤད་བརྒྱུག་ས་མོ།

Эрдэнийн сан субашид
"СУБХАШИТА"

Агинский дацан "Дэчен Лхундублинг"
ФОНД ПРЕЗИДЕНТСКИХ ГРАНТОВ

НАЗИДАТЕЛЬНЫЕ ИЗРЕЧЕНИЯ БУДДИЙСКИХ УЧИТЕЛЕЙ
Выпуск I

Сакья Пандита Гунга Жалсан
(1182—1251)

"СУБХАШИТА"
(двуязычное издание)

Издание подготовлено с благословения настоятеля
Агинского дацана Цыбикова Бадма ламы
при поддержке Фонда президентских грантов
в рамках социально значимого проекта
"Сокровищница знаний": буддийское письменное наследие
Южной Сибири.
(проект №18-2-002347)

Амитхаша, 2021

Предисловие

Публикацией перевода "Субхашиты" Сакья Пандиты открывается серия "Назидательные изречения буддийских учителей", в которой планируется в течение года выпустить переводы с тибетского языка еще четырех буддийских сочинений дидактического характера.

"Субхашита" по праву занимает одно из самых высоких мест среди буддийских книг, созданных в Тибете. Эта мудрая книга пользовалась популярностью у многих поколений читателей - мирян и духовенства - не только в Тибете, но и в Монголии, Бурятии и Калмыкии. Об этом свидетельствует большое количество её переводов на монгольские языки - около шести основных, среди которых есть и перевод пятого настоятеля Агинского дацана Галсан-Жимбы Тугулдунова, некогда печатавшийся большими тиражами для лам и читающих прихожан. В дацане издавалась также оригинальная тибетская версия этой книги, послужившая основой данной публикации, являющейся первым полным русским переводом этого сочинения.

В 457-ми четверостишиях "Субхашиты" говорится о достойном, и недостойном поведении, о разумном и неразумном образе действий, о честных и нечестных поступках и их соответствующих следствиях. Автор усиливает назидательный эффект за счет ярких, оригинальных сравнений и примеров, заимствованных им из повседневной жизни, законов природы, сказочных сюжетов и литературы.

Одной из удивительных особенностей "Субхашиты" является её универсальность; т.е. в повседневной жизни едва ли бывают ситуации или явления, о которых так или иначе не говорилось бы в этой книге. Намек на такую всеохватность содержится, как нам кажется, и в

санскритском названии этого труда - "*Субхашита ратнанидхи*", где слово "*ратнанидхи*" имеет и прямое и переносное значение. В прямом значении - это "драгоценная сокровищница" или "ларец драгоценностей", а в переносном - "море", какместилище всех драгоценностей. Таким образом, название сочинения можно было бы перевести и как "Море полезных изречений". Но мы не стали этого делать, чтобы не противоречить сложившейся переводческой традиции.

Название книги – не единственный пример, когда автор высказывается способом, допускающим разные толкования. Некоторые четверостишия, смысл которых даже по прочтении комментариев на них нам не открывался со всей ясностью, приходилось переводить (если только это удавалось) с сохранением неоднозначности или недосказанности оригинала.

В настоящем двуязычном издании «Субхашиты» введенный тибетский текст источника основан преимущественно на редакции агинского ксилографа, но с некоторыми исправлениями, сделанными с учетом других редакций текста. В приложении помещено факсимиле агинского ксилографа во всей его полноте.

Некоторые часто используемые тибетские или индийские слова иногда оставлялись без перевода. В тексте они выделены курсивом. Их список с очень краткими пояснениями помещен в конце публикации вместе с некоторыми редко встречающимися именами собственными. Остальной курсив в тексте перевода выделяет специальные или редко используемые слова, а также некоторые словесные вольности, за которые автор перевода просит снисхождения.

Оглавление

О мудрости (1-30)	9
О благородстве (31-58)	21
О глупости (59-101)	31
О мудрости и глупости (102-144)	49
О дурных поступках (145-192)	65
О закономерном (193-256)	85
О неприемлемом (257-303)	111
О надлежащем (304-398)	129
О Дхарме (399-457)	167

ཨྱུ་ཚེས་རྩེ་ས་སྐྱ་པ་རྩི་ཏའི་བཀའ་འབུམ་ལས་ལེགས་བཤད་རིན་ཆེན་
གཏེར་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ།

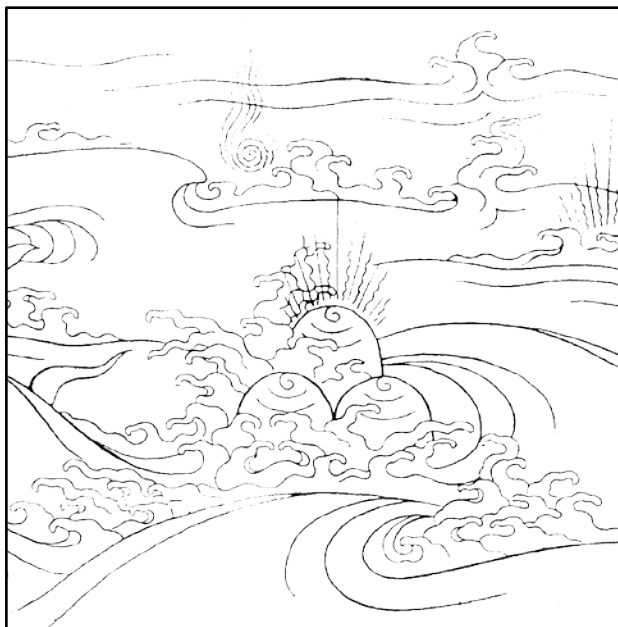
"Драгоценная сокровищница полезных изречений"
из собрания слов Владыки Дхармы Сакья Пандиты.

ཁྱེ་གར་སྐད་དུ། ལུ་སྐྱ་ཤི་ཏ་ར་རྒྱ་ནི་ནི་རྣ་མ་ཤུག། བོད་སྐད་དུ། ལེགས་པར་
བཤད་པ་རིན་པོ་ཆའི་གཏེར་ཞེས་བྱ་བའི་བསྟན་བཅོས།

"Субхашита ратнанидхи шастра"

или

Трактат, называемый "Драгоценная сокровищница
полезных изречений".

མཁས་པ་བརྟགས་པ།

- ༡ མཁས་པ་ཡོན་ཏན་མཛོད་འཛིན་པ།
དེ་དག་ལེགས་བཤད་རིན་ཆེན་སྟུང་།
རྒྱ་མཚོ་ཆེན་པོ་ཚུ་ཡི་གཏེར།
ཡོན་ཕྱིར་ཚུ་བོ་ཐམས་ཅད་འབབ།
- ༢ རྒྱུ་བོ་ཡོན་ཏན་ཡོད་མེད་པའི།
སྤང་དོར་སློ་གྲོས་ལྡན་པ་མཁས།
རྩལ་དང་འདྲེས་པའི་ལྷགས་ཕྱེ་རྣམས།
ཁབ་ལེན་རྩོ་ཡིས་ལེན་པ་ཤེས།
- ༣ ལེགས་བཤད་མཁས་པའི་སློ་གྲོས་ཀྱིས།
གོ་ཡི་སྒྲུན་པོས་དེ་ཉ་མིན།
ཉི་མའི་འོད་ཟེར་ཤར་བ་ན།
འབྱུང་པའི་བྱ་རྣམས་ལོང་བར་འབྱུར།
- ༤ ཤེས་རབ་ལྡན་པས་ཉེས་པ་དག།
སེལ་བར་བྱས་ཀྱི་སྒྲུན་པོས་མིན།
ནམ་མཁའ་ལྗང་གིས་དྲུག་ཅན་སྟུལ།
གསད་པར་བྱས་ཀྱི་ཁ་ཏས་མིན།
- ༥ སློ་གྲོས་ཆེན་པོ་རྒྱད་ན་ཡང་།
ལྷག་པར་སློ་གྲོས་སྟོབས་ལྡན་འབྱུར།
རི་དྲགས་རྒྱལ་པོ་བཞེས་པ་ན།
སྤང་ཆེན་སྒྱུ་བོ་སྒྱུར་དུ་འགེམས།

О мудрости

- 1 Мудрецы свою сокровищницу знаний
Драгоценным поучением пополняют.
Чтобы морю стать таким великим
Сколько рек в себя оно вбирает!
- 2 Есть ли знания у человека или нет их,
Мудрый знает, что принять и что отбросить.
Ведь железный порошок из всякой примеси
Можно извлекать магнитным камнем.
- 3 Назидательному слову внимлет разум
Мудрого, - глупцы же не внимают.
Когда солнце светлое восходит,
Ослепляет оно филинов лучами.
- 4 Обладающий разумом может все зло
Отсекать, что глупцам не под силу.
Ядовитого змея *Гаруда* способен
Убить, но никак не вороны.
- 5 Ум великий даже в злключениях
Мудростью становится сильней.
Царь зверей, испытывая голод,
И слона способен быстро одолеть.

- ༤ མཁས་པ་བརྩན་ཅིང་མ་དྲིས་པ།
 དེ་ཡི་བར་དུ་གཏིང་མི་དཔོགས།
 ར་ལ་དབྱ་གྲས་མ་བསྐྱན་པར།
 དེ་སྲིད་གཞན་དང་ཁྱད་ཅི་ཡོད།
- ༥ རིག་པ་ནངས་བར་འཆི་ཡང་བསྐྱབ།
 ཆོ་འདྲིར་མཁས་པ་མི་སྲིད་ཀྱང་།
 སྐྱེ་བ་བྱི་མར་བཅོལ་བ་ཡི།
 རྟོར་ལ་རང་ཉིད་ལེན་པ་འདྲ།
- ༦ ཡོན་ཏན་ལྡན་ན་སྐྱེ་བོ་ཀུན།
 མ་བསྐྱས་པར་ཡང་རང་ཉིད་འདྲ།
 དྲི་ལྡན་མེ་ཏྲག་རྒྱང་རིང་ཡང་།
 བྱང་བ་སྤྲིན་གྱི་ཆོགས་བཞིན་འཁོར།
- ༧ མཁས་པ་ཡོན་ཏན་ཀུན་བསྐྱབ་པ།
 མཐར་ཕྱིན་གཅིག་གིས་འཇིག་རྟེན་གསལ།
 སློང་ན་ཤེས་པ་མང་ན་ཡང་།
 རྒྱ་སྐར་བཞིན་དུ་གསལ་མི་རུས།
- ༨ མཁས་པ་ཡོན་ཏན་དཔག་མེད་ཀྱང་།
 གཞན་གྱི་ཡོན་ཏན་རྒྱང་དུ་ལེན།
 དེ་ལྟར་རྒྱན་དུ་དབྱད་པ་ཡིས།
 ལྷུང་དུ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པར་འགྱུར།

- 6 Если мудрого не испытать вопросом, -
 Не измерить его знаний глубину.
 В барабан покуда не ударишь,
 От других его не отличишь.
- 7 Даже если смерть тебя ждет завтра - все равно учись.
 Пусть в жизни этой мудрецом ты можешь и не стать,
 Знание вкладу драгоценному подобно;
 В жизни следующей его ты сможешь взять.
- 8 К тем, кто знанием полезным обладает,
 Люди все стремятся и без зова.
 Вкруг цветка душистого клубится
 Рой пчелиный, прилетевший издалека.
- 9 Мудрый, что достиг пределов в знании,
 В одиночку освещает целый мир.
 А умы дурные *многознанием* -
 Словно звезды - света не дают.
- 10 Хоть познания мудрых и обширны,
 Все же есть чему учиться у других.
 Поступая таким образом все время,
 Скоро путь к всезнанию обрешь.

༡༡ མཁས་པ་ཤེས་རབ་ཀྱིས་བསྐྱེད་སྤྱོད་ན།
དག་པོ་མང་ཡང་ག་ལ་ཚུགས།
འཕགས་རྒྱལ་གྱི་ནི་བཅ་ཟེའི་བྱ།
གཅིག་ཤུས་དག་པོའི་ཚོགས་ཀྱན་བཅོམ།

༡༢ སློ་རྒྱུད་གོས་ཉིས་འབྲུགས་པའི་ཚོ།
སློ་ལྡན་ཐབས་ཀྱིས་བདེ་བར་གསོ།
ཚུ་སྐྱེད་རྩོག་པས་རྒྱུད་གསལ་བ།
ཚུ་མདངས་ཚོར་བྱས་དང་བར་བྱེད།

༡༣ མཁས་པ་ཇི་ལྟར་ཐབས་བརྒྱགས་ཀྱང་།
སྐྱེན་པོ་འབྲུག་པའི་ལམ་མི་འགོ།
ཆར་སྒྲོད་བྱེད་སྒྲོམ་ན་ཡང་།
ས་ལ་འབབ་པའི་རྒྱ་མི་འབྱུང་།

༡༤ ཤེས་རབ་ལྡན་པ་མགོ་བསྐྱོར་ཡང་།
བྱ་བའི་ཆ་ལ་སྤྱོད་སྤྱོད་མི་འབྱུང་།
སྒོག་ཆགས་གྲོག་མ་མིག་མེད་ཀྱང་།
མིང་ལྡན་གཞན་ལས་སྒྲོག་པར་མགྱོགས།

༡༥ སློ་གྲོས་ལྡན་པ་གཉིས་བགྲོས་ན།
སློ་གྲོས་ལེགས་པ་གཞན་འབྱུང་གིད།
ཡུང་ང་དང་ནི་ཆ་ལ་ལས།
ཁ་དོག་གཞན་ཞིག་སྐྱེ་བར་འབྱུང་།

- 11 Мудреца, вооружившегося знанием,
И толпа врагов не одолеет.
Так, однажды сын брахмана в *Уджияне*
В одиночку всех врагов своих повергнул.
- 12 Когда ссора возникает в споре глупых,
Мудрый знает как её уладить.
Мутная вода ручья нечистого
Камнем драгоценным вновь очистится.
- 13 Как стеснен бы ни был мудрый в средствах,
Все равно он не пойдет дорогой глупых.
Как бы ласточка от жажды не страдала,
Воду пить с земли она не станет.
- 14 Мудрый, и вводимый в заблуждение,
Все равно не ошибется в деле.
Муравей хоть глаз и не имеет,
Но иных с глазами он проворней.
- 15 В обсуждении двух разумных,
Мудрость новая рождается.
Смесь буры и куркумы
Цвет совсем другой дает.

༡༥ ཁོང་མཛངས་བསོད་ནམས་བསགས་པའི་མི།
གཅིག་ཕུ་ཡིན་ཡང་ཀུན་ལས་རྒྱལ།
རི་དྲགས་རྒྱལ་པོ་སང་གེ་དང་།
འཁོར་ལོས་སྐྱར་ལ་གྲོགས་མི་དགོས།

༡༦ ཐབས་ལ་མཁས་ན་ཆེན་པོ་ཡང་།
བན་དུ་བསྒོ་བ་ག་ལ་དཀའ།
མཁའ་ཁྲིང་མཐུ་རྩལ་ཆེན་ཡང་།
གོས་སེར་ཅན་གྱི་བཞོན་པར་གྱུར།

༡༧ འཇིག་རྟེན་འདི་དང་ཕ་རོལ་གྱི།
བདེ་བ་སྐྱབ་པ་ཤེས་རབ་ཡིན།
རྒྱལ་བུ་ཁྲ་བའི་ཤེས་རབ་ཀྱིས།
བན་བཟང་འདི་དང་ཕྱི་མར་སྐྱབས།

༡༨ དཔའ་ཞིང་མཐུ་རྩལ་ཆེན་ཡང་།
མཁས་པ་མིན་པས་དཔལ་མི་ཐོབ།
འབྱོར་བ་ཐོབ་པར་གྱུར་ན་ཡང་།
བསོད་ནམས་མེད་ན་ག་ལ་རྟག།

༡༩ ཡོན་ཏན་སྟོན་གཉིས་སུས་ཀྱང་གསལ།
འདྲེས་པ་འབྱེད་ཤེས་མཁས་པ་ཡིན།
རྒྱལ་པོ་འོ་མ་ངང་པས་བྱེ།
བ་ལ་འོ་མ་ཀུན་གྱིས་ལོངས་།

- 16 Человек, собравший мудрость и Заслуги,
Превзойдет всех даже в одиночку.
Царь животных лев и *Чакравартин*
Власть верша, в подмоге не нуждаются.
- 17 Зная метод можно и сильнейшего
Без труда служить себе заставить.
Облаченным в Злато богом Вишну
Мощный Царь *Гаруда* был оседлан.
- 18 Чтобь счастье обрести и в этой жизни,
И в последующих, требуется мудрость.
Мудростью принц *Чандра* спас *Судасу*
В веке том и вслед за ним идущих.
- 19 Те герои, что лишь силою велики,
Славы не найдут, коль не мудры.
Власть, богатство обретут, но разве
Долго их удержат без Заслуг?
- 20 Добродетель и порок ясны любому,
Отделять же их способен только мудрый.
От коровы молоко взять может каждый,
Только лебедь из воды его достанет.

༢༡ སྤྲུམ་ཞིང་བསྐྱལ་བར་གྱུར་པ་ན།
དུད་འགོ་ལ་ཡང་གོ་བ་སྟེད།
མ་བསྐྱལ་གཞན་གྱིས་མ་སྤྲུམ་པར།
བསམ་པ་ཤེས་ན་མཁས་པ་ཡིན།

༢༢ སྟོ་དང་ལྡན་ན་མ་སྤྲུམ་ཀྱང་།
ནམ་འགྱུར་ཉིད་ལས་བསམ་པ་གོ།
བལ་པོའི་སེའུ་མ་བོས་ཀྱང་།
ཁ་དོག་ཉིད་ལས་བློ་བ་ཤེས།

༢༣ མཁས་པ་རང་གི་ཡུལ་བས་ཀྱང་།
ཡུལ་ཁམས་གཞན་དུ་མཆོད་པ་ཐོབ།
ཞོར་བྱ་གཞན་དུ་བྲིན་བ་ཅམ།
རྒྱ་མཆོའི་སྤིང་དུ་ག་ལ་བྲིན།

༢༤ མཁས་པ་སྟོབ་པའི་དུས་ན་སྟུག།
བདེ་བར་སྟོད་ལ་མཁས་མི་སྟིད།
བདེ་བ་ཆུང་ལ་ཆགས་པ་དེས།
ཆེན་པོའི་བདེ་བ་ཐོབ་མི་སྟིད།

༢༥ སྟོ་དང་ལྡན་ན་ཉམ་ཆུང་ཡང་།
སྟོབས་ལྡན་དག་པོས་ཅི་བྱར་ཡོད།
རི་དྲགས་རྒྱལ་པོ་སྟོབས་ལྡན་པ།
རི་བོང་སྟོ་དང་ལྡན་པའི་བསད།

- 21 Речь и побудительное слово
Даже звери могут понимать.
Мудр тот, кто и без слов, без понуждений
Замысел способен угадать.
- 22 Кто умен, тот и без слов
Лишь по виду все поймет.
Вкус граната лишь по цвету,
Не вкушая ощутишь.
- 23 Мудрецы порой находят уважение,
На чужбине, чем в своих *пенатах*.
Спрос на *норбу* есть лишь в дальних странах,
На морских же островах как можно сбыть их?
- 24 Мудрый воспитан тяжелым трудом,
Не родится мудрость в праздной неге.
Привязанностью к малым наслаждениям
Великого блаженства не достигнешь.
- 25 Если наделен умом, то даже слабый
Сильного сумеет одолеть.
Царь зверей могучий был повержен
Зайцем, оказавшимся умней.

༢༥ སེམས་ཅན་གཞན་དང་རྗེས་མཐུན་པའི།
སྟོད་པ་ཤེས་ན་མཁས་པ་ཡིན།
དུད་འགྲོ་ཡིན་ཡང་རིགས་མཐུན་རྣམས།
བྱ་གཅིག་ཏུ་ནི་མི་གནས་སམ།

༢༦ རེས་པར་འབྱུང་བའི་བྱ་བ་འགའ།
མ་གྲུབ་པ་ན་དཔྱོད་པའི་ཆོ།
མཁས་མྱོངས་གཉིས་ཀྱི་བྱུང་པར་ཤེས།
གྲུབ་ནས་དཔྱོད་པ་སྒྲན་པོའི་ཚུལ།

༢༧ མཁས་པ་རྣམས་ཀྱིས་དབྱུང་པ་ཡི།
ཤེས་བྱ་ཤེས་ན་མཁས་པར་བགྱང་།
བ་སྒྲང་ཤན་གཞོན་དཔྱོད་པ་ལ།
སྒྲན་པོ་མཁས་ཀྱང་ཡོན་ཏན་མིན།

༢༨ རྒྱ་མཚོ་ཆུ་ཡིས་མི་ངོམས་ཤིང་།
རྒྱལ་པོའི་བང་མཛོད་ནོར་གྱིས་མིན།
འདོད་ཡོན་སྤུང་པས་མི་ངོམས་ཏེ།
མཁས་པ་ལེགས་བཤད་ཀྱིས་མི་ངོམས།

༢༩ ལེགས་བཤད་བྱིས་པ་དག་ལས་ཀྱང་།
མཁས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཡོངས་སུ་ལེན།
དྲི་ཞིམ་འབྱུང་ན་རི་དྲགས་ཀྱི།
ཞེ་བ་ལས་ཀྱང་སྒྲ་ཆེ་ལེན།

- 26 Если знаешь как вести себя с другими -
Мудр ты; ведь даже звери
Не сбиваются ли в группы
Посреди себе подобных?
- 27 Если дело верное терпит неудачу -
Знай, что необдуманность этому причина.
В этом вся и разница меж умом и глупостью:
Глупый прежде делает, а потом уж думает.
- 28 Тот умен, кто в знании разборчив,
Следует путями мудрецов.
Отличить корову от тельца
Может и глупейший из глупцов.
- 29 Воды для моря не бывает слишком много,
Как для казны царя его сокровищ,
Как нет желаньям удовлетворения,
Так и для мудрого нет лишних поучений.
- 30 Умному совету и из уст ребенка
Мудрые всегда готовы внять.
Ароматный мускус у оленя
Из пупка придется добывать.

ཡ་རབས་བརྟགས་པ།

- ༣༡ ཏྲ་ག་ཏུ་དམ་པའི་ཡོན་ཏན་རྣམས།
སྐྱེ་བོ་དམ་པས་ལྷག་པར་སྒྲོགས།
མ་ལ་ཡ་ཡི་ཚན་དན་ངེ།
རྒྱང་གིས་ཕྱོགས་བཅུར་རྒྱས་པར་བྱེད།
- ༣༢ དམ་པ་དཔོན་ཏུ་བསྐྱོས་གྱུར་ན།
དོན་གྲུབ་པ་དང་བདེ་སྦྱིད་ཐོབ།
འོར་བུ་རྒྱལ་མཆན་ཆེར་མཆོད་ན།
ཡུལ་ཕྱོགས་དགེ་ཞེས་མཁས་རྣམས་སྒྲོག།
- ༣༣ རྒྱལ་ངན་གཞན་གྱིས་གཅོས་པ་ན།
ལྷག་པར་ཆོས་རྒྱལ་དྲན་པར་འགྱུར།
རིམས་གྱིས་བཏབ་པའི་སེམས་ཅན་རྣམས།
གངས་རྒྱུ་འབའ་ཞིག་ཡིད་ལ་བྱེད།
- ༣༤ སྤྲིག་སྦྱོད་རྒྱལ་པོས་གཅོས་པ་ན།
མི་དབང་ཆོས་སྦྱོད་ལྷག་པར་སྦྱོང་།
འབྱུང་པའི་གདོན་གྱིས་བཏབ་པ་ལ།
གསང་སྤྲགས་གྲུབ་པ་རྗེས་སུ་འཛིན།
- ༣༥ དམ་པ་སྤྲིག་པ་རྒྱང་ཡང་སྦོང་།
དམན་རྣམས་ཆེན་པོའི་དེ་ལྟ་མིན།
ཞོ་ལ་རྒྱལ་ཕྱན་འབྱར་བ་སེལ།
ཆང་ལ་ཕབ་ཀྱང་ལྷག་པར་འདེབས།

О благородстве

- 31 Добродетелей высоких прославление
 Благородные извека совершают.
 Аромат сандала с гор *Малайи*
 Ветер по земле распространяет.
- 32 Когда достойным доверяют управление,
 Они с успехом все приводят к процветанию.
 Когда *жалсан* на горном пике установлен,
 Стране на пользу то - так мудрые считают.
- 33 Кто от жестокого правителя страдает,
 О праведном царе вздыхают чаще.
 Все те, кто болен тифом, о воде лишь
 С заснеженной вершины помышляют.
- 34 Правитель гуманный возьмет под защиту
 Людей, угнетенных царем деспотичным.
 От бед, насылаемых духами злыми,
 Знаток *Тайной Мантры* лишь может избавить.
- 35 Благородный избегает зла и в малом.
 Люди низкие большому злу не чужды.
 Простоквашу берегут и от пылинки,
 В брагу не скупясь дрожжей положат.

- ༣༩ སྐྱེ་བོ་དམ་པ་རྒྱད་གྲུང་གྲང་།
 སྐྱོད་པའི་བྱད་པར་སྒྲག་པར་མཛོམ་།
 མེ་ནི་ཐུར་དུ་ཁ་བསྟན་གྲང་།
 མེ་ལྷེ་གྲེན་ལ་འབར་བར་མཐོང་།
- ༣༧ དམ་པ་རྒྱང་ན་གནས་ན་ཡང་།
 འཁོར་འདབ་པན་པས་རིང་ནས་སྐྱོང་།
 མཁའ་ལ་སྤྱིན་ཆེན་འབྲིགས་པ་ཡིས།
 ས་ཡི་ལོ་ཐོག་བྱད་པར་འཕེལ།
- ༣༤ ཆོ་འདྲིར་སྟན་གྲགས་དགའ་བའི་རྒྱ།
 འཇིག་རྟེན་གཞན་དུ་བསོད་ནམས་དགའ།
 དེ་གཉིས་མེད་པའི་ཞོར་ཅམ་གྲིས།
 མཁས་ནམས་དགའ་བ་སྐྱེད་མི་བྱེད།
- ༣༩ བྱི་རྩེས་རིང་དུ་ལྟ་བ་དང་།
 བག་ཡོད་པ་ལ་བཟོད་སྟན་ཆེ།
 བཙོན་འགྲུས་ཆེ་ཞིང་བརྟན་ལ་གྲིམས།
 བན་གཡོག་ཡིན་ཡང་དཔོན་དུ་འགྱུར།
- ༤༠ སྐྱིན་ལ་རྟག་དུ་སེམས་སྟོབ་།
 དེ་ཡི་གྲགས་པ་རྒྱང་བཞིན་ལྡང་།
 ཕོངས་པ་སྟོང་བ་འདྲ་བ་བཞིན།
 འབྲུལ་བར་འདོད་ནམས་དེ་བས་མང་།

- 36 Благородный, оказавшись в затруднении,
 В поведении еще более возвышен.
 Даже если вниз огонь направить,
 То увидишь: его пламя вверх стремится.
- 37 Благородные - и через расстояние -
 На других свою заботу простирают.
 С неба облаками дождевыми
 Поднимаются земные урожаи.
- 38 В жизни этой славу добрую стяжавши,
 В веке будущем Заслугой насладишься.
 А без этого, - пусть даже есть богатство, -
 Мудрецам нет удовлетворения.
- 39 Тот, кто дальновиден и расчетлив,
 У кого терпение и усердие большие,
 Кто сосредоточен и настойчив -
 Пусть слуга он - станет господином.
- 40 Тот, кто с радостью даяние совершает,
 Весть о них летит подобно ветру.
 Нищих и живущих подаянием - много,
 Но ведь тех, кто одарить их может, - больше.

༤༡ བྱིན་པས་སྒྲར་ཡང་མི་ལེན་པ།
དམན་པའི་བསྐྱེས་པ་དང་དུ་ལེན།
ཕན་པ་ཚུང་དུའང་མི་བརྗེད་པ།
བདག་ཉིད་ཆེན་པོའི་ཆེ་རྟགས་ཡིན།

༤༢ དམ་པའི་ཡོན་ཏན་སྤྲུལ་གྱིར་གྱང་།
འཇིག་རྟེན་ཀུན་ལ་བྱབ་པར་གསལ།
སྣ་མའི་མེ་རྟོག་ལེགས་བཞག་གྱང་།
དྲི་ཞིམ་ཀུན་ཏུ་བྱབ་པར་བྱེད།

༤༣ རྒྱལ་པོ་རང་ཡུལ་ཆེ་བ་ཙམ།
དམ་པ་གང་དུ་བྱིན་པར་བཀྱར།
མེ་རྟོག་ཕལ་ཆེར་ཉིན་རེའི་རྒྱན།
གཙུག་གི་ནོར་བུ་གང་དུའང་མཆོད།

༤༤ སྒྲོན་ཤིང་དུད་པ་འབྲས་བུ་མང་།
མ་བྱ་དལ་བ་མཇུག་སྒྲོ་བཟང་།
རྟ་མཆོག་དུལ་བ་འགྲོས་མགྲོགས་ཏེ།
དམ་པ་དུལ་བ་མཁས་པའི་རྟགས།

༤༥ དམ་པ་རྣམས་དང་ཕལ་བ་ལ།
བྱས་པ་མཉམ་ཡང་དྲིན་མི་འདྲ།
ཞིང་ལ་ས་བོན་བྱད་མེད་གྱང་།
ལོ་ཐོག་བྱད་པར་དཔག་ཏུ་མེད།

- 41 Отдает не требуя возврата,
Держит слово заняв у других,
Даже малую услугу не забудет -
Так великодушный поступает.
- 42 Знания мудрых не бывают напоказ,
В мире все и так о них известно.
Скрыт надежно цвет мускатника от глаз,
Аромат же проникает повсеместно.
- 43 Царь велик, но лишь в своих владеньях,
Муж возвышенный везде пребудет в славе.
Лишь на день цветок послужит украшением,
Навсегда - *норбу* в *уинишовой* оправе.
- 44 Наклон у дерева - плодов *преизобилие*,
Павлин свой хвост роскошный носит чинно,
Лишь укрощенный конь - скакун ретивый,
Возвышенный покой - есть признак мудрецов.
- 45 С разной мерой благодарности услугу примут
Человек простой и благородный.
В землю брошенные семена разнятся мало,
Но во всходах есть отличие большое.

༤༩ བདག་ཉིད་ཆེ་ལ་ཕན་བདགས་ན།
ཅུང་ཟད་ཙམ་ལའང་འབྲས་བྱ་འབྱེན།
སྐྱུ་རུ་ར་གཅིག་བྱིན་པ་ལས།
ཆོས་རྒྱལ་བྱ་དང་མཉམ་ལ་ཉོས།

༥༠ བཟང་པོའི་ཆོ་རིགས་སྟོད་པས་བབྱང་།
སྟོད་པ་ཉམས་ན་རིགས་དོན་མེད།
ཙན་དན་དྲི་བཟང་སྦྱེ་བོ་དགའ།
དེ་བསྐྱེད་སོལ་བ་སྲུ་ཞིག་ལེན།

༥༡ ཆེན་པོ་རེ་ཞིག་རྒྱད་ཐུང་ཀྱང་།
དེ་ལ་གདུང་བ་བསྐྱེད་མི་དགོས།
ཟླ་བ་རེ་ཞིག་གཟས་ཟེན་ཡང་།
དེ་མ་ཐག་ཏུ་གྲོལ་བར་འགྱུར།

༥༢ ཆེན་པོས་དག་ལ་བྱམས་བྱས་ན།
དག་ཉིད་དེ་ཡི་དབང་དུ་འགྱུར།
མང་པོས་བཀྱར་བས་ཀུན་བསྐྱེད་པས།
ཀུན་གྱི་རྒྱལ་པོར་དབང་བསྐྱར་རོ།

༥༣ དམ་པ་ཇི་ལྟར་རྒྱད་ཐུང་ཀྱང་།
ཐྱིག་དང་འདྲེས་པའི་ཟས་མི་བ།
སང་གི་བཀྱོས་ཀྱང་མི་གཙང་བའི།
ངན་སྐྱུག་ཟ་བར་མི་བྱེད་དོ།

- 46 Великодушному оказанная помощь
Как ни была б мала, но принесет награду.
Так, лишь один плод *эмблики* поднесший
Почтен был равным с сыном *Дхармараджи*.
- 47 Роду знатному поступки соответствовать должны,
Толка нет в происхождении, коль дела твои дурны.
Людям нравится сандала благовонный аромат.
Но его истлевший пепел подобрать кто будет рад?
- 48 Кто возвышен духом, тот не станет,
Оказавшись в затруднении, горевать:
Знает, что Рахула ненадолго
Свет Луны способен затмевать.
- 49 Тот велик, кто и с врагами честен.
Сами те придут под власть к такому.
Чтимый всеми и о всех радея,
Станет он для них царем наверно.
- 50 Благородный - как бы ни нуждался, -
Но греховным хлебом не прельстится.
Лев изголодавшийся помой,
Мерзкую *блевоту* есть не станет.

- ༥༡ དམ་པ་སྒྲིག་ལ་བབ་ན་ཡང་།
 རང་བཞིན་བཟང་པོ་ག་ལ་འདོར།
 ས་ལེ་སྤྲུམ་ནི་བསྐྱེད་པ་བཅད་ཀྱང་།
 དེ་ཡི་ཁ་དོག་ཉམས་མི་འགྱུར།
- ༥༢ སྤྲེས་མཆོག་རྣམས་ལ་དམན་པ་རྣམས།
 ཁོ་ཡང་ལན་དུ་ག་ལ་ཁོ།
 ཅེ་སྤྱང་དྲེགས་པའི་སྐད་འབྱེན་ཡང་།
 རི་དྲགས་རྒྱལ་པོ་སྤྱིང་རྩེ་སྤྱི།
- ༥༣ བདག་ཉིད་ཆེ་ལ་སྤྱི་བོ་རྣམས།
 སྤྱོན་ཆལ་འགྱུར་གྱི་དམན་ལ་མིན།
 འཕན་ཟེལ་རིན་ཆེན་ལ་ཉྩ་ཡི།
 མགལ་དུམ་ལ་ནི་སུ་ཞིག་དཔྱོད།
- ༥༤ བསྟོད་པས་དགའ་བར་མི་འགྱུར་ལ།
 སྤྱད་པས་མི་དགར་མི་འགྱུར་ཞིང་།
 རང་གི་ཡོན་ཏན་ལེགས་གནས་པ།
 སྤྱི་བོ་དམ་པའི་མཆོན་ཉིད་ཡིན།
- ༥༥ སྤྲིག་པ་དང་ནི་མཐུ་ཚལ་པས།
 བྱང་བའི་ལོངས་སྤྱོད་ལོངས་སྤྱོད་མིན།
 ཁྱི་དང་བྱི་ལ་འགྲངས་ན་ཡང་།
 ངོ་ཆར་བོར་བའི་རྣམ་ཐར་ཡིན།

- 51 Благородный - даже ценой жизни -
Дух возвышенный не сможет потерять.
Как ни жги и ни руби ты злата, -
Не испортить цвета у него.
- 52 Гневом не ответит благородный
Людям низким на их озлобление.
Царь зверей взирает с снисхождением
На шакалов, лающих надрывно.
- 53 У людей великих недостатки
Ищет каждый, но не у простых.
Драгоценность смотрят на изъяны,
Головню кто будет проверять?
- 54 Кто к хвале беспристрастен,
И приемлет хулу равнодушно,
Кто достоинства полон -
Того назову благородным.
- 55 Неправедно иль силою стяжав богатство,
Не обрешь в нем удовлетворения.
Псов и котов бродячих насыщение -
Лишь только *гнузости* одной примеры.

- ༥༩ འཁོར་ལ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་གྱུར་ན།
 རྗེ་དཔོན་ཉིད་ཀྱི་ཆེ་བ་ཡིན།
 ཏྲ་ལ་རྒྱན་དུ་བྱས་པ་དེ།
 བདག་པོ་ཉིད་ལ་མི་མཛེས་སམ།
- ༥༧ རི་རྩ་རི་རྩར་རྗེ་དཔོན་གྱིས།
 འཁོར་ལ་དྲིན་གྱིས་བསྐྱངས་གྱུར་པ།
 དེ་རྩ་དེ་རྩར་གཡོག་འཁོར་རྣམས།
 རྗེ་དཔོན་ཉིད་ཀྱི་བྱ་བ་སྦྱབ།
- ༥༨ བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་གནས་པའི་སར།
 མཁས་པ་གཞན་དག་སུ་ཡིས་ཅི།
 མཁའ་ལ་ཉི་མ་ཤར་བ་ན།
 རྒྱ་སྐར་མང་ཡང་མཐོང་མི་འགྱུར།

རྒྱན་པོ་བརྟགས་པ།

- ༥༩ རྒྱུ་པོ་ངན་པ་འབྱོར་ཐོབ་ཀྱང་།
 རྟག་པར་སྦྱོད་པ་ངན་པར་འགྱུར།
 འབབ་ཆུ་རི་རྩར་བརློག་གྱུར་ཀྱང་།
 སུར་དུ་འབབ་པ་ཁོ་ནར་འདོད།
- ༦༠ དམན་ལ་སྦྱོད་པ་བཟང་བྱང་ཡང་།
 དེ་ནི་བཅོས་མའི་རྣམ་ཐར་ཡིན།
 ཤེལ་ལ་ནོར་བུས་ཁ་བསྐྱུར་ཡང་།
 ཆུ་དང་ཕྱད་ན་རང་མདོག་ཉོན།

- 56 Процветание народа -
 То правителей величие.
 Не украшен ли и всадник
 Своего коня убранством?
- 57 Насколько справедливо высшие
 Народом управляют,
 Настолько же народ готов
 К свершениям ради высших.
- 58 Там, где есть великие святые,
 Кто о знатоках всех прочих вспомнит?
 В небе, на котором взошло солнце,
 Звезд не видно, хоть их так же много.

О глупости

- 59 Человек дурной, обогатившись,
 Умножает лишь дела дурные.
 Не секрет: воде как не препятствуй,
 Только вниз она стремиться будет.
- 60 Человек дурной - случиться может -
 Поступает хорошо, но по притворству.
 Так, *стекляшке* можно вид придать алмаза, -
 Все равно она в воде свой цвет не скроет.

༥༡ ལྷན་པོས་བྱ་བ་ལེགས་བྱ་བ་ཀྱང་།
སྤྲུལ་ལེགས་ཡིན་གྱི་བསྐྱབས་པས་མིན།
མིན་བུའི་ཁ་ཚུ་དར་སྤྲད་དུ།
འགྲོ་བ་མཁས་ནས་བྱང་བ་མིན།

༥༢ ཆེན་པོས་འབད་ནས་བསྐྱབས་པའི་གྲོས།
ངན་པས་སྤང་ཅིག་གཅིག་ལ་འཇོམས།
ཞིང་པས་ལོ་ལྷར་འབད་པའི་ཞིང་།
སེར་བས་སྤང་ཅིག་རུལ་དུ་སྒྲིག།

༥༣ ངན་པ་པལ་ཆེར་རང་གི་སྒྲོན།
གང་ཡིན་གཞན་ལ་བསྒོ་བར་བྱེད།
ལྷ་ཏས་མི་གཙང་ཚོས་པའི་མཚུ།
ས་གཙང་དག་ལ་འབད་ནས་འཕྱིས།

༥༤ ལྷན་པོ་བྱ་བ་ལ་སྦྱར་ན།
དོན་ཉམས་དེ་ཡང་ཉམས་པར་འགྱུར།
མ་སྦྱིས་རྒྱལ་པོར་བསྒོས་པ་ཡིས།
འཁོར་སྤྱག་རང་ཡང་བསད་ཅེས་གྲག།

༥༥ མོངས་པ་བདེ་བ་འདོད་བཞིན་དུ།
བྱ་བ་སྤྱག་བསུལ་འབའ་ཞིག་བསྐྱབ།
གདོན་གྱིས་བཏབ་པའི་སྤྱི་བོ་འགའ།
སྤྱག་བསུལ་སྤངས་ཕྱིར་སྤྲེལས་པ་མཐོང་།

- 61 И глупцу, бывает, дело удастся, -
Но случайно, а не прилежанием.
Шелковая нить из рта личинки
Не из-за искусного умения вьется.
- 62 Что большим трудом великий достигает,
Низкий может за мгновение разрушить.
Месяцами в поле трудится крестьянин, -
Град за миг весь труд уничтожает.
- 63 Человек дурной свои изъязы
Приписать старается другому.
Так, ворона, поклевав помой,
Клюв *поганный* в светлом месте чистит.
- 64 *Дураку* поручишь сделать дело,
Станет хуже прежнего в итоге.
Лиса выбрали царем и, настрадавшись,
Сами же его убили, как известно.
- 65 Глупый движим жаждой удовольствий,
Но дела его страданьем лишь чреватые.
Ради избавления от страданий,
Убивают иногда себя безумцы.

- ༥༥ སྒོ་ངན་དང་པོ་ལ་ལས་རང་།
 བརྒྱལ་འགྱུར་ལ་ལས་གཞན་ལ་གཞོད།
 རྒྱལ་གྱི་ཤིང་དང་ཅུད་ནས་གཅོད།
 མདའ་ཡིས་དང་པོས་ཕ་རོལ་གསོད།
- ༥༦ ཏྲ་ག་ཏྲ་གཞན་དོན་མི་སེམས་པ།
 དེ་ཡི་སྒྱུད་པ་ཕྱགས་དང་མཚུངས།
 བཟའ་བཏུང་འབའ་ཞིག་དུད་འབྲེས་ཀྱང་།
 སྐྱབ་པར་ལུས་པ་མ་ཡིན་ནམ།
- ༥༧ ཕན་དང་མི་ཕན་མི་དཔྱེད་ཅིང་།
 སྒོ་དང་ཐོས་པ་མི་སྐྱབ་པར།
 ལྟོ་འགྲངས་འབའ་ཞིག་དོན་གཉེར་བ།
 སྤྱ་མེད་པ་ཡི་ཕག་པ་ཡིན།
- ༥༨ ལྷན་པོའི་དབུས་ན་དགའ་ཞིང་ཅི།
 མཁས་པའི་མདུན་དུ་ཞུས་ཞིང་འཇུར།
 རོག་དང་སྒོག་ཤལ་མེད་ན་ཡང་།
 ཡ་སོ་ཅན་གྱི་བ་སྤང་ཡིན།
- ༥༩ གང་ན་བཟའ་བཏུང་ཡོད་དེར་རྒྱག།
 དགོས་པའི་བྱ་བ་བཅོལ་ཡང་འབྲེས།
 གཏམ་དང་བཞད་གད་ཤེས་ན་ཡང་།
 མཚུག་མ་མེད་པའི་བྱི་རྒན་ཡིན།

- 66 Прямотой ума дурного
Иногда себя же губят, иногда вредят другим.
Дерево в лесу прямое подрубают на корню,
И стрелой прямою насмерть неприятеля разят.
- 67 Кто не думает о ближнем никогда,
Те ведут себя *скоту* подобно:
Только лишь едят и пьют -
Не зверей ли это поведение?
- 68 Кто не думает о том, что вред, что польза,
Кто не учится и ум не развивает,
Кто живет лишь для того, чтоб *набить брюхо* -
Тот свинья, но только без щетины.
- 69 Кто среди глупцов игрив и весел,
А пред мудрым - оробел и сторонится.
Тот, хоть без подгрудка и горба -
Бык по сути, с верхними клыками.
- 70 Где еда и выпивка - туда стремятся,
Убегая от насущных дел и поручений.
Хоть и знают как *болтать* и улыбаться,
Но собаки старые они, бесхвосты только.

༡༡ མིག་རྗེས་མུ་ཡིས་དགང་སྒྲེ།
མཛོད་མུང་ཞོར་གྱིས་དགང་ཡང་སྒྲེ།
ཞིང་མུང་ས་བོན་གདབ་སྒྲེ།
སྒོ་མུང་རིག་པ་མགུ་བ་སྒྲེ།

༡༢ དྲིགས་ཅན་སྐྱན་པོ་ལས་ལེན་ཅན།
ཆེན་པོ་ཡིན་ཡང་ཉམས་པར་འགྱུར།
གོམ་པ་གང་གི་ས་བྱེན་པས།
སྟོབས་ལྡན་གྱིས་ནི་ས་གསུམ་ཤོར།

༡༣ སྒོ་མུང་སེམས་ལ་ཁོན་འཛིན་ཅན།
གཞོན་པ་བས་ཀྱང་རྣམ་འགྱུར་ལ།
བྱིངན་དག་པོ་མཐོང་བ་ན།
རྒྱགས་པའི་ཐོག་མར་ཀྱ་ཙཱ་འདོན།

༡༤ སྐྱན་པོས་བསགས་པའི་སྐྱག་བསྐལ་ཉིད།
སྦྱང་གི་སྦྱོད་པའི་བདེ་མི་སྦྱང་།
ཡང་ཡང་ཉལ་ཞིང་ལྟ་བ་ཡི།
འབྱུངས་པའི་ཞོར་ནི་བྱི་བ་འདྲ།

༡༥ སྐྱན་པོའི་བྱང་དུ་མཁས་པ་བས།
སྦྱུང་འཛིན་པ་བྱང་པར་འཕགས།
སྦྱུང་འཛིན་ཟས་དང་ཞོར་གྱིས་མཛོད།
མཁས་པ་ལག་པ་སྦྱང་པར་འགོ།

- 71 От копыта след водой легко наполнится,
Как и утварью кладовка - доверху,
Поле малое легко засеять зернами,
Малый ум легко пресыщен знанием.
- 72 Деспот глупый, хоть великий,
Обещаньем может сам себя сгубить.
Так, земли аршином поступившись,
Асур Бали все три мира потерял.
- 73 *Дурачок* в уме замыслив злое,
Прежде выпада себя всем видом выдаст.
Шавка злая в ком врага увидит,
Прежде чем кусать, - его облает.
- 74 От стяжания глупцу одни страдания,
Не испытывает он счастья от него.
Все лишь бродит в поисках наживы, -
Жадностью он с крысой заодно.
- 75 Актер с обезьянкой в глазах простака
Стоит много выше ученого мужа.
Почтен угощением актер и дарами,
Но мудрый уходит с пустыми руками.

༡༥ ཡོན་ཏན་མེད་པའི་སྐྱེ་བོ་རྣམས།
ཡོན་ཏན་ཅན་ལ་སྟག་པར་སྤང་།
གངས་ཀྱི་ཡུལ་དུ་དགུན་སྐྱེས་པའི།
ལོ་ཏྲག་ལྷས་ངན་ཡིན་ཞེས་སྒྲགས།

༡༦ ཡོན་ཏན་ལྷག་པར་སྦྱངས་པ་འགའ།
ལེགས་པར་སྦྱངས་ལ་བྱད་དུ་གསོད།
སྤྲ་བ་མེད་ན་སྤྲིང་ཕན་འགར།
ཡན་ལག་ཉམས་པའི་སྐྱོན་དུ་བྱེད།

༡༧ ཆོ་ག་ཉམས་པར་བྱེད་པ་རྣམས།
ཆོ་ག་ཚང་བར་བྱེད་ལ་བརྟམས།
རྩ་ཏའི་ཡུལ་དུ་ཕྱིན་པ་ན།
རྐང་པ་གཉིས་ལ་མིར་མི་བཅི།

༡༨ ཆོ་ག་ལྷག་པར་སྦྱབ་པ་འགའ།
ཡང་དག་ཆོ་ག་བྱེད་ལ་གཤེ།
སྐྱེས་བུ་བྱི་ཡི་མགོ་ཅན་རྣམས།
བཞིན་བཟང་བྱད་མེད་ཡིན་ཞེས་བརྟམས།

༡༩ ལྷག་འཆོས་ཟས་ནོར་རྒྱེད་པ་འགའ།
མཁས་པ་དབུལ་པོས་བྱད་དུ་གསོད།
སྤྲུ་གན་རྣམས་ཀྱིས་མི་བཟུང་ནས།
མུག་མ་མེད་ཅེས་བཞད་གད་བྱེད།

- 76 Люди, что достоинств не имеют,
К добродетелям других вражду питают.
"Знак дурной, - кричат, - что из-под снега
Урожай зимою поспевает!"
- 77 Кто научился знаниям никчемным,
Прекрасно образованных не любит.
На некоем острове считается уродством
Отсутствие у человека зоба.
- 78 Кто в делах небрежен, презирает
Тех, кто добросовестен в делах.
В государстве одноногих, - *Цути*
Всех двуногих за людей не почитают.
- 79 Кто усердствует в делах дурных, ругают
Занятых полезными делами.
Существа с собачьей головою
"Бабами" дразнят нормальных ликом.
- 80 Кто несправедным путем на жизнь стяжает,
Над нуждою мудреца порой глумятся.
Обезьяны старые, завидев человека,
Над его *бесхвостостью* смеются.

- ༡༡ དེས་ན་ལས་གྲིས་མནར་བ་ན།
 མཁས་པ་སྒྲུན་པོའི་ནང་ན་འབྱམ།
 རྒྱང་གིས་བདས་པའི་མ་ཡི་ཀ།
 ངི་ཞིམ་ཕྱག་དར་ཁོད་ན་བཟི།
- ༡༢ སྒྲོན་ནམས་འབད་པས་འཛིན་བྱེད་ཅིང་།
 ཡོན་ཏན་ཚད་ནས་མི་ཆགས་པ།
 སྒྱེ་པོ་ངན་པ་ཚུ་ཆགས་བཞིན།
 ངན་པ་འཛིན་གྱི་བཟང་པོ་འཆོར།
- ༡༣ ལེགས་ཉེས་དཔྱད་པའི་སྒོ་གོས་མེད།
 མཁས་པའི་མདུན་སར་ཕྱིར་ཕྱགས་སྒྲིང་།
 ཟས་ཚོར་ཁོ་ནའི་གཏམ་གྲིས་འདའ།
 ཀླང་གཉིས་པ་ཡི་ཕྱགས་སུ་བཤད།
- ༡༤ སྒོ་རྒྱང་མང་པོ་འདུས་ན་ཡང་།
 བྱ་བ་ཆེན་པོ་སྒྲུབ་མི་ལུས།
 ཅི་རྒྱང་མང་དུ་སྒྲུབ་ན་ཡང་།
 ཁང་པའི་གདུང་མ་བཟོད་པར་དཀའ།
- ༡༥ མ་དབྱེད་པ་ལས་དོན་གྲུབ་པ།
 བྱང་ཡང་མཛངས་པར་སྒྲུ་ཞིག་ཅི།
 སིན་བྱ་དག་གིས་ཐོས་པའི་རྗེས།
 ཡི་གེར་བྱང་ཡང་ཡིག་མཁན་མིན།

- 81 Так бывает, что по воле *кармы*,
Умные среди глупцов блуждают.
Ветром аромат цветов жасмина
На *помойку* может занести.
- 82 Лишь в дурном усердствуя, - в нем и преуспевает,
Тяги к знанию совсем не проявляя.
Ситу для воды подобен глупый:
Сор удерживает, ценное теряет.
- 83 Кто ума не имеет отличить от благого дурное,
Кто бежит от сообщества мудрых подальше,
Кто проводит часы в болтовне о еде и стяжании -
Тот [меж мудрых] двуногой *скотиной* зовется.
- 84 Скудные умом, хоть и большой толпою,
Дело важное осилить не сумеют.
Множество соломинок скрепленных
Балку дома выдержат едва ли.
- 85 Без обдумывания в деле добиваются успеха;
Хоть бывает и такое, - кто сочтет это за мудрость?
Не по грамотности вовсе насекомые порою
Оставляют за собою *испражнения* в виде букв.

༥༩ གློ་གྲོས་ཞན་པའི་གཏམ་འདོད་དང་།
ཅང་ཤེས་མིན་པའི་རྟ་མཆོག་དང་།
གཡུལ་ངོར་སྤང་བའི་རལ་གྱི་རྣམས་།
སུ་ཡི་གྲོགས་འགྱུར་ངེས་པ་མེད།

༦༠ ཤེས་རབ་མེད་པའི་སྒྲན་པོ་རྣམས་།
མང་ཡང་དག་ཡི་དབང་དུ་འགྲོ།
སྤང་ཆེན་སྟོབས་ལྡན་བྱུར་ལོངས་པ་།
རི་བོང་གློ་ལྡན་གཅིག་གིས་བརྟལ།

༦༡ ཤེས་རབ་མེད་པའི་ལོངས་སྟོད་ཀྱང་།
སལ་ཆེར་རང་ལ་སན་པ་ཉུང་།
འདོད་འཇོའི་བ་ཡི་འོ་མ་ཡང་།
བེ་བྱས་འཐུང་བ་བརྒྱ་ལམ་ཡིན།

༦༢ སྒྲན་པོ་རྣམས་ཀྱིས་མཁས་པ་ཡང་།
མཆོད་པར་འགྱུར་བའི་ངེས་པ་མེད།
ཉི་མ་ཤིན་ཏུ་འོད་གསལ་ལ།
འབྱུང་པའི་གདོན་རྣམས་མི་འབྲོས་སམ།

༦༣ སྒྲན་པོ་ལོངས་སྟོད་གསོག་རྣམས་ལ།
གཉེན་གྱི་བསམ་པ་ག་ལ་ཡོད།
སྤྲིག་སྤྲིག་གཏམ་ངན་ཁོ་ན་ཡིས།
བྱི་བ་བཞིན་དུ་བསགས་ནས་འཆི།

- 86 Каковым бы ни был толк несведущих -
 Неизвестно для кого послужат пользою
 Конь скакун *невещий* и оброненный,
 На полях войны клинок отточенный.
- 87 Простаки, что знаний не имеют,
 Даже в большинстве врагу покорны.
 Заяц предприимчивый заставил
 Все слоновье стадо подчиниться.
- 88 Кто не мудр, тому обычно
 От богатства проку мало.
 Не телятам молоко дает
 Чудесная Корова.
- 89 У глупцов и к людям мудрым
 Редко встретишь уважение.
 Не бежит ли прочь и нечисть
 Солнца яркого сияния?
- 90 Вот глупец богатство себе нажил.
 Где ему о близких теперь помнить?
 Жить в грехе ему с дурной молвой, покуда
 Не умрет как мышь, что весь свой век копила.

- ༧༡ སྐྱེ་བོ་ངན་པའི་ཚྲགས་ནང་དུ།
 ཡོན་ཏན་ལྡན་ཡང་ག་ལ་འཁུར།
 སྐྱལ་གདུག་གནས་པའི་ས་ཕྱོགས་སུ།
 སྐོན་མེ་གསལ་ཡང་འོད་མི་འབྱིན།
- ༧༢ འོངས་སྦྱོད་ཡོད་ཀྱང་ལས་ངན་གྱིས།
 འབྱངས་པས་སྦྱོད་པའི་རང་དབང་མེད།
 རྒྱན་འབྱུང་སྒྲིན་པ་ཟ་བའི་ཆོ།
 ལ་ལ་མཆུ་ནད་རྒྱན་དུ་འབྱུང་།
- ༧༣ རྒྱན་དུ་གཞན་གྱིས་བསྐྱུང་དགོས་པའི།
 སྐྱེ་བོ་ནམ་ཞིག་ཅི་ནས་ཉམས།
 བྱ་རོག་གིས་ནི་བབྱང་བ་ཡི།
 རུས་སྐལ་ས་ལ་ལྷུང་ཞེས་གྲག།
- ༧༤ བབྱང་ངན་མི་ཤེས་དྲིན་བྱས་བརྗེད།
 ངོ་མཚར་གཏམ་ལ་མཚར་མི་འཛིན།
 མངོན་སུམ་མཐོང་བ་སྤར་ཡང་འདྲི།
 རྒྱུ་ཞིང་རྗེས་འབྱང་སྐྱོན་པོའི་ཏྲགས།
- ༧༥ འོད་ཆུང་ཁ་ཡིས་དག་བོ་འདུལ།
 རྒྱང་ནས་མཐོང་ན་ཅ་ཅ་འབྱིན།
 འཐབ་སར་སྤང་ན་ཐལ་མོ་སྦྱོར།
 རང་བྱིམ་སྒྲིབ་ན་ང་རྒྱལ་སྤྲ།

- 91 Где бывает, чтобы образованный
 Был в почете у толпы безграмотной?
 Хоть горит светильник, но не светит
 В месте гадов ядовитых обитания.
- 92 Хоть богатство есть, но все ж зависим
 От своей алчбы и черной *кармы*.
 В пору созревания винограда, -
 Как назло, клюв у вороны болен.
- 93 Кто от помощи других всегда зависит,
 Огорчение познает непременно.
 Черепашу в небо взяли вороны...
 Что с ней стало - *в басне было сказано*.
- 94 Не сознает что хорошо, что плохо; милость забывает;
 Историй дивных дивный смысл не понимает;
 Об очевидном бесконечно вопрошает;
 Безволен и забит – таким глупец бывает.
- 95 Хвастун малодушный словесно сражает врага, -
 Когда далеко тот - угрозы крича и проклятья.
 Но если до дела доходит, - ладони смыкает пред ним,
 Вернется домой, - и опять он герой на словах.

༧༩ ཟླར་མ་གྲོས་བྱེད་ཆོན་དཔའ།
ཁྲལ་བསྐྱོས་དགོས་པ་ན་ནོར་ཚིས་འདེབས།
འགོ་དགོས་བྱུང་པ་ན་ནད་བྱ་ལྔ།
འཐབ་སར་རྒྱང་ནས་འཁོད་ཅིང་བསྐྱོ།

༧༠ རྫོ་རྒྱང་ཅུང་ཟད་རྒྱལ་བས་ངོམས།
གལ་ཏེ་ཕམ་ན་གཉེན་ལ་འཁང་།
གྲོས་ལ་འཆོགས་ན་འཐབ་རྩོད་སྤོང་།
གསང་གྲོས་བྱས་ན་སྐྱག་ཏུ་སྤྲ།

༧༡ གཡལ་ངོར་རྒྱན་ལ་བྱི་དོར་བྱེད།
དག་དང་ཕྱད་ན་རང་ཕྱོགས་སྤེད།
འགྲོགས་ན་དག་བས་གཉེན་ཕྱོགས་འཇིགས།
མཆོན་ཆ་དག་ཡི་ལག་ཆར་འཕེན།

༧༢ དབྱང་ཆོགས་འགོ་ན་མཇུག་སྤྱད་ལ།
སྤྲོག་ན་དེ་ཡི་སྤྲ་འདྲེན་བྱེད།
བཟའ་བཏུང་མཐོང་ན་ནན་གྲིས་འཇུག།
དཀའ་བ་མཐོང་ན་ཐབས་ཀྱིས་བྱོལ།

༧༣ མཆུ་བསྐྱོད་པ་ཡིས་བད་སྤྱོད་ཅིང་།
སྤྲོས་པའི་ཆོན་མིག་བཅུམས་བྱེད།
རྣམ་ཐར་ཐོས་ན་འཁུན་འཆོར་བ།
གང་ལ་བྱུང་བ་ཐ་ཤལ་ཏྟགས།

- 96 Трус - герой во время обсуждения,
А во время сбора податей - скупец,
Когда нужно выступить - больным прикинется,
В битве ж - командир, кричащий издали.
- 97 Глупый рад любому превосходству,
В неудачах же товарищей винит,
В обсуждениях находит повод к ссоре,
И чужие тайны не хранит.
- 98 Выступает в бой до блеска вычищен,
Встретившись с врагом в укрытие прячется,
Для соратников - еще опасней недруга,
Все оружие его - в руках противника.
- 99 В воинском строю плетется поодаль,
Возвращаясь с боя, - впереди других.
Где застолье видит - сразу тут как тут,
Как трудиться - мастерски уклонится.
- 101 Шевелить губами, но без звука, подавая знак;
В разговоре с кем-то без конца моргать глазами;
Захрапеть, когда читают о земном пути святых,
Что из этого случится, - неприличия признак верный.

༡༠༠ གླེ་བོ་ངན་པ་འི་མཚན་ཉིད་ལ།
 བརྗོད་རྒྱ་དུ་མ་ཡོད་མོད་ཀྱང་།
 ངན་སྒྲུགས་ཁྲོན་པ་སྤྱ་ཞིག་སྤོང་།
 སྒྲུགས་པ་མཁས་པ་སྤྱ་ཞིག་སྤོང་།

སྤེལ་མ་བརྟགས་པ།

༡༠༡ དམན་པ་ལོངས་སྤྱོད་ཆེན་ཡང་།
 རིགས་ལྷན་རྒྱད་པས་བེལ་གྱིས་གཞོན།
 བཀེས་པ་ལྟག་གི་ངར་སྒྲ་ཡིས།
 སྤྱུ་ཤིང་གི་ཅེ་ནས་ལྷང་།

༡༠༢ སྒྲན་པོའི་ཡོན་ཏན་ཁར་འབྲེན་ཏེ།
 མཁས་པའི་ཡོན་ཏན་ཁོང་དུ་སྦྱང་།
 སྤག་མ་ཁུ་ཡི་སྦྱང་ན་འཕྱོ།
 འོར་བུ་སྦྱང་དུ་བཞག་ཀྱང་འབྲེང་།

༡༠༣ ཡོན་ཏན་ཁྱད་ནམས་ང་རྒྱལ་ཆེ།
 མཁས་པར་གྱུར་ན་དུལ་བར་གནས།
 ཁུ་ཕན་ཏྟག་ཏུ་ཀྱ་ཙེ་ཆེ།
 རྒྱ་མཚོ་ཅ་ཙེ་ག་ལ་སྒྲོགས།

༡༠༤ གླེ་བོ་དམན་ནམས་དམ་པ་ལ།
 བྱད་གསོད་བྱེད་གྱི་དམ་པས་མིན།
 སང་གས་ལ་ཚོགས་ལེགས་སྦྱོང་གི།
 ལ་ཉིད་ལ་ཡི་རིགས་ལ་འབྲན།

100 О дурных людей приметах
Много можно бы сказать, однако,
Что нам толку в яме смрадной рыться?
Нечистоты *смаковать* - не дело мудрых.

О мудрости и глупости

102 Благородный, хоть и в затруднении,
Превосходит простых *богачеев*.
Тигр голодный одним только рыком,
Обезьян низвергает с деревьев.

103 Глупый знанием кичится,
Мудрый знание скрывает.
На воде соломка держится,
Лал под воду погружается.

104 У кого достоинств мало, горделивы выше меры.
Ну а мудрый же - напротив, пребывает во смирении.
Реки мелкие обычно слишком шумными бывают,
Океан же необъятный может быть совсем неслышен.

105 Порочные люди к порокам других нетерпимы
Бывают, - но не благородный.
Как лев он, который за стаей лисиц надзирает,
В то время, как лисы подобных себе *соревают*.

༡༠༥ དམ་པ་ཁྲོས་ཀྱང་བཏུང་ན་ཞི།
 དམན་ནམས་བཏུང་ན་ལྷག་པར་རེངས།
 གསེར་དུལ་སྒ་ཡང་བཞུ་རུས་གྱི།
 ཁྱི་ལྷང་བཞུ་ན་ངེ་ངན་འབྱུང་།

༡༠༦ མཁས་པ་ཡོན་ཏན་ཀུན་ལྡན་ཏེ།
 ལྷན་ལ་སྦྱོན་ནམས་འབའ་ཞིག་ཡིན།
 རེན་པོ་ཆེ་ལས་དགོས་དགྲ་འབྱུང་།
 ལྷལ་གདུག་ལས་ནི་ཉེས་ཀུན་སྦྱང་།

༡༠༧ ཐེག་སྦྱོང་ནགས་ན་གནས་ཀྱང་ཉམས།
 དམ་པ་གྲོང་ན་གནས་ཀྱང་དུལ།
 རགས་གྱི་གཅན་གཟན་ཁྲོ་བ་དང་།
 ཏྲ་མཆོག་གྲོང་གནས་དུལ་བར་མཐོང་།

༡༠༨ སྦྱོས་མཆོག་རང་གི་སྦྱོན་ལ་ལྷ།
 སྦྱོ་བོ་ངན་པ་གཞན་སྦྱོན་ཆོལ།
 མ་བྱ་རང་གི་ལྷས་ལ་རྟོག།
 སེན་བྱ་གཞན་ལ་ལྷས་ངན་གཏོང་།

༡༡༠ དམ་པ་དུལ་བས་རང་གཞན་སྦྱོང་།
 ངན་པ་རེངས་པས་རང་གཞན་སྦྱུག།
 འབྲས་ལྡན་ཤིང་གིས་རང་གཞན་བསྐྱང་།
 ཤིང་སྐྱམ་རེངས་པས་རང་གཞན་བསྐྱེག།

- 106 Гнев благородного смиряется учтивостью,
Учтивость же порочных злее делает.
Хоть твёрды злато с серебром, но плавятся;
Помёт собачий станьшь греть, - лишь смрад поднимется.
- 107 Мудрый - всякой добродетели носитель,
Глупый - всякого порока средоточие,
Благо лишь от *чинтамани* происходит.
Яд змеи же порождает только недуги.
- 108 Дела порочные в уединении леса так же дурны,
Муж благородный даже в городе себя смиряет.
Свирепы звери дикие в лесах, но в шумном городе
В коне обузданном породу мы узнаем.
- 109 Свои изъяны благородный видит,
Но недостойный же их в ближнем ищет,
Павлин блюдет свой вид красивый -
Сова в других дурным предвестием метит.
- 110 Муж, себя смиливший, - и другим опора.
В хамстве закосневший - и другому в тягость.
Дерево с плодами - не себе лишь кровля.
Пламя сухостоя все вокруг сжигает.

༡༡༡ འབྱོར་བའི་དུས་ན་ཐམས་ཅད་གཉེན།
གལ་ཏེ་རྒྱད་ན་ཀྱན་ཀྱང་དག།
རིན་ཆེན་སྤྲིང་དུ་རིང་ནས་འདུ།
མཚོ་སྐམ་པ་ན་སུ་ཞིག་ཡོད།

༡༡༢ ལྷན་པོ་འབྱོར་བ་ཐོབ་ན་བདེ།
སྤྲིས་མཚོག་ཐམས་ཅད་བྱིན་ན་བདེ།
མཛོ་ཅན་སྤྲུགས་ན་བདེ་བར་འཛིན།
མཁས་པ་མཛོ་ལ་འཛིགས་པར་ལྟ།

༡༡༣ ཆེ་ལ་གཞོད་བྱེད་གྲོགས་སུ་འགྱུར།
དམན་ལ་གཞོད་བྱེད་གཞོད་པར་འགྱུར།
ནགས་མེ་རྒྱང་གིས་སྦྱོར་མོད་ཀྱི།
དེ་ཡིས་སྦྱོན་མ་རྒྱང་དུ་འང་གསོད།

༡༡༤ འདི་བཤེས་འདི་ནི་དག་པོ་ཞེས།
སློ་གྲོས་རྒྱང་རྣམས་སོ་སོར་འབྱེད།
སློ་ཆེན་ཀྱན་ལ་བྱམས་པ་ལ།
ཕན་བྱེད་གང་ཡིན་ངེས་པ་མེད།

༡༡༥ ཡོན་ཏན་ལྡན་པ་ཡོན་ཏན་ལ།
དགའ་ཡི་ཡོན་ཏན་མེད་རྣམས་མིན།
སྤྱང་ཆེ་འཛིན་པ་མེ་ཏྲོག་ལ།
དགའ་ཡི་ཤ་སྤྱང་དེ་ལྟ་མིན།

- 111 Во время благоденствия все кажутся друзьями,
В черед же разорения врагами обернутся.
На остров драгоценностей стекались издалека,
Но кто же там окажется, когда иссякнет море?
- 112 Глупец богатство обретя ликует,
Все мудрые же рады отдавая.
Больной проказой язвы чешет рьяно,
Мудрец с опаскою проказу наблюдает.
- 113 Кто велик, тому и вред на пользу.
Вред лишь для простых вредом бывает.
Пламень леса с ветром разгорится,
Тот же ветер свечку задувает.
- 114 "Тот мне друг, а этот - недруг" -
Мыслит глупый, разделяя.
Умный дружественен с каждым:
В ком нам польза - мы не знаем.
- 115 К добродетелям тяга достойных
Не знакома лишенным достоинств.
Не желанен цветок мясной мухе,
Как пчеле медоносной желанен.

- ༡༡༥ མཁས་པ་མཁས་པའི་ནང་ན་མཛོས།
 ལྷན་པོས་མཁས་པ་ཇི་ལྟར་གོ།
 ཅན་གསེར་བས་རིན་ཆེ་བ།
 ལྷན་པོས་སོལ་བར་བྱས་ལ་ལྟོས།
- ༡༡༦ མཁས་པ་རང་གིས་དབྱེད་ཤིས་ཀྱི།
 ལྷན་པོ་གྲགས་པའི་རྗེས་སུ་འབྱང་།
 བྱི་མཁན་ཀྱ་ཙེ་འདོན་པ་ན།
 ལྷ་མཚན་མེད་པར་གཞན་དག་རྒྱལ།
- ༡༡༧ མཁས་པ་ཤིན་ཏུ་རྒྱད་ན་ཡང་།
 ལེགས་བཤད་གཏམ་གྱིས་གཞན་དག་འབྱེད།
 ལྷན་པོ་འབྱོར་བར་བྱུར་ཆེ་ཡང་།
 རྩོད་པ་ཁོ་ན་རང་གཞན་བསྐྱེད།
- ༡༡༨ ཁ་ཅིག་སྒྲུས་པས་བྱུང་པར་ཅི།
 ལ་ལ་མི་སྒྲི་དོན་ལ་འབད།
 བྱི་ངན་དག་ལ་ཁུས་འདེབས་ཏེ།
 ལྷ་སྒྲུབ་བྱི་ལ་སྒྲི་མེད་འཇབ།
- ༡༡༩ དམ་པ་གློལ་ཡང་པན་པ་སྒྲུབ།
 ལྷ་པོ་ངན་པ་མཛའ་ཡང་གཞོད།
 ལྷ་རྣམས་ཁྲིས་ཀྱང་སེམས་ཅན་བསྐྱུང་།
 གཤིན་རྗེ་འཇུག་ཡང་པ་རོལ་གསོད།

- 116 Мудрец отличен только среди умных,
Но как глупцу в нем мудрость опознать?
Дороже злата был сандал, но глупый
Промыслил в нем угля потенциал.
- 117 Мудрый до всего своим умом доходит,
Глупый следует тому, что на слуху.
Стоит старому лишь псу подать свой голос, -
Как все остальные вдруг бегут.
- 118 Мудрый, и в крайней нужде оказавшись,
Радует ближних полезной беседой.
Глупый в богатстве - и то только в дразгах
Жизни свою и других *прожигает*.
- 119 *Болтовней* одни успех предвосхищают,
А другие молча идут к цели.
Злая *шавка* на чужого с лаем бросится,
Кот и цапля нападут неслышно, исподволь.
- 120 Обличения мудреца идут на пользу,
Дружелюбие негодяя вред приносит.
Боги гневные существ оберегают, -
Улыбаясь, *Яма* на тот свет проводит.

༡༢༡ གླེ་བོ་དམ་པ་རིན་ཆེན་བཞིན།
ནམ་པ་ཀུན་དུ་འགྱུར་ཚྭ་མེད།
གླེ་བོ་དན་པ་སྤང་མདའ་བཞིན།
ཅུང་ཟད་ཅམ་གྱིས་མཐོ་དམན་བྱེད།

༡༢༢ གློ་མཐུན་རིང་ན་གནས་ཀྱང་པན།
མི་མཐུན་ཉི་ན་ལྷག་པར་འབལ།
འདམ་གླེས་འདམ་གྱིས་མི་གོས་ལ།
དེ་ཉིད་ཉི་མས་རྟག་དུ་སྦྱོང་།

༡༢༣ ཇི་སྲིད་ངོ་ཆ་ཡོད་གྱུར་བ།
དེ་སྲིད་ཡོན་ཏན་རྒྱན་གྱི་མཆོག།
ངོ་ཆ་རྒྱལ་ན་ཡོན་ཏན་ཉིད།
ཕྱགས་སུ་བྱས་ཏེ་གཏམ་དན་བྱེད།

༡༢༤ དམ་པ་མ་བཅོལ་ལེགས་པར་སྟོན།
དམན་ལ་དྲིས་ཀྱང་ལོག་པར་བཤད།
རྒྱལ་བའི་སྤྲུལ་ལ་བརྟན་ཀྱང་བརྟེ།
འཆི་བདག་མཆོད་ཀྱང་གསོད་པ་ཡིན།

༡༢༥ གཅིག་ལ་པན་པར་འགྱུར་བ་ཡི།
བྱ་བ་གཞན་ལ་གཞོད་པ་སྲིད།
ཟླ་བ་ཤར་ན་ཀུ་མུ་ད།
ཁ་འབྱེད་འགྱུར་གྱི་པར་བླ་བུ།

- 121 Благородный драгоценности подобен:
 Неизменен в качествах своих он.
 Человек дурной сродни безмену:
 Чуть что - равновесие теряет.
- 122 Духом схожие - и врозь взаимны в помощи,
 Разномыслящие чем тесней, тем разобщеннее.
 Лотос, выросший в грязи, не грязью красится, -
 Солнцем он все это время возвращенный.
- 123 Покуда совесть есть у человека,
 До тех пор знания его как украшение.
 Но стоит совесть потерять, как сами знания
 Дурной молвы послужат умножением.
- 124 Мудрец и без спроса укажет, как лучше,
 Дурной - на вопрос же ответит превратно.
 Добры *Бодхисаттвы* к презревшим их даже,
 Бог Смерти задобренный - все ж убивает.
- 125 Что для одного бывает пользой, -
 То другому вред порой наносит.
 В полную луну цветет кувшинка,
 Лотос же - напротив - закрывается.

༡༢༥ ཉམ་པ་ལ་ལས་དོན་གྲུབ་པ།
བྱུང་ཡང་མཁས་ནམས་ག་ལ་སྒྲོན།
ལགས་པར་བསྐྱབ་ཀྱང་སྒྲོན་མིང་མོད།
དེ་ལ་མཁས་ནམས་ཁྲེལ་བ་མེད།

༡༢༦ རྟེན་པ་ལ་ལ་རྟེན་པ་སྟེ།
རྟེན་པ་ལ་ལ་དག་པོ་ཡིན།
སོད་མ་མངལ་ལྡན་ནོར་འཕེལ་ལ།
དེའི་མོ་སྐྱུ་ན་འཆི་བ་རྟེན།

༡༢༧ དམ་པ་དབྱེ་དཀའ་འདུམ་པ་སྦྲ།
དམན་པ་དབྱེ་སྦྲ་འདུམ་པ་དཀའ།
སྒྲོན་གིང་དང་ནི་སོལ་བ་ཡི།
གཅད་དང་སྒྲོར་བའི་བྱད་པར་ལྟོས།

༡༢༨ ཉམ་ཆུང་གྱུར་ཀྱང་ཐོན་བྱེད་ན།
ཆེན་པོ་ཡིས་ཀྱང་གཞོམ་པར་དཀའ།
ཆེན་པོ་ཡིན་ཡང་བག་ཕེབས་ན།
ཉམ་ཆུང་ནམས་ཀྱིས་བཟླག་པ་མང།

༡༢༩ རོར་གྱིས་འབྱོར་ན་སྟོབས་ཀྱང་འཕེལ།
རོར་མེད་པ་ལ་སྟོབས་ཀྱང་འབྱི།
བྱི་བ་དབྱིག་ལྡན་རོར་སྟོགས་པས།
རྒྱ་བའི་བྱས་པ་ཉམས་ཞེས་ཐོས།

- 126 Преуспеть в делах путем нечестным - можно,
Но пойдет ли мудрый на такое?
Неудачу терпят иногда и в честном деле
Мудрые, - но в том не их оплошность.
- 127 Обретения одни - приобретения,
Но иные обретения беду сулят:
Кобылица понесет - прирост имуществу,
Если *мулица* зачнет - смерть неминуема.
- 128 Благородный медлен на раздор и скор к согласию,
Человек дурной скор на вражду и трудно мирится.
Посмотрите-ка на то, как отличается
На разрыв и склейку уголь с деревом.
- 129 Малосильный если осмотрителен,
То и сильным побеждается с трудом.
Сильные же, но самонадеянные
Были биты слабыми не раз.
- 130 Кто имуществом богат, тот и силой наделен,
Не имеющим гроша силы тоже не хватает.
Слышал я, чтомышь Игдэн, драгоценность потеряв,
Вместе с ней свою способность к воровству не
сохранила.

༡༣༡ མི་གང་བསོད་ནམས་ལ་སྟོད་པ།
 བཏང་ཡང་ལོངས་སྟོད་ཆར་བཞིན་འབབ།
 བསོད་ནམས་མེད་པའི་ལོངས་སྟོད་དེ།
 བསགས་ཀྱང་སྲ་ཡིས་ཟ་བ་སོམ།

༡༣༢ དམ་པ་རེ་ཞིག་རྒྱད་གྱུར་ཀྱང་།
 ཟླ་བ་བཞིན་དུ་ཡར་ངོ་འབྱུང་།
 དམན་པ་ལན་ཅིག་རྒྱད་གྱུར་ན།
 མར་མེ་བཞིན་དུ་མནལ་པར་འབྱུར།

༡༣༣ ཤེས་ལྡན་དག་ལ་མིག་བསྐངས་པ་།
 ཐ་མར་དག་པོ་དབང་དུ་སྦྱང་།
 རྟོད་ཚུང་དག་ལ་ལན་བྱས་པས།
 དཀའ་བ་རྒྱན་མི་འཆད་པ་འཇོག།

༡༣༤ མཁས་པ་ཤིན་དུ་ཉམ་ང་བའི།
 གནས་ལ་འརྱར་ན་དཔའ་རྟགས་ཡིན།
 སང་གེ་བྱ་མཆོག་གསོད་པའི་ཆོ།
 རུ་ལ་འརྱར་བ་ག་ལ་སྒར།

༡༣༥ རྣམ་པ་ཀུན་དུ་མི་དཔྱོད་པར།
 དག་ལ་མཆོང་ན་རྒྱན་རྟགས་ཡིན།
 མར་མེའི་འོད་ལ་འཛིངས་པ་ཡིས།
 སྤང་བྱ་དཔའ་བར་འགོ་འཇམ་ཅི།

- 131 Человек, что преуспел в благодеяниях,
Процветанием, как дождем настигнут будет.
Незаслуженно добытого богатства
Кто *вкуситель* будет? - сомневаюсь.
- 132 Благородный в затруднения попадая,
Как растущая луна - все прибавляет.
Заурядный, лишь однажды встретив трудность,
Наподобие лампы угасает.
- 133 Разумный недругов *предусмотрением*
В итоге их к себе располагает.
Глупец же, на нападки отвечая,
Себе готовит вечные заботы.
- 134 Доблесть в том, что избегает мудрый
Попадания в крайнюю опасность.
Лев, на главного быка охотясь,
Уклоняется рогов его без страха.
- 135 Всесторонне не обдумав,
Прыгнуть на врага - безумье.
Вменим ли геройство мухе
За налет на свет лампы?

༡༣༥ ངན་པ་རང་རྟེན་ཁྱད་པར་འཛོམས།
 དམ་པ་གང་ལ་བརྟེན་པ་བསྟུང་།
 སིན་བྱ་རང་བརྟེན་ཟད་ཟད་ཟ།
 སང་གེ་རང་གི་ཡུལ་འཁོར་བསྟུང་།

༡༣༦ དམན་རྣམས་དགོས་པ་ཚུང་ཏུ་གསོད།
 གསང་དགོས་དགོས་པ་མེད་པར་སྟོ།
 དམ་པ་དགོས་མེད་གསོད་མི་འགྱུར།
 གསང་དགོས་སྟོག་ལ་བབ་ཀྱང་བསྟུང་།

༡༣༧ དམན་པ་འབྱོར་ན་དྲེགས་རྒྱ་སྟེ།
 དམ་པ་འབྱོར་ན་དུལ་བའི་རྒྱ།
 ལ་སྟེས་འགྲངས་ན་དྲེགས་པས་བརྒྱལ།
 སང་གེ་འགྲངས་ན་བདེ་བར་ཉལ།

༡༣༨ དམ་པ་དང་ནི་དམན་པ་ཡི།
 སྟོད་པ་གཉིས་ག་གོམས་པའི་ཤུགས།
 བྱང་བ་མེ་ཏོག་ཚེལ་བ་དང་།
 ངང་བ་ཚུར་འཇུག་བསྐབ་ཅི་དགོས།

༡༣༩ རྒྱལ་ངན་དྲག་དང་ཕྱད་པ་ན།
 རང་གི་འཁོར་ལ་ཆད་པས་གཙོད།
 རོན་མ་བྱུབ་པའི་སྒྲན་པོ་འགའ།
 རང་ཉིད་འགེགས་ཏེ་འཆི་བ་ཡོད།

- 136 Злодей урон наносит собственной основе,
Достойный бережет свое подспорье.
Свою опору черви начисто съедают,
Владения собственные лев оберегает.
- 137 Люди низкие из пустяка убить готовы,
Тайне преданное - втуне разглашают.
Благородный не идет на преступление,
Тайну держит и ценою жизни.
- 138 Люди низкие, разбогатея, тщеславятся;
Благородный же - наоборот - себя стесняет.
Лисы сытые до обморока бесятся,
Лев насытившийся мирно засыпает.
- 139 Дурные иль хорошие поступки -
Обоим свойственно привычкой укрепляться.
Пчеле и утке нужно ли учиться -
Одной - цветок искать, другой - в воде плескаться?
- 140 Плох тот царь, что в столкновении
Со врагом, своих людей карает.
Так глупцы себе став преткновением,
Вместо цели смерть лишь обретают.

༡༤༡ ཚེས་རྒྱལ་དག་དང་ཕྱད་པ་ན།
ལྷག་པར་འཁོར་ལ་བྱམས་པ་སྒྲི།
ན་བའི་བྱ་ལ་བྱད་པར་དུ།
མ་ནི་གདུང་བ་སྒྲི་བར་འགྱུར།

༡༤༢ སྒྲི་པོ་དམ་ངན་པ་དང་།
འགྲོགས་ན་ངན་པའི་གན་དུ་འགྱུར།
གཤམ་ཆུ་ནི་རབ་ཞིས་ཡང་།
རྒྱ་མཚོར་སླེབ་ནས་བ་ཚར་འགྱུར།

༡༤༣ དམན་པ་སྒྲི་པོ་མཚོག་བརྟེན་ན།
སྒྲི་པོ་དམ་པའི་སྦྱོད་པ་འབྱུང་།
སླ་ཅི་བྱགས་པའི་གང་ཟག་ལ།
སླ་ཅིའི་དྲི་ཞིས་འབྱུང་ལ་སྦྱོས།

༡༤༤ ལྷན་པོ་ཅིས་ཀྱང་མི་འགྲུལ་བ།
དེ་བཞིན་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་བརྟན།
ཤིང་བལ་ཆུང་དུ་གཡོ་བ་ལྟར།
དམན་པའི་སྦྱོད་པ་འགྱུར་ཕྱོག་ཆེ།

ངན་སྦྱོད་བརྟགས་པ།

༡༤༥ གཡོ་ཅན་སྤྲན་པར་སྤྲ་བ་ནི།
རང་དོན་ཡིན་གྱིས་གྲས་ཕྱིར་མིན།
སིན་བྱ་སྤྲན་ནས་དགོད་པ་དེ།
ལྷས་ངན་གཏོང་གི་དགའ་ནས་མིན།

- 141 Справедливый царь, с врагом столкнувшись,
Еще большую любовь к своим являет.
Мать особенно бывает сердобольной,
К своему боляющему чаду.
- 142 Благородные, когда с дурными водятся,
Их черты порочные заимствуют.
Воды Ганга превосходно сладкие,
Достигая моря, станут солоны.
- 143 Если неуч мужу лучшему доверится,
В поведении благородство обнаружится.
Умастивший тело пряным мускусом -
Ароматом мускуса отметится.
- 144 Гора *Сумеру* не колеблется ничем,
Великий муж подобно ей неколебим.
Но переменчивы поступки простака:
Как пух хлопковый - по ветру носим.

О дурных поступках

- 145 Сладкоречивое витийство хитреца
Корыстным целям служит, а не уважению.
Донесшийся до слуха хохот сов -
То не веселье, но беды предвестник.

༡༤༤ ངན་པ་ཐོག་མར་ཆོག་གིས་འབྲིང་།
བག་པེབས་བྱུར་ནས་ཕྱི་ནས་སྟུ།
ཉ་པས་ཟས་ཀྱིས་ཁ་བྲིད་ནས།
ཉ་རྣམས་གསོད་པར་བྱེད་ལ་སྟོས།

༡༤༥ དམན་པ་ཇི་སྲིད་ཉམས་ཆུང་བ།
དེ་ཡི་བར་ལ་རང་བཞིན་བཟང་།
དུག་གི་ཆོར་མ་མ་སྒྲིན་པའི།
བར་དུ་གཞན་ལ་འབྲིགས་མི་རུས།

༡༤༦ ཡིད་ལ་བསམ་པ་གཞན་བྱས་ནས།
ཆོག་ཏུ་སྟུ་བ་གཞན་བྱེད་པ།
གཡོ་ཅན་ཞིས་སུ་བྲགས་པ་སྟེ།
སྒྲན་པོ་མཁས་པར་འཆོས་པ་ཡིན།

༡༤༧ ཏ་ཅང་གཡོ་སྟུ་མང་དྲགས་ན།
རེ་ཞིག་བྱུབ་ཀྱང་ཐ་མར་བརྟག།
གཟིག་ལྷགས་བཀའ་པའི་བོང་བྱ་ཡིས།
ལོ་ཐོག་ཐོས་མཐར་གཞན་གྱིས་བསང་།

༡༤༨ ཤེས་རབ་ལྡན་ན་མངོན་སུམ་གྱི།
བརྟུན་གྱིས་པ་རོལ་བསྟུ་བར་རུས།
རྒྱན་པོ་རྣམས་གྱིས་བྱིར་བཏགས་པས།
ར་སྟེས་ཁུར་བ་བཅའ་བེས་བོར།

- 146 Плут сперва словами охмурит,
 И расслабив так, свершит обман.
 Погляди как губит рыб рыбаки,
 Их съестной приманкой обманув.
- 147 Пока у негодая сил не много,
 Он кажется вполне себе хорошим.
 Покуда ядовитый шип еще не твердый,
 Он не способен никого поранить.
- 148 Кто в уме замыслив нечто,
 На словах твердит другое -
 Тот зовется лицемером,
 Глупый, мнящий себя умным.
- 149 Не в меру ушлого мошенника возмездие
 За временным успехом ожидает.
 Осёл в покрове шкуры леопарда,
 Поев чужие всходы, поплатился.
- 150 Обладающий умом кого угодно
 Может в очевидном обмануть.
 Брахманом козленок был оставлен
 Тем грабителям, что псом его назвали.

༡༥༡ ཉེས་པ་མངོན་སུམ་བྱེད་བཞིན་དུ།
གཡོ་ཅན་ཆོག་གིས་པ་རོལ་སྟེ།
ལྷ་ཆེན་སྟེ་སྒྲགས་ཤོར་བ་ལ།
སྒྲག་བསལ་བདེན་པར་བསྒྲགས་ལགས་སོ།

༡༥༢ གཡོ་ཅན་ཚུལ་གཟོབ་ངག་འཇམ་པ།
མ་བརྟགས་པར་དུ་ཡིད་མི་བརྟན།
མ་བྱ་གཟུགས་མངོས་སྒྲ་སྟན་ཡང་།
དེ་ཡི་ཁ་ཟས་དུག་ཆེན་ཡིན།

༡༥༣ གཡོ་ཅན་བཟང་པོའི་ཚུལ་བབྱང་ནས།
བྱི་ནས་དོན་ལ་བསྟུ་བ་ཡོད།
རི་དྲགས་རྩ་མ་བསྟན་ནས་ནི།
ཁྲེལ་འདས་བོང་བུའི་ཤ་དག་འཆོང་།

༡༥༤ རོ་ཆ་ཆུང་རྣམས་གཞན་ནོར་ལ།
བདག་གི་ཆེ་བ་བསྒྱབ་པ་ཡོད།
འཁོན་ལ་གྲོགས་པོའི་གོས་བཏྲིང་ནས།
བདག་གིས་གུས་ཏྲགས་སྟོན་པར་བྱེད།

༡༥༥ གཏྲིང་ནས་ཉམས་པའི་ཁྲེལ་འདས་རྣམས།
རང་གི་གཏམ་ངན་ངོ་སོར་འབྱེད།
ཀའྲིའི་ཡུལ་གྱི་རྒྱལ་རིགས་འགའ།
པ་བསད་པ་ལ་རྒྱལ་རྩ་རྩུང་།

- 151 Совершая злодеяния открыто,
Лжец словами окружающих морочит.
Махадэва, звук отчаяния издавший,
"Возвестил тем истину страдания".
- 152 Не стоит безрассудно доверять
Елейной речи обходительных лжецов.
Павлин красив, и звук его приятен, -
Но ядовитой пищей вскормлен он.
- 153 Мошенники под видом благочестия -
Обман имеют в умысле дальнейшем.
Показывая людям хвост оленя,
Ослитину сбывал один бесстыжий.
- 154 Те бессовестны, кто на чужом богатстве
Самовозвеличиться желают:
Гостю подстилают платье друга,
Чтобы показать свое почтение.
- 155 Всецело совести лишённые злодеи,
Свои дела дурные придают огласке:
В стране *Каньжи* один наследник царский,
Убив отца, забил в набат победный.

༡༥༩ གློ་ཚུང་ནམས་ཀྱིས་པན་བཏགས་པ།
 འགའ་ཞིག་གཞོད་པ་ཆེན་པོར་འགྱུར།
 སྐྱ་ཀའི་ཕུ་གུས་མ་ཡི་སྤྱ།
 འཛོག་པ་དྲིན་ལན་ཡིན་པར་བསྐྱོམ།

༡༥༠ གཞུང་ངན་གཞན་གྱི་བཀའ་དྲིན་ལས།
 བྱང་བ་རང་གི་ཆེ་བར་བསྐྱོམ།
 སྤྱ་ཡིས་འབད་ནས་པབ་པའི་ཆར།
 ཞིང་པ་རང་གི་དཔལ་དུ་ཅི།

༡༥༡ གློ་ངན་ལས་ལ་སྦྱོད་པ་ལ།
 རང་གི་འབད་པས་ཐོབ་པར་སེམས།
 བྱི་རྒན་ཡ་རྒན་ཕུག་པའི་ཁྲག།
 རུས་པའི་བཅུད་དུ་བསྐྱོམ་ནས་འཆའ།

༡༥༢ མི་མཁས་པ་དག་གཉེན་བཅོམ་ནས།
 འབྲེལ་མེད་གཞན་དག་གསོ་བ་མཐོང་།
 མགོ་བོ་བཅད་ནས་མཇུག་མའི་རྒྱན།
 སྦྱོན་པ་མིན་པ་སུ་ཞིག་བྱེད།

༡༥༣ ལྷན་པོས་དགོས་པའི་སར་མི་ཕྱིན།
 མི་དགོས་པ་ལ་སྤྱུག་པར་འཆོར།
 ལྷ་མིག་ངན་པ་དབྱར་འབབ་ཀྱི།
 དབྱིད་དུས་དགོས་པའི་ཆེ་ན་སྐམས།

- 156 Глупыми оказанная помощь,
Иногда большим вредом выходит.
Птенчик, общипавший пух сороки,
Воздаёт так за добро своей мамаше.
- 157 Милостью чужой стяжавши что-нибудь,
Самохвал своим величием тешится.
Дождь, который был ниспослан *нагами*,
"В мою честь пролился" - пахарь думает.
- 158 Глупый мнит счастливую случайность
Собственных стараний результатом.
Старый пес, смакуя кровь из нёба,
Думает, что это сок из кости.
- 159 Видеть случается, как люди глупые,
Близиких презрев, вдруг чужим угождают.
Срезать с главы для хвоста украшения...
Кто, кроме *взбалмошных*, так поступает?
- 160 Глупый не даёт, когда есть надобность,
Расточая там, где в этом нет нужды.
Плох источник, что лишь летом бьёт,
А весной, когда он нужен, - сух.

- ༡༥༡ སྐྱེ་བྱ་དམ་པ་ཞི་བ་ལ།
 ངན་པ་སྒྲག་པར་འཆོ་བར་བྱེད།
 སྐྱུམ་དང་ལྷན་པའི་སྤྲོད་བྱ་ལ།
 མི་སྤྱེ་ཆགས་ཀྱི་གཞན་ལ་མིན།
- ༡༥༢ རྒྱབ་པས་རྒྱབ་པ་བྱལ་འགྱུར་གྱི།
 ཞི་བས་འདུལ་བར་ག་ལ་རུས།
 སོལ་མིག་བསྐྱེགས་དང་གཅད་པས་གདོན།
 ཞི་ཆོས་དེ་ཡིས་དུག་ཏུ་འགྱུར།
- ༡༥༣ རྒྱལ་པོས་ཆོས་བཞིན་ས་བསྐྱུང་སྟེ།
 མིན་ན་རྒྱལ་པོ་ཉམས་པའི་རྟགས།
 ཉི་མས་ཐུན་པ་མི་སེལ་ན།
 དེ་ནི་གཟའ་ཡིས་ཟིན་པ་ཡིན།
- ༡༥༤ ཐིག་སྟོད་རྒྱལ་པོར་བསྐྱོས་པ་དང་།
 ཁང་པའི་ཡ་ཐོག་གྲུམ་པ་དང་།
 རི་རྩེ་ཤིན་ཏུ་ཞིག་པ་ཡི།
 འོག་ན་གནས་ནམས་རྒྱན་དུ་སྐྱེ།
- ༡༥༥ གལ་ཏེ་རིག་པ་ཡོད་ན་ཡང་།
 སྐྱེ་བོ་རང་བཞིན་ངན་པ་སྤྲོད་།
 དུག་སྐྱལ་ནོར་བུས་མགོ་བརྒྱན་ཡང་།
 མཁས་པ་སུ་ཞིག་པང་དུ་ལེན།

- 161 Люди подлые особенно стараются
Навредить смиренным и возвышенным.
Масляный фитиль воспламеняется
Легче, - не в пример другим вещам.
- 162 Грубый *норов* жесткостью смиряется.
Разве можно его лаской укротить?
Язву выведут надрез и прижигание,
Мягкость - к заражению приведет.
- 163 Царь страну должен править справедливо.
Если нет, - он недостоин быть царем.
Когда солнце темноту не разгоняет, -
Значит *затмлено* оно *Рахулой*.
- 164 Злодей, на царство возведенный,
Худая кровля у жилища,
Скалы надломленной вершина -
Под ними страшно жить все время.
- 165 Избегай людей дурного нрава,
Даже если знания есть у них.
Кобру с драгоценною короной
Кто из умных на руки возьмет?

༡༥༥ ལྷན་གྲགས་རྒྱལ་པོ་བཞེད་བཞིན་དཀའ།
 བཞེད་ན་ཐུགས་རྗེས་འཛིན་པ་དགོན།
 བར་མར་གནས་པ་གཡང་ཟ་བས།
 རྒྱལ་པོ་ལ་ལ་མེ་ཆེན་འདྲ།

༡༥༦ རྒྱང་མ་ངན་དང་མཛའ་བོ་ངན།
 རྒྱལ་པོ་ངན་པ་སུ་ཞིག་བསྟེན།
 གཅན་གཟན་གདུག་པའི་ནགས་ཁོད་དུ།
 སེམས་ཤེས་རྟག་དུ་ཐོད་དམ་ཅི།

༡༥༧ དྲིགས་པས་ཡོན་ཏན་ཉམས་འགྱུར་ཞིང་།
 འདོད་པས་ངོ་ཆོ་ཉམས་པར་བྱེད།
 གཡོག་འཁོར་རྟག་དུ་སུན་ཕྱང་ན།
 རྗེ་དཔོན་ཉམས་པར་འགྱུར་བ་ཡིན།

༡༥༨ བན་པར་སྤྲོ་བ་དགོན་པ་སྟེ།
 དེ་བས་དེ་དག་ཉན་པ་དགོན།
 སྤྲོ་བ་མཁས་པ་རྟེན་དཀའ་སྟེ།
 དེ་ཡི་ཆོག་བཞིན་བྱེད་པ་ཉུང་།

༡༥༩ ཏ་ཅང་ལྗོམ་པ་ཆེ་དྲགས་ན།
 ཐུག་བཟུལ་བརྒྱད་མར་ཐོག་དུ་འབབ།
 སང་གོང་རྒྱལ་ཆེ་བའི་རྒྱས།
 ལ་ཡིས་ཁུར་པོ་བསྐྱར་ཞེས་ཐོས།

- 166 Нелегко царю во славе угодить,
 А ослушаешься - вряд ли будет милостив.
 И в нейтралитете ты - в опасности:
 Есть цари с огнем пожара схожие.
- 167 Кто пожелает себе вздорную супругу,
 Плохого друга, деспота царя?
 Разумный долго сможет ли прожить
 В глухом лесу средь дикого зверья?
- 168 Заносчивость достоинства порочит,
 Желаниями совесть загрязняется.
 Плохой начальник выйдет из того,
 Кто вечно с подчиненными ругается.
- 169 Редки те, кто о полезном говорят,
 Еще реже слушают таких.
 Трудно лекаря искусного найти,
 Но и мало кто послушен им.
- 170 За превысившей меру гордыней,
 Неотступно страдание ходит.
 Гордый лев от лисы приказание -
 "Сам неси эту ношу!" - услышал.

༡༧༡ བྱ་རོག་དག་གིས་བསྐྱེདས་པ་དང་།
གཞུང་ངན་རྣམས་ལ་ཕན་བདགས་དང་།
ཞིང་ངན་ས་བོན་བདག་པ་རྣམས་།
རེ་བ་མང་སྟེ་སྦྱོད་པ་ཉུང་།

༡༧༢ མ་བདགས་པར་ནི་སྲུ་ལ་ཡང་།
ཡིད་ཆེས་པ་དང་བསྐྱོ་མི་བྱ།
བག་ཕབ་པ་ལས་སྦྱོན་བྱུང་དང་།
གོས་བདག་པ་ལས་དགྲར་གྱུར་མང་།

༡༧༣ འཇིག་རྟེན་ངན་པ་མང་མོད་ཀྱང་།
སྦྱོ་བ་ངན་འདྲའི་འཇིགས་པ་མེད།
ངན་པ་གཞན་དག་བཅོས་རུང་གི།
སྦྱོ་བོ་ངན་པ་བཅོས་ན་འཇིག།

༡༧༤ སྦྱོ་བོ་ངན་པ་ཡོན་ཏན་བརྒྱས།
ཕན་པར་བྱས་ཀྱང་མགུ་མི་རུས།
གང་ཞིག་བརྟེན་པ་དགྲར་འགྱུར་འདི།
སྦྱོ་བོ་ངན་པ་འི་བྱད་ཆོས་ཡིན།

༡༧༥ ངན་པ་ཇི་ལྟར་བཅོས་གྱུར་ཀྱང་།
རང་བཞིན་བཟང་པོ་འབྱུང་མི་སྲིད།
སོལ་བ་འབད་དེ་བརྒྱས་ན་ཡང་།
ཁ་དོག་དཀར་པོ་མི་སྲིད་དོ།

171 Прибереженные воронами запасы,
Неблагодарному оказанная помощь,
Посев семян на поле худородном -
В них пользы мало, - много не надейся.

172 Никому не верь бездумно,
И советов не давай:
От беспечности невзгоды происходят,
У советчиков врагов - хоть отбавляй.

173 Много в мире есть напастей,
Но страшнее нет, чем злые люди.
Остальное зло исправить можно,
Но воспитывать злодея - бесполезно.

174 Как ни благодетельствуй злодею -
Все равно ему не угодишь.
Неприязнь к тому, кто их опора -
Вот особенность дурных людей.

175 Негодяя как ни исправляй,
Но порядочным ему уже не стать.
Даже если очень постараться,
Уголь не отмоешь добела.

༡༧༤ རྒྱུ་བོ་ངན་པས་སྤྱན་ཕྱང་པའི།
 ས་དེར་དམ་པ་མཛོང་ཡང་སྤྱང་།
 སྤྱལ་གྱིས་གཙུག་པའི་ས་ཕྱོགས་སུ།
 གསེར་གྱི་ཉག་ཐག་མཛོང་ཡང་འབྲོས།

༡༧༥ མཛོད་པ་དམ་པ་ལ་བྱ་ཡི།
 དམན་པ་མཛོད་ན་ཉེས་པའི་གཞི།
 འོ་མ་སྤྱེས་བུའི་བདུད་ཅི་སྟེ།
 སྤྱལ་ལ་བྱིན་ན་དུག་འཕེལ་ལོ།

༡༧༦ འབད་དེ་ཀུན་ནས་བསྟེན་བྱས་ཀྱང་།
 ངན་པའི་སྒོ་དང་ག་ལ་འདྲེ།
 མཆིལ་བ་ཇི་ལྟར་གསོས་གུར་ཀྱང་།
 བག་ཕེབས་འགྱུར་བ་མི་སྤྱད་དོ།

༡༧༧ ཏྲག་རྩ་འབྱེད་ལ་བཙོན་པའི་མིས།
 མཇའ་བོ་བརྟན་པོ་འང་བྱེད་འགྱུར་ཏེ།
 རྩ་ཡིས་ཏྲག་རྩ་གཙུག་གུར་ན།
 བྲག་ལ་སེར་ཀ་མི་འབྱུང་ངམ།

༡༧༨ བདག་གིས་སྤྱུས་དང་ངན་བྱས་དང་།
 མཁན་སྒོ་བ་གྲོགས་ཀྱི་སྦྱོན་བརྗོད་པ།
 བརྟུན་ན་བརྟུན་པས་ཡིད་བརྟན་མེད།
 བདེན་ན་ལྟག་པར་འཇིགས་པ་སྤྱེ།

- 176 В местах дурных людей скопления,
Достойного увидев, отшатнутся.
Где от змеи возможно уязвление,
Там и от цепи золотой бегут, спасаясь.
- 177 Почитаемы должны быть благородные,
Низких почитать - начало бедствия.
Людам молоко - нектар живительный,
Но у змей оно усилит яда действие.
- 178 Хоть, усердствуя, все способы испробуешь, -
Разве можно подружить с умом испорченных?
Воробья хоть сколько ни прикармливай, -
Не бывает, чтоб он успокоился.
- 179 Тем, кто вечно в разобщении усердствует,
Разделить под силу дружбу крепкую.
Не проделает ли и в скале отверстие
Постоянное воды воздействие?
- 180 Говорящие о кознях собственных и злодеяниях,
О владык, наставников, друзей чужих провинностях,
Если лгут - враньем себя лишат доверия,
Если правду говорят - будь осторожнее.

- ༡༥༡ མི་གང་བཟོད་བྱ་མ་ཡིན་པ།
 གཞན་གྱི་བྱང་དུ་བཟོད་པ་དེ།
 བདེན་ནམ་འོན་ཏེ་བརྩུན་ཀྱང་བྱང་།
 མཁས་པས་དེ་ལ་བག་ཟོན་བྱ།
- ༡༥༢ གཞུང་ངན་ནོར་ལ་གཅེས་འཛིན་པ།
 མཛའ་བཤེས་ཡིན་ཡང་ཡིད་མི་བརྟན།
 ཆེན་པོ་རྣམས་ལ་གསུག་ཟོས་ནས།
 གཉེན་གྱིས་བསྐྱུག་པར་བྱས་པ་མང་།
- ༡༥༣ གཞོད་པའི་མཚན་མ་ཁར་འབྱེན་པའི།
 དག་པོ་དེ་དག་གཞོན་པ་སྤྲ།
 ཕན་པའི་བསྐྱོག་རྟགས་ཁར་འབྱེན་པའི།
 དག་པོ་དེ་དག་ཇི་ལྟར་གཞོམ།
- ༡༥༤ མ་གཞན་མཁས་ན་འཆོ་སྲིད་གྱི།
 ཉེས་པའི་ཆོག་མ་འདྲུབ་པ་མེད།
 ལྷ་ཡིས་ལྷག་པ་སྤྲ་ཕབ་པས།
 བསྐྱལ་བའི་བར་དུ་འགས་ལ་སྟོས།
- ༡༥༥ སྤྱིང་ལ་ཁོན་དུ་དམ་བཟུང་ནས།
 ཁ་ལ་ཆོག་བཟང་སྤྲོའོ་ཞེས།
 དང་སྟོང་གདུག་པའི་གདམས་ངག་སྟེ།
 དམ་པའི་ཚུལ་དང་འགལ་བ་ཡིན།

- 181 Если некто говорит кому-то,
Что не должно предавать огласке.
Будь то правда или ложь - едино:
Мудрый осмотрительность проявит.
- 182 Лелеющий к богатству страсть дурную,
Не может быть вполне надежным другом.
От рук друзей, прельстившихся наградой,
Людей великих много пострадало.
- 183 Врагам, что намерений злых не прячут,
Противодействие оказывать нетрудно.
Но как бороться с теми, кто - напротив -
Врагом приходит к нам под видом друга?
- 184 Раны некоторые лекарь может вылечить,
Но словесной ране - нет *уврачевания*.
Оскорбление, вороной нанесенное,
Стало филинам вражды извечной поводом.
- 185 Расходится с обычаем достойных
Жреца *Троталы* наставление, мол:
"Храня на сердце злобную обиду,
Устами говори слова приятные".

༡༥༥ དུག་གི་རྩ་བ་འདོན་པ་ལྟར།
 དག་པོ་རྩད་ནས་བཅད་དོ་ཞེས།
 རྒྱལ་པོ་ལྷགས་ལས་འབྱུང་མོད་ཀྱི།
 བྱ་བཞིན་བསྐྱངས་ན་བྱ་བཞིན་བྱེད།

༡༥༦ རང་དོན་འབའ་ཞིག་སྐྱབ་པ་ཡི།
 མི་དང་འགྲོགས་པར་སུ་ཡིས་རུས།
 སོ་ནམ་བཙོན་པའི་ཞིང་གསེབ་ཏུ།
 རྩམ་གཞན་སྤྲོན་པའི་གོ་སྐབས་དགའ།

༡༥༧ མི་གང་བྱས་བ་མི་ཤེས་པ།
 དེ་ལ་གྲོགས་བྱེད་ག་ལ་སྤིད།
 འབད་ཀྱང་འབས་བྱ་མི་སྤྲོན་པའི།
 ཞིང་ལ་སོ་ནམ་སུ་ཡིས་རུས།

༡༥༨ གཟུ་ལུམས་དག་གིས་སྤྱོད་པ་ཡི།
 སྤྱི་པོ་ལྷུར་དུ་རྒྱད་པར་འབྱར།
 སྤྱི་བརྟེན་ཅན་གྱི་སྤང་ཚོད་ཀྱིས།
 དབྱད་བྱ་ལྷུར་དུ་མི་དཔྱོད་དམ།

༡༥༩ དམན་ལ་ཇི་ལྟར་པར་བྱིན་ཡང་།
 ཚུར་ལ་དགོས་ན་ག་ལ་སྤྱིར།
 སྐམ་པས་རྟག་ཏུ་བཟུང་ན་ཡང་།
 རྩགས་གོང་ཚུར་ལ་འཛིན་ནམ་ཅི།

- 186 "Уничтожай врагов всех до последнего,
Как выкорчевываешь зелень ядовитую".
Хоть в царском своде это было сказано, -
Как о сынах о них радеть полезней было бы.
- 187 С тем, кто о себе лишь только думает,
Разве кто-то может другом стать?
В поле у усердного крестьянина
Редко постороннее что вызреет.
- 188 Разве может с кем-то подружиться
Тот, кто благодарности не знает?
Кто же будет заниматься полем,
Где не зреет плод, как ни старайся?
- 189 Необузданные люди за их действия
В неприятность попадут незамедлительно.
Не подрежут ли быку рассвирепевшему
За непослушание *кое-что*?
- 190 Как ни благодетельствуй невежде,
Ближнему в нужде подаст он разве?
Для держания щипцы лишь предназначены,
Шар стальной ухватит разве что-нибудь?

༡༩༡ ངན་པ་གཞན་དོན་སྐྱབ་པ་ཞེས།
སྒྲ་བཏགས་ནས་ནི་ཕྱི་ལ་སྒྱུར།
གཞན་དོན་ལྟར་སྒྲ་བ་དོན་དུ།
མཁས་པ་སྤྱི་བའ་ཉིད་འཇོམས།

༡༩༢ བྱ་ལོན་ལྷག་མ་དག་བོའི་ཐེད།
ཁྲིམས་ངན་རྣམས་དང་གཏམ་ངན་དང་།
རིགས་རྒྱད་ངན་དང་སྒྲིད་ངན་རྣམས།
མ་སྤེལ་པར་ཡང་རང་ཉིད་འཕེལ།

རང་བཞིན་གྱི་ཚུལ་བཏགས་པ།

༡༩༣ བདག་ཉིད་དཔོན་དུ་བསྐྱོས་གྱུར་ན།
དེ་ཡི་བྱ་བ་ཤེས་པ་དགོན།
གཞན་ལ་ལྟ་བའི་མིག་ཡོད་ཀྱང་།
རང་ཉིད་ལྟ་ན་མེ་ལྔ་དགོས།

༡༩༤ ཤེས་རབ་ཕྱོགས་གཅིག་ལྡན་པས་ཀྱང་།
བྱ་བ་ཀུན་ལ་མཁས་པ་དགའ།
ཤིན་ཏུ་གསལ་བའི་མིག་གིས་ཀྱང་།
སྤྱི་ལ་ཉན་པར་བྱས་མ་ཡིན།

༡༩༥ དྲང་པོར་སྤྱི་བའི་སྒྲིན་བཅས་དང་།
འཁྱོག་སྤྱི་ཡོན་ཏན་ལྡན་པ་མིང་།
ལམ་དང་འགའ་ཞིག་ཞོར་འཇིག་ལ།
དུང་དཀར་གཡས་འཁྱིལ་བཟླ་ཤིས་བྱེད།

- 191 "Помогу другим!" - с таким предложением
Люди низкие свершают злодеяния.
Ради мнимой помощи другому,
Кто из мудрецов себя погубит?
- 192 Незакрытый долг, спор неулаженный,
Скверная молва, законы глупые,
Гнусные поступки, семьи бедные -
Сами множатся, без чьей-то помощи.

О закономерном

- 193 Чтобы стать начальником хорошим, -
Редко кто к такому делу склонен.
Наблюдать других - и глаз достаточно,
Чтоб себя увидеть, нужно зеркало.
- 194 Даже мудрому в одной какой-то области,
Нелегко быть сведущим во всех делах.
Даже очень зоркими глазами,
Звука не услышишь все равно.
- 195 Слова прямые могут быть неправильны,
Порой имеет смысл лукавство в речи.
Пути прямые иногда ведут к гибели,
А раковина с правым завитком - к удаче.

༡༩༥ བསོད་ནམས་མེད་ན་ཡོན་ཏན་འགའ།
 ཡོན་ཏན་ཉིད་ཀྱིས་རང་ཉིད་འཛོམས།
 ཟུ་ཏིག་འཛིན་པའི་ཉ་ཕྱིས་རྣམས།
 ཟུ་ཏིག་ཉིད་ཀྱིས་སྟོག་དང་འབྲལ།

༡༩༦ ཡོན་ཏན་ལྷན་ཡང་བསྟེན་དྲགས་ན།
 སལ་ཆེར་སྐྱོབ་སྐྱེ་བ་བྱིད།
 བྱར་ཤིང་ཤིན་ཏུ་ཞིམ་པ་ཡང་།
 རྒྱན་དུ་བསྟེན་ན་སལ་ཆེར་འདོར།

༡༩༧ རང་བཞིན་བཟང་པོ་རྣམས་ལ་ཡང་།
 རྒྱན་དུ་གཙུག་ན་གཞོད་སེམས་སྐྱེ།
 ཅོན་བསེལ་བ་ཡིན་མོད་ཀྱི།
 རྒྱབ་པར་གྱུར་ན་འབར་བར་གྱུར།

༡༩༨ རྒྱལ་པོ་ཤིན་ཏུ་མང་མོད་ཀྱི།
 ཆོས་བཞིན་སྐྱོང་བ་ཤིན་ཏུ་ཉུང་།
 མཁའ་ལ་ལྷ་གནས་མང་ན་ཡང་།
 འོད་གསལ་ཉི་ཟླ་ལྷ་བྱ་མེད།

༢༠༠ གང་ཞིག་གཞོད་པ་བྱེད་ལུས་པ།
 དེ་ཡིས་པན་པ་བྱེད་པར་ལུས།
 མགོ་བོ་གཙོད་པར་ལུས་པ་ཡི།
 རྒྱལ་པོས་རྒྱལ་བྱིད་སྐྱོན་པར་ལུས།

- 196 Без Заслуг, с одними только знаниями,
Сами знания тебя же и погубят.
Так моллюски все *жемчугоносные* -
Из-за жемчуга теряют свои жизни.
- 197 Своим знаниям слишком доверяющий,
Часто может быть разочарованным.
Сахарный тростник хотя и лакомый,
Долго им питаться вряд ли сможешь ты.
- 198 Даже по природе добродушные,
В долгом испытании озлобляются.
Хоть сандала свойство и прохладное,
Но при трении, он все же возгорается.
- 199 Хоть царей и было очень много, -
Мало кто согласно *Дхарме* правил.
Множество божеств живет на небе,
Светом Солнцу и Луне подобных - нету.
- 200 Способный к нанесению вреда,
Способен также пользу принести.
Тот царь, что может головы рубить,
Власть царскую способен передать.

༢༠༡ རྫོན་པོ་རྫོ་ལྷན་དང་པོ་ཡིས།
རྫོ་དང་འབངས་ཀྱི་དོན་ཀྱན་འགྲུབ།
མདའ་དང་མཁས་པས་འཕངས་གྱུར་ན།
གང་ལ་གཏད་པར་འཕྱོག་པ་ཡིན།

༢༠༢ རྒྱལ་པོ་ཉིད་ཀྱིས་མ་བཅིས་ན།
ཐམས་ཅད་ཤེས་པའང་བཀྱར་མི་འགྱུར།
སྟོག་གི་དབང་པོས་མ་བཟུང་བའི།
མི་རོ་བཟང་ཡང་སྲུ་ཞིག་ལེན།

༢༠༣ མང་པོ་གཅིག་ཏུ་རྫོ་མཐུན་ན།
ཉམས་ཆུང་གིས་ཀྱང་དོན་ཆེན་འགྲུབ།
སྟོག་ཆགས་སྟོག་མའི་ཆོགས་འདུས་པས།
སེལ་ཉེ་ཕྱུ་གུ་བསད་ཅེས་གྲག།

༢༠༤ རྒྱལ་བཅས་རྩལ་བ་དོར་བའི་མི།
མཐུ་སྟོབས་ལྷན་ཡང་རྒྱད་པར་འགྱུར།
སྤང་པོ་ཤིན་ཏུ་སྟོབས་ལྷན་ཡང་།
སྤང་རྩི་ཆུང་དུས་བཅན་དུ་འཁོལ།

༢༠༥ ང་རྒྱལ་རྩལ་བ་ཆེར་བསྐྱེད་ན།
ཆེན་པོ་རྣམས་ཀྱང་ཐེལ་གྱིས་གཞོན།
དུང་དཀར་ཤིན་ཏུ་ལུས་ཆུང་ཡང་།
རྒྱ་སྤོར་ཆེན་པོའི་གཤེད་མ་ཡིན།

- 201 Министр честный и разумный
 Верхов с низами целей достигает.
 Стрела прямая пущена умело, -
 Куда нацелена, туда и попадает.
- 202 Когда царь политик неумелый, -
 И всезнанием не снисчет уважения.
 Кто возьмет безжизненное тело
 Человека, что хорош собою?
- 203 Даже слабые, когда единодушны,
 Совершать дела большие могут.
 Ведь известно, как убили львенка
 Муравьи, собравшиеся вместе.
- 204 Человек, лишенный дерзновения, -
 Даже сильный - обречен на гибель.
 Маленький погонщик как прислугой
 Исполинскими слонами управляет.
- 205 Если дерзновение большое,
 Превзойти возможно и великих.
 Хоть *рананы* небольших размеров,
 Но губители они морских чудовищ.

༢༠༥ ཆེན་པོས་ང་རྒྱལ་བྱ་མི་དགོས།
ངན་པས་ང་རྒྱལ་བྱས་ཅི་པན།
རིན་ཆེན་ཚིག་གིས་བསྒྲག་མི་དགོས།
མཆིང་བྱ་བསྒྲགས་ཀྱང་སྲ་ཞིག་ཉི།

༢༠༦ བདག་ཉིད་ཆེན་པོའི་འབྱོར་བ་རྟག།
སྐྱེས་ངན་ཕུན་ཚོགས་རྒྱད་ལ་ཉི།
ཉི་མ་རྒྱན་དུ་འོད་འཕྱིན་ཏེ།
ཟླ་བ་ཉ་བར་གྱུར་ནས་འབྱེ།

༢༠༧ རྒྱལ་པོས་གོ་འཕང་བསྟོད་དྲགས་ན།
དེ་ཡིས་ཐ་མ་བརྟག་པའི་རྒྱ།
སྒོ་ང་མཁའ་ལ་འཕངས་གྱུར་ན།
འཆག་པ་ཉིད་ལས་གཞན་ཅི་འབྱུང་།

༢༠༨ སྐྱེ་བོ་པལ་ཆེར་རང་ཉིད་དང་།
མཐུན་པའི་རིགས་ཀྱིས་གཞོད་པ་བསྐྱེད།
ཉི་མའི་འོད་ཟེར་ཤར་བ་ན།
འོད་ཟེར་ཅན་རྣམས་བརྟག་པར་འགྱུར།

༢༡༠ པན་བྱེད་དབྱ་བོ་ཡིན་ཡང་བསྟེན།
གཉེན་ཡང་གཞོད་ན་སྤངས་པར་བྱ།
རྒྱ་མཚོའི་ཁོར་བྱ་རིན་གྱིས་ཉི།
ཁོང་བའི་ཟུག་རྩ་སྐྱན་གྱིས་འདོན།

- 206 Ни к чему великим горделивость,
 В горделивости дурных - какая польза?
 Нет нужды в словах для самоцветов,
 А подделки - хоть хвали - но кто их купит?
- 207 У великих процветание продлится,
 Благоденствие дурных идет к упадку.
 Постоянен излучаемый свет солнца,
 Убывает месяц после полнолуния.
- 208 Когда царь свой сан чрезмерно хвалит,
 Тем исход себе печальный он готовит.
 Если вверх яйцо подброшено, то кроме
 Разбивания, что с ним еще случится?
- 209 Вред исходит от себе подобных -
 Так обычно меж людьми бывает.
 Когда солнце светлое восходит, -
 То другие все светила затмевает.
- 210 Что полезно, принимай и от врага, -
 Вред от друга следует отвергнуть.
 Стоит дорого жемчужина морская,
 Боль телесную лекарством изгоняй.

༢༡༡ ནང་དུ་ཅུང་ཟད་འབྱོར་གྱུར་ན།
ཕྱི་རུ་དྲིགས་པའི་རྣམ་འགྱུར་སྟོན།
ཁུ་ཡིས་ཡོངས་སུ་གང་བའི་ཆོ།
སྤྱིན་རྣམས་གཡོ་ཁིང་འབྲུག་སྤྱོད་ག།

༢༡༢ ཡོན་ཏན་ཀུན་ལྡན་དགོན་པ་སྟེ།
ཡོན་ཏན་ཅི་ཡང་མེད་པའང་དགོན།
སྟོན་དང་ཡོན་ཏན་འདྲིས་པ་ལས།
ཡོན་ཏན་གཙོ་ཆེ་མཁས་པས་བསྟེན།

༢༡༣ དང་པོ་ཉིད་ནས་དག་པོ་དང་།
མཇེའ་བ་ཉིད་དུ་ངེས་པ་མེད།
ཁ་ཟས་མ་ཞུ་དུག་དུ་འགྱུར།
དུག་ཀྱང་ཤེས་ན་སྤྱན་དུ་འགྱུར།

༢༡༤ གང་ན་ལས་མཐུན་ཡོད་དེར་འབྱོར།
ལས་ཀྱི་འདུ་འཕྲོད་མེད་དེར་རྒྱད།
བྱིས་དུ་བབྱང་ཡང་མི་འཆགས་པའི།
ངང་པ་མཆོ་ལས་བསྐྱེད་ཀྱང་འཁོར།

༢༡༥ མཁས་རྣམས་རིག་པ་ཡོན་གྱིས་སྒྲ།
སྒྲན་པོ་རིག་པ་བསྐྱབས་ཀྱང་སྤོང་།
ཕལ་ཆེར་ན་བ་སྤྱན་བཟུང་།
ལ་ལ་གསོན་པོ་ལྷེབས་པ་ཡོད།

- 211 Лишь внутри довольство испытаешь, -
Как проявятся дурные перемены.
Когда тучи наполняются водою, -
Звуки грома издают, придя в движенье.
- 212 Редки те, кто из достоинств соткан,
Как и те, кто вовсе без достоинств.
Из носителей достоинств и изъянов,
Умный вверится тому, в ком больше первых.
- 213 Враг иль друг в самом начале
Не бывают только раз и навсегда.
Неусвоенная пища станет ядом;
Ядом лечат те, кто знает как.
- 214 Где согласна карма - там довольство,
Карма не сложилась - обездоленность.
Утку в дом внесешь - не приживется.
Вновь вернется в пруд, откуда взяли.
- 215 Умные ценою жертв наукам учатся,
Глупый даже что учил - и то забросит.
От болезней, в основном, лекарством лечатся,
Но иной и в добром здравии убивается.

༢༡༥ རང་དབང་ཐམས་ཅད་བདེ་བ་སྟེ།
གཞན་དབང་ཐམས་ཅད་སྤྱག་བཟུལ་ཡིན།
ཐུན་མཛེས་བ་ནི་ཚྭ་གཞི་སྟེ།
དམ་བཅས་པ་ནི་འཆིང་བའི་རྩ།

༢༡༦ རང་ན་ཡོན་ཏན་ཀུན་ལྡན་ཡང་།
ཆ་ལྷགས་ངན་ན་ཀུན་གྱིས་བརྟུན།
སྤགས་བྱེད་མཁས་ཀྱང་སྤྱ་མེད་པས།
འདབ་ཆགས་ཀུན་གྱི་སྤངས་ཞེས་གྲག།

༢༡༧ གནས་མིན་ཏེ་ཅང་དྲང་པོ་ཡང་།
རང་གཞན་གཉིས་ཀ་བརྒྱག་པ་ཡོད།
མདའ་ཡིས་པ་རོལ་གསོད་པ་འམ།
ཡང་ན་རང་ཉིད་འཆག་པར་འགྱུར།

༢༡༩ ཆར་དང་ཆུ་བོ་རྒྱ་མཚོར་འབབ།
སློང་དང་རིག་པ་མཁས་ལ་འགོ།
འོར་དང་སྤྱོད་པ་རྒྱལ་པོས་སྤྱད།
དྲོ་ཞིང་བརྟན་སར་ནགས་ཆལ་སྟེ།

༢༢༠ དབྱར་གྱི་ཆུ་མིག་རྩ་ཡི་མེ།
སྤྱིན་པར་ཉི་མ་ཟླ་བ་ཉ།
སློང་དང་རིག་པ་ངན་དང་མཛེས།
དགོས་ཆེ་འབྱུང་བའི་ངེས་པ་མེད།

- 216 Подневольность всякая - страдание;
В *общезитии* - всегда междоусобие;
Несвобод причина - обязательства;
В независимости - истинное счастье!
- 217 Когда внутри исполнен всех достоинств,
А на вид - урод, то всеми попран:
Мышь летучая мудра, но тем не менее,
Говорят, её отвергли за *бесперость*.
- 218 Где не к месту слишком прямодушен,
Там себе или и другому вред бывает.
Так стрела: ей либо поражают,
Либо же она сама ломается.
- 219 Реки и дожди стремятся к морю;
Ум и знания передаются умным;
Царь людей и средства собирает;
Лес растет где есть тепло и влага.
- 220 Источник летний, пал травы,
Заоблачные солнце, месяц полный;
С дурными знаниями или дурной приятель -
Их появление почти всегда некстати.

༢༢༡ ལྷན་པོ་སྤྲུལ་བ་ཉུང་ན་མཛེས།
རྒྱལ་པོ་སྒྲོག་ཏུ་འདུག་ན་མཛེས།
སྤྲུལ་བ་རྒྱལ་མ་མཐོང་ན་མཛེས།
མོར་ཆེན་དགོན་ན་རིན་ཐང་ཆེ།

༢༢༢ ཏ་ཅང་བྱམས་པ་ཆེ་དྲགས་ན།
དེ་ཉིད་འཁོན་པའི་རྒྱ་རུ་འགྱུར།
འཇིག་རྟེན་ཚྱོད་པ་པལ་ཆེར་ནི།
འབྲེལ་བ་ཉིད་ལས་བྱུང་བ་མང་།

༢༢༣ ཤིན་ཏུ་ཚྱོད་པ་ཆེན་པོ་ཡང་།
སྤྲུལ་པར་མཛའ་བའི་རྒྱ་སྤྱིད་དེ།
ཚྱོད་པ་བྱུང་བའི་མཐའ་པལ་ཆེར།
འདུམ་པར་འགྱུར་བ་མང་བར་མཐོང་།

༢༢༤ ལེར་སྤྲུལ་ཅན་གྱི་མོར་རྣམས་དང་།
ཕྱག་དོག་ཅན་གྱི་གྲོགས་པོ་དང་།
སྒྲོ་ངན་ཅན་གྱི་རིག་པ་རྣམས།
ཡོད་ཀྱང་དགའ་བ་བསྐྱེད་མི་རུས།

༢༢༥ བཀྲམ་ཆགས་ཅན་ནི་མོར་གྱིས་དགའ།
ང་རྒྱལ་ཅན་ནི་བསྐྱོད་པས་མགུ།
ལྷན་པོ་རང་དང་གཟུན་པས་དགའ།
དམ་པ་བདེན་པར་སྤྲུལ་པས་མགུ།

- 221 Когда глупец немногословен - хорошо;
Когда правитель незаметен - хорошо;
Когда *факиров* видишь редко - хорошо;
Чем реже драгоценность, тем дороже.
- 222 Когда любовь чрезмерно велика,
Она становится причиной неприязни.
На свете многие раздоры, в основном, -
От близких отношений происходят.
- 223 Даже очень сильная вражда
Может стать причиной тесной дружбы.
Много было случаев, когда
Соглашением оканчивались ссоры.
- 224 Не способно радовать наличие:
Денег - у скупого человека;
Друга - у завистливых душою;
Знаний - у того, чей ум испорчен.
- 225 Стяжатель радуется деньгам;
Тщеславный любит восхваление;
Невежда рад себе подобным;
Мудрец же рад словам правдивым.

༢༢༥ རྒྱུ་བོ་ངན་པའི་ཡོན་ཏན་དང་།
སྤྱོད་པས་ཞན་པའི་རིག་པ་དང་།
རྩི་དཔོན་ངན་པའི་བཀའ་དྲིན་རྣམས་།
གཞན་ལ་ཕན་པའི་གོ་སྐབས་དཀའ་།

༢༢༦ གང་ལ་འོར་ཡོད་སྤྱོད་པ་མཛོས་།
འོར་མེད་བདེན་པར་སྤྱོད་པ་སྤོང་།
མ་ལ་ཡ་ལས་བྱུང་བྱུར་ན།
སྤོང་དུ་མ་ཕལ་ལ་རིན་ཐང་ཡོད་།

༢༢༧ རྒྱུ་མང་ཉེས་པ་འཛིན་པའི་རྒྱ།
མི་རྒྱུ་ཉེས་པ་སྤོང་བའི་གཞི།
ནེ་ཙྰ་རྒྱུ་བས་གཟེབ་ཏུ་བཅུག།
འདབ་ཆགས་སྐྱགས་པ་བདེ་བར་རྒྱ།

༢༢༨ མི་གང་དག་ལ་གཡོ་མེད་པས་།
རྣམ་པ་ཀུན་ཏུ་ཕན་བཏགས་ན།
དག་ཡང་དེ་ལ་གཡོ་མེད་པས་།
འདུད་པ་དངོས་པོའི་ཆེ་བ་ཡིན།

༢༢༩ རྒྱུ་བས་མེད་མི་ཡིས་སྤོང་ཅི་ཕན།
རྒྱུ་བས་ལྡན་དོན་ལ་སྤོང་ཅི་དགོས།
དེས་ན་བྱ་བ་བསྐྱབ་པ་ལ།
སྤོང་བ་དོན་མེད་རང་བཤེག་ཡིན།

- 226 Образованность плохого человека,
Знания плохого полемиста,
Милости начальника дурного -
Вряд ли пользу принесут кому-то.
- 227 У кого есть богатство, тем внимают охотно;
Нет богатства - хоть истинна речь - отвергают.
С гор *Малайи* кусок от бревна принесенный, -
Даже самый обычный - оценят высоко.
- 228 Многословием беду накликают можно;
Избежать беды безмолвие поможет.
Попугая за болтливость в клетку сажают, -
Птицы тихие прячут себе вольготно.
- 229 Если кто невозмутимо
О враге своем печется,
То и враг ответит так же -
Уваженьем - вот величье!
- 230 Не имея силы, гневом как поможешь?
Сильный разве гневом цели достигает?
Потому бессмыслен гнев в делах насущных:
Только самих гневающихся сжигает.

༢༣༡ ལྷོན་པས་བསྐྱས་ན་དག་ཡང་འདྲ།
ལྷོན་མེད་གཉིན་ཡང་རིང་དུ་སྤྱོད་།
བ་ཡི་འོ་མ་ཟད་པ་ན།
བེའུ་བཟུང་ཡང་འཆོར་བར་འགྱུར།

༢༣༢ བྱ་བ་འགའ་ལ་མཁས་པ་ཡིས།
གཞན་དག་ཤེས་པའི་ངེས་པ་མེད།
ཁུ་ལས་འོ་མ་འབྱེད་ཤེས་པའི།
ངང་པས་གཟུགས་བརྟན་ཟས་སུ་བསྐྱོམ།

༢༣༣ ཏྲག་ཏུ་བྱམས་པས་སྤྱོད་བ་ཡི།
རྩི་བོས་བྱན་གཡོག་རྟེན་པ་སྤྲ།
བསྐྱའི་མཆོ་ལ་ངང་བ་དག།
མ་བསྐྱས་པར་ཡང་ངང་གིས་འདྲ།

༢༣༤ ལོངས་སྤྱོད་ལྷན་པ་སྤྱོད་པ་དང་།
མཁས་པར་གྱུར་ནས་དུལ་བ་དང་།
ཆེན་པོས་དམན་པ་ལེགས་སྤྱོད་པ།
གསུམ་པོ་གཞན་བདེ་རང་ལ་ཕན།

༢༣༥ བསོད་ནམས་ཤུགས་ཀྱིས་དོན་སྦྱབ་པ།
ཉི་མའི་འོད་བཞིན་ལྟོས་པ་མེད།
འབད་པའི་ཤུགས་ཀྱིས་དོན་སྦྱབ་པ།
མར་མེའི་འོད་བཞིན་ཀུན་ལ་ལྟོས།

- 231 Притяжением даяния - даже враг притянут будет,
Даже друг отворотится далеко без подношений.
Хоть удерживай теленка, - все равно он удалится
От коровы, у которой молоко её иссякло.
- 232 Знатоки в одном каком-то деле
Не всегда в другом *осведомлённы*.
Лебедь думает: "*еда*" на отражение,
Хоть и воду с молоком он разделяет.
- 233 Легко найти помощников хозяину,
Который с добротой ко всем относится.
На лotosовый пруд не надо уток звать, -
Они и сами все туда слетаются.
- 234 Когда богатый о душе заботится,
Ученым ставший всячески смиряется,
Великий к низшим хорошо относится, -
То им на пользу это, и другим - на радость.
- 235 Успех, обретаемый силой Заслуги,
Сродни свету солнца - неиссякаем.
Достигшие целей усилием стараний, -
Как пламя *зулы* - от условий зависят.

༢༣༥ ཆེན་པོ་རྣམས་ལ་རྟེན་བཅས་ན།
དམན་པ་རྣམས་ཀྱང་ཆེན་པོར་འཛོལ།
སྤྱང་གིང་ཆེ་ལ་བརྟེན་པ་ཡི།
འབྲི་གིང་ཅེ་མོར་ཕྱིན་ལ་སྟོས།

༢༣༦ ཡོན་ཏན་ལྡན་ལ་སྦྱོན་ཡོད་ཀྱང་།
ཡོན་ཏན་དགའ་རྣམས་ཉེ་བར་བསྟེན།
ཆར་གྱིས་མཁར་ལ་གནོད་ན་ཡང་།
འཇིག་རྟེན་པ་རྣམས་དགའ་བ་བསྟེན།

༢༣༧ ཡོན་ཏན་མེད་ན་ཆ་ལྷགས་གྱིས།
མཁས་རྣམས་དགའ་བ་བསྟེན་མི་རུས།
རྟ་མཆོག་འགྲོས་དང་མི་ལྡན་ན།
ཤིན་རུ་བསྐྱེད་ཡང་རིན་ཐང་ཆུང་།

༢༣༨ རོར་ལྡན་སྒྲུན་པོའི་ནང་ན་ཡང་།
དཔའ་བོ་གཅན་གཟན་ཁྲོད་ན་མོད།
ལེགས་བཤད་མཁས་པའི་ཁྲོད་འབྱིན་པ།
དམ་པ་འཇིག་རྟེན་འདི་ན་དཀོན།

༢༣༩ གང་དང་གང་ལ་དེ་ཡོད་པ།
དེ་ཡིས་དེ་ཡི་གྲགས་པ་ཐོབ།
མཁས་པའི་གྲགས་པ་མཁས་པ་དང་།
དཔའ་བོས་དཔའ་བོ་ཐོབ་པ་བཞིན།

- 236 Из низов величия тоже достигают,
Если полагаются на высших.
Посмотрите, как по дереву большому
Поднялась лиана до верхушки.
- 237 Хоть и есть у просвещенных недостатки,
К ним идут все те, кто знаний жаждет.
Даже если дождь нанес вред дому, -
Все равно ему все люди рады.
- 238 Если нет достоинств, - невозможно
Внешним удивить того, кто мудр.
Если конь без *выступки* - пусть статный, -
То его невысоко оценят.
- 239 Много кто из глупых - при богатстве.
А бесстрашие и хищникам присуще.
Мудреца, что даст совет полезный,
В этом мире редко повстречаешь.
- 240 Кто каким достоинством владеет,
Тот за то и знаменит бывает:
Мудрый мудростью заслуживает славу,
А герой известен за геройство.

༢༤༡ ཆེན་པོ་རྣམས་ཀྱིས་མཆོད་བྱ་བ།
དམན་པ་རྣམས་ཀྱིས་བརྟན་པར་འགྱུར།
དབང་ཕྱགས་ཆེན་པོའི་སྤྱི་བོའི་རྒྱན།
ཟླ་བ་ལྷ་མོན་ཟས་སུ་བྱེད།

༢༤༢ རིག་པས་སྒྲིགས་བམ་ལ་གནས་དང་།
མ་བསྐྱབས་པ་ཡི་གསང་ལྔགས་དང་།
བརྗེད་ངེས་ཅན་གྱི་བསྐྱབས་པ་རྣམས།
དགོས་པའི་ཆོ་ན་སྤྱི་བ་མང་།

༢༤༣ རྩོམ་ལྷན་ལོར་གྱིས་འབྱོར་ན་ཡང་།
ལེ་ལོ་ཅན་ལ་མཐོན་པོ་དཀའ།
རྣ་བ་ཐོག་མར་སྦྱིས་ན་ཡང་།
ར་རྩེ་མཐོ་བ་མ་མཐོང་ངམ།

༢༤༤ ཁྱི་པག་རྣམས་ལ་དྲི་ཞིམ་དང་།
དཔུས་ལོང་བ་ལ་སྒྲོན་མེ་དང་།
མ་ཁྱུ་བ་ལ་ཁ་ཟས་དང་།
སྤྱན་པོ་རྣམས་ལ་ཆོས་ཅི་དགོས།

༢༤༥ ཡོན་ཏན་ཅན་དང་གསེར་བཟང་པོ།
གཡུ་ལ་ངོར་དབའ་དང་རྟ་བཟང་པོ།
སྤུང་པ་མཁས་དང་རྒྱན་བཟང་པོ།
གང་དུ་ཕྱིན་པ་དེ་རྩ་བེན།

- 241 Кто достоин почитания великих,
Среди низших не находит уважения.
Месяц, украшавший темя Шивы,
Полубогом *Раху* был проглочен.
- 242 Знание, что находится лишь в книгах,
Мантра тайная в устах непосвященных,
Навыки того, кто растерял их, -
В час, когда нужны, - разочаруют.
- 243 Если кто рожден в достатке, - даже умному -
Из-за лени нелегко достигнуть большего.
При рождении [тельца видны] лишь уши,
Не покажутся ль потом рога за ними?
- 244 Псам и свиньям яства вкусные
Или лампа для незрячего,
Иль еда при несварении,
Или *Дхарма* глупым - разве нужны?
- 245 Просвещенный человек и золото чистое,
Доблестный герой и конь породистый,
Лекарь опытный и камни ювелирные, -
Где б ни оказались, - всюду ценятся.

༢༤༤ གློ་དང་བཙོན་འགྲུས་ཡོད་ཀྱང་པ།
དེ་ཡིས་བསྐྱབ་པ་མི་ལུས་གང་།
དག་ངན་དཔུང་ཚོགས་བཅུ་གཉིས་པོ།
སྐབས་སང་བྱ་ཡིས་བཙོམ་ཞེས་ཐོས།

༢༤༥ པལ་ཆེར་བྱ་ཆའི་སྟོང་པ་ནི།
རིགས་རྒྱད་ལྔ་མའི་རྗེས་སུ་འབང་།
ཁུ་བྱག་སྐྱ་སྐྱ་བྱེ་བྱ་བ།
འགྲོ་བ་བརྒྱ་ལམ་སྟིང་པ་ཙམ།

༢༤༦ རི་དང་ཆུ་པོ་སྤང་པོ་རྟ།
ཤིང་དང་འོད་ཟེར་ནོར་བུ་རྩོ།
སྦྱེས་པ་བྱད་མེད་རིགས་གཅིག་ཀྱང་།
མཆོག་དང་དམན་པའི་བྱད་པར་ཡོད།

༢༤༧ བསོད་ནམས་ལྡན་པའི་ཆོག་ཙམ་ཡང་།
ཉམས་ཚུང་རྣམས་ཀྱིས་བཟོད་པར་དཀའ།
གྲོ་ཁྲི་རྒྱལ་པོའི་ཆོག་ཙམ་གྱིས།
རྒྱ་མཚོའི་རྒྱལ་པོ་བཅེངས་ཞེས་གྲག།

༢༤༨ བྱ་བ་འབད་ན་ཀུན་བསྐྱབས་ཀྱང་།
འགྲུབ་པ་བསོད་ནམས་ཤུགས་ལ་རག།
ཆོང་པས་རྒྱ་ཆོར་མ་རྟེན་པའི།
ནོར་བུ་རྒྱལ་པོའི་མཛོད་ན་སྟོང་།

- 246 Кому ум и трудолюбие присущи, -
Что таким достигнуть не по силам?
Дюжина дивизий *Дурьодханы*
Сыном *Панду* сражена была, я слышал.
- 247 Дети в поведении обычно
За родителями следуют своими.
Редко встретишь, что птенец кукушки
Стал бы походить на ястребенка.
- 248 Горы ли реки, слоны или кони,
Свет и деревья, *норбу* и камни,
Жены и мужи - в каждом из них
Есть различие на "лучший" и "хуже".
- 249 Перед словом наделенного Заслугой,
Малодушным устоять непросто.
Говорят, что царь морской был связан
По велению правителя *Гауды*.
- 250 Хоть любое дело требует старания,
Но успех его зависит от Заслуги.
Норбу, что купцы на море ищут тщетно,
У царя в сокровищнице спрятан.

༢༥༧ ལྷན་པོའི་བྱམས་ལྷང་རྟགས་ཀྱིས་གོ།
ལྷན་པོའི་བྱམས་ལྷང་ལོག་པར་སྟོན།
ཁྱི་རྟན་འཇུམ་ན་དགའ་རྟགས་ཏེ།
གཤེན་རྩེ་འཇུམ་ན་བསོད་པའི་རྟགས།

༢༥༨ རོར་གྱི་མཆོག་ནི་སྤྱན་པ་སྟེ།
བདེ་བའི་མཆོག་ནི་སེམས་བསྐྱེད་པ།
རྒྱན་གྱི་མཆོག་ནི་ཐོས་པ་སྟེ།
གོགས་ཀྱི་མཆོག་ནི་མི་སྤྱུ་པའོ།

༢༥༩ རོར་གྱིས་མི་གདུང་སྤྱ་ཞིག་ཡོད།
རྟག་ཏུ་བདེ་བར་བཟང་པ་སྤྱ།
བདེ་དང་སྤྱག་བཟུལ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་།
དབྱར་དགུན་བཞིན་དུ་བརྩེ་བར་འགྱུར།

༢༦༠ ཉམས་ཁུང་རྣམས་ཀྱིས་ཆེན་པོའི་མིང་།
བཟུང་བ་ཙམ་གྱིས་གཞན་གྱིས་བསྟུང་།
སོར་མའི་སྤེང་བའི་མིང་བཟུང་ན།
ལོག་འདྲེན་པལ་གྱིས་བསྟུང་བར་བཤད།

༢༦༡ སེམས་ཅན་གང་དང་གང་འབྲེལ་བ།
བྱ་བ་སྟོན་གྱི་ལས་ཀྱིས་བྱེད།
བྱ་རྒྱུ་འབྲི་བ་ཁུར་བ་དང་།
སྐམ་གྱིས་འཁྱུག་པ་མཆོད་ལ་སྟོས།

- 251 Любовь и ненависть глупцов понять нетрудно,
Но искушенный их проявит по-другому:
Оскал у пса - предвестник его лая,
С улыбкой *Яма* жизни отнимает.
- 252 Из всех сокровищ лучшее - даяние;
Блаженство высшее - в уме освобожденном;
Ученость будет лучшим украшением;
Друг лучший - тот, который не обманет.
- 253 Есть ли те, кто из-за денег не страдал?
Кто в блаженстве вечно пребывает?
Радость и страдание все так же
Переменчивы, словно зима и лето.
- 254 Лишь на имя сильного сославшись,
Слабый может получить защиту:
Лжеучители считали оберегом
Повторение имен *Ангулималы*.
- 255 Связь существ между собою
Обусловлена их *кармой*.
Посмотри, как гриф сурка спасает,
Или выдра жертву филину подносит.

༢༥༦ ལོངས་སྤྱོད་གསོག་པར་འདོད་ན་མས་ཀྱིས།
 འཕེལ་ན་བཏང་བ་བསྐྱང་བའི་མཆོག།
 ལྷ་ཆེན་རྩིང་དུ་ལྷགས་འདོད་ན།
 འབྲེང་བ་བཞག་པ་རྩིང་གི་གསོས།

མི་རིགས་པའི་ཚུལ་བརྟགས་པ།

༢༥༧ བཅན་གཡོག་ང་རྒྱལ་ཆེ་བ་དང་།
 དཀའ་ཐུབ་ལྷན་པ་ཆས་གཟེབ་དང་།
 རྒྱལ་པོ་ཆོས་བཞིན་མི་སྤྱོད་པ།
 གསུམ་པོ་ཚུལ་མིན་ལྷགས་པ་ཡིན།

༢༥༨ མི་སྤྱོགས་བྱ་བ་ཚུལ་པ་དང་།
 མང་དང་འཁོན་ཞིང་སྟོབས་ལྷན་ཚོད།
 བུད་མེད་ཡིད་རྟོན་ངན་དང་མཛེལ།
 ལ་པོ་སྐྱར་དུ་ཆག་པའི་རྒྱ།

༢༥༩ འོར་མེད་ཟས་གོས་མཆོག་འདོད་དང་།
 གཞན་ལ་སྤོང་ཞིང་ང་རྒྱལ་ཆེ།
 བརྟན་བཅོས་མི་ཤེས་ཚོད་པར་འདོད།
 གསུམ་པོ་འགྲོ་བའི་བཞད་གད་གནས།

༢༦༠ དུལ་བཟང་ཡོད་བཞིན་དུལ་ངན་ལ།
 རྒྱེ་པོ་ངན་པ་པོངས་ཤིང་ཆགས།
 ཀུན་མཁུ་མི་རྟོག་ཤ་ཡིན་ཞེས།
 ཅེ་སྤྱང་ལས་གཞན་སུ་ཞིག་རེ།

- 256 Лучший способ сохранить свое богатство,
И умножить – это им делиться.
Чтобы в пруд пустить речную воду,
Нужен слив, - пруд сам себя наполнит.

О неприемлемом

- 257 Три примера *отступления* – это:
Слишком горделивый подчиненный;
Лама, любящий прихорошиться;
Царь, поправший справедливость.
- 258 Пять причин, ведущих к быстрой пагубе:
Сил не рассчитав, в делах усердствовать;
Ссориться с людьми, тягаться с сильными,
Бабам верить и дружить с порочными.
- 259 Бедняк, желающий одежд и яств хороших;
Гордец, живущий на чужие подаяния;
Любитель споров, что трактатам не обучен, -
Посмешищем те трое станут людям.
- 260 Хоть существуют и достойные объекты,
Дурной предпочитает им дурные.
Шакал за мясо принимает цвет *киншука*:
Кроме него, - кто так еще обманется?

༢༥༡ ཆེན་པོ་རྣམས་ལ་དག་བས་ཀྱང་།
རང་གི་འཁོར་གྱིས་གཞོད་པ་མང་།
སེལ་ལུས་ཀྱི་འབྲུ་མེན་པ།
སྟོག་ཆགས་གཞན་གྱིས་ག་ལ་བ།

༢༥༢ རྗེ་བོས་བདག་ལ་གཞོད་བྱེད་ན།
དེ་ལ་སྟོབ་པར་བྱེད་པ་སྟ།
སྤང་བས་གཟུགས་ལ་སྦྱིབ་བྱེད་ན།
དེ་ལ་སྟ་བའི་ཐབས་གཞན་མེད།

༢༥༣ ཆོས་སྦྱོང་ཞི་བར་གནས་པ་ལ།
འཆོ་བྱེད་ཤིན་ཏུ་ཐ་ཤལ་ཡིན།
རང་ལ་སྦྱབས་འོངས་བསད་པ་ལ།
དབའ་པོ་ཡིན་ཞེས་སྟ་ཞིག་སྟོགས།

༢༥༤ རྒྱུས་ངན་རང་ལ་མི་པན་ཡང་།
གཞན་ལ་གཞོད་པ་བྱེད་པ་ཡོད།
སྦྱལ་གདུག་ཟས་སྟ་རྒྱང་བ་ཡང་།
པ་རོལ་མཐོང་ན་མི་གསོད་དམ།

༢༥༥ འདོད་པ་བདེའོ་སྟམ་སེམས་ཀྱང་།
དེ་སྦྱོང་སྟག་བསྐལ་ཁོ་ནའི་རྒྱ།
ཆང་འཐུང་བདེའོ་སྟམ་པ་དེ།
སྦྱོབ་བདེ་བར་སྟོམ་པ་ཡིན།

- 261 От врагов вреда не так бывает много
 Для великих, как от своего же окружения.
 Льва сожрать кто из животных может,
 Как не паразиты его тела?
- 262 Когда царь своих же притесняет,
 Кто ему тогда придет на помощь?
 Когда свет предметы затмевает,
 Их никак тогда нельзя увидеть.
- 263 Постыдно причинять вред человеку,
 Живущему и праведно, и мирно.
 Разрушивший прибежище свое же
 Кем принят будет за героя?
- 264 Люди злые вред другим наносят,
 Даже если нет им в этом пользы.
 Змеи хоть и воздухом питаются,
 Но возможности ужалить не упустят.
- 265 Хоть желания почитаются за благо, -
 Исполнение их причинит лишь горечь.
 Тот, кто думает, что *бражничать* приятно, -
 Одурманенность считает благодатью.

༢༥༤ ཡོན་ཏན་ཅན་ལ་འཇིག་རྟེན་གྲུས།
ཡོན་ཏན་འབད་པའི་ལྷགས་ལ་གནས།
འབད་ནས་ཡོན་ཏན་མི་སྦྱབ་པར།
གཞན་ལ་འཁང་བས་ཅི་ཞིག་པན།

༢༥༥ མི་རྣམས་ཆོ་རིང་བ་ལ་སྦྱན།
རྣམ་པར་གྱུར་ལ་འཇིགས་པར་བལྟ།
རྣམ་ལ་འཇིགས་ཤིང་ཆོ་རིང་བར།
འདོད་པ་སྤྱན་པའི་ལྷག་ལྟ་ཡིན།

༢༥༦ གང་ཞིག་མཁས་པ་ཡོད་བཞིན་དུ།
དེ་ལ་ཡོན་ཏན་མི་སྦྱོབ་ན།
མི་དེ་གཞོན་གྱིས་བཏབ་པའམ།
ཡང་ན་ལས་གྱིས་མནར་བ་ཡིན།

༢༥༧ གང་ལ་ལོངས་སྟོང་ཡོད་བཞིན་དུ།
སྟོང་དམ་བྱིན་པར་མི་བྱེད་ན།
མི་དེ་ནད་གྱིས་བཏབ་པའམ།
ཡང་ན་ཡི་དྲགས་མངོན་སུམ་ཡིན།

༢༥༨ ཆོས་ལྷགས་ཤེས་ཀྱང་མི་སྦྱབ་ན།
དེ་ཡི་ཆོས་ཀྱི་ཅི་ཞིག་བྱ།
ལོ་ཐོག་ཤུན་སུམ་ཆོགས་ན་ཡང་།
གཅན་གཟན་དགའ་བ་ག་ལ་སྟེ།

- 266 В мире образованность в почете,
К знаниям путь лежит через старание.
Знаний не достиг своим старанием -
На других пенять - какая польза?
- 267 Люди все желают жизни долгой,
Но на старость смотрят с содроганием.
Старости боясь, ждать долголетия -
Это заблуждение неумных.
- 268 Если кто-то с мудрым находясь,
Знаниям у него не научился, -
То им либо духи завладели,
Либо он судьбою обделен.
- 269 Если кто, богатством обладая,
Ни отдать, ни насладиться им не может, -
Тот или в болезни пребывает,
Или же он *прета*, очевидно.
- 270 Знать Учение, себя не совершенствуя, -
То какой же толк в таком "Учении"?
Хоть обилен урожай, но звери хищные
Разве будут радоваться этому?

༢༡༡ ལས་ཀྱིས་མནར་བའི་སེམས་ཅན་ལ།
ལྔ་པ་སྟོང་ཡོད་ཀྱང་སྟོང་མི་རུས།
བྱ་རོག་སྟོགས་ཀྱང་བསྐྱངས་མེད་ཀྱི།
འབྲངས་པར་བ་བ་ག་ལ་རུས།

༢༡༢ སྟོང་དམ་ཕྱིན་པར་མི་རུས་པའི།
ནོར་དེས་ཕྱག་པོར་བསྐྱེམ་ན་ནི།
རི་བོ་གསེར་དུ་བསྐྱེམས་པ་ཡིས།
ཕྱག་པོ་སྐྱབ་པ་ཤིན་ཏུ་སྤ།

༢༡༣ ཆོས་དང་ཆོས་མིན་སྤྲུ་བ་ལ།
མཁས་པ་ཤིན་ཏུ་མང་ན་ཡང་།
དེ་ལྟར་ཤེས་ན་ཉམས་ལེན་པ།
འཇིག་རྟེན་འདི་ན་ཤིན་ཏུ་དཀོན།

༢༡༤ རིགས་གཞུགས་ལང་ཆོ་ལྷན་ན་ཡང་།
ཡོན་ཏན་མེད་ན་མཛོས་མ་ཡིན།
མ་བྱ་སྤྱ་སྤྱག་ཡིད་འོང་ཡང་།
ཆེན་པོའི་རྒྱན་དུ་འོས་སམ་ཅི།

༢༡༥ ལྷ་ཡི་ཆབ་མ་ཉོས་པའི་བྱ།
གཡར་བའི་རྒྱན་དང་བརྒྱས་པའི་ནོར།
སྟོབ་དཔོན་མེད་པའི་རིག་པ་རྣམས།
ཡོད་ཀྱང་གཞན་གྱིས་བརྩི་བ་མེད།

- 271 Существа с испорченной *кармой*
И в достатке наслаждения не знают.
Хоть ворона голодна, но и припасами
Утолить свой глад не в состоянии.
- 272 Если мнишь себя богатым тем богатством,
Что не можешь ни отдать, ни насладиться, -
То богатым стать совсем не трудно:
Нужно только горы золота представить.
- 273 Хоть и много знатоков
В том, что истинно и ложно, -
В мире те, кто это знание
Применяет, - очень редки.
- 274 Даже если родовит и пышен видом,
Когда знаний нет, все ж некрасиво.
Хоть павлина оперенье и прекрасно,
Разве им себя великий украшает?
- 275 Нос искусственный и купленный ребенок,
Украшение взятое, ворованные вещи,
Без наставников полученные знания -
Средь людей все это не считается.

༢༥ མི་གང་བྱས་པ་མི་གཞོ་བ།
 དེ་ནི་གཞན་ལས་རང་ལ་གཞོད།
 ལྷས་ངན་བསྐྱབ་པའི་ཉེས་པ་འགའ།
 དག་ཡི་ཐོག་མར་རང་ལ་འབྱང་།

༢༥༡ མོངས་སྤྱོད་སྐྱབ་པར་འདོད་ན་ཡང་།
 གནས་མ་ཡིན་ལས་སྤྱི་ཞིག་ལེན།
 ལྷག་ཐུག་འཐབ་པའི་བྲག་བཟླགས་པས།
 ལ་སྦྱེས་མགོ་བོ་བཀས་ཞིས་ཐོས།

༢༥༢ འབྲེལ་བ་འགའ་ཡི་ངོར་བྱས་ནས།
 གཞན་དག་སྟོས་ཀྱིས་དོར་མི་བྱ།
 བརྒྱ་བྱིན་ཡིན་ཡང་འཁོར་འདབ་རྣམས།
 ག་བྱར་བཞིན་དུ་འབྲོས་པར་འབྱུང་།

༢༥༣ རྒྱན་དུ་འགྲོགས་པའི་གྲོགས་སྤངས་ནས།
 གསར་བྱ་འགའ་ལ་ཡིད་མི་བརྟན།
 ལྷག་པའི་རྒྱལ་པོ་བྱ་རོག་གི།
 རྩོན་པོ་བཞེན་བས་སྤང་ཞིས་གྲགས།

༢༥༤ མི་ངན་འབད་པས་བཞེན་བྱས་ཀྱང་།
 རང་གི་མི་རུ་འགོ་བ་མེད།
 རྒྱ་ནི་རི་ལྷར་བསྐྱོལ་གྱུར་ཀྱང་།
 མི་རུ་འབར་བ་མི་སྲིད་དོ།

- 276 Кто добром не воздает за одолжения,
Тот вредит себе, а не другому.
Заклинателями насланная порча,
Их самих скорее поражает.
- 277 Даже если есть желание пожить,ся,
Кто же будет брать там, где не надо?
Кровь слизав от битвы двух баранов,
Головой лисица поплатилась.
- 278 Ради неких новых отношений,
Про других не позабудь нечаянно.
А не то - пусть даже ты сам Индра -
Круг друзей твоих как камфора растает.
- 279 Позабыв о старой дружбе,
В новой правды не ищи.
Говорят, что царь совиный поплатился,
Положившись на вороньего министра.
- 280 Даже угождением настойчивым,
Злых людей к себе не обратить.
Невозможно, чтоб вода огнем горела,
Как бы ты её ни кипятил.

༢༡༧ རྒྱ་མཚན་བརྟགས་ནས་ཁྲོ་བ་ནི།
རྒྱ་ཟད་རིགས་ཤིང་སེལ་བའང་ཤེས།
རྒྱ་མེད་པར་ནི་གང་ཁྲོ་བ།
དེ་ཡི་བསལ་ཐབས་སུ་ཡིས་ཤེས།

༢༡༨ དག་བོའ་རྒྱས་པ་མ་བརྟགས་པར།
ཉམ་རྒྱུང་ན་ཡང་བརྟགས་མི་བྱ།
ཏ་ཏི་རྟ་ལ་བརྟགས་པ་ཡིས།
ནམ་མཁའ་ལྗང་གིས་རྒྱ་མཚོ་བཅོམ།

༢༡༩ བསོད་ནམས་ཟད་ན་ངན་སེམས་སྟེ།
རིགས་ཟད་པ་ན་བྱ་ངན་སྟེ།
འོར་ཟད་པ་ན་བརྟགས་ཆགས་སྟེ།
ཆོ་ཟད་པ་ན་འཆི་ལྟས་འབྱུང་།

༢༢༠ རང་གིས་ངན་སྦྱོད་མ་བྱས་ན།
བརྒྱ་བྱིན་གྱིས་ཀྱང་སྦྱང་མི་རུས།
རྒྱ་མིག་རང་ཉིད་མ་བསྐྱམས་ན།
ས་ཡིས་མནན་ཡང་ག་ལ་ཐུབ།

༢༢༡ བྱ་བ་མི་འདྲ་བརྒྱ་ཕྱག་ཚོམ།
མཐར་ཕྱིན་བྱ་བ་གཅིག་ཀྱང་མེད།
སྒོ་སྟོད་པལ་ཆེར་གྲོང་པར་གྱི།
བྱི་གན་འདྲ་བར་རྒྱན་དུ་འབྱམ།

- 281 Тот, чей гнев причиной обусловлен,
Злится в меру, зная как остыть.
Но кто знает способ успокоить
Тех, чей гнев не ведает причин?
- 282 Не оценив возможностей противника -
Пусть даже слабого - не притесняй его.
Гаруда в море учинил переполох
За *тадибхале* нанесенную обиду.
- 283 Когда Заслуга иссякает - плохие помыслы приходят;
Когда к упадку род идет - дурные сыновья рождаются;
Когда достаток исчезает, то дух стяжательства растет;
Когда срок жизни на исходе, то смерти признаки видны.
- 284 Когда дел дурных не совершаешь,
Даже Индра упрекнуть не сможет.
Если сам родник не пересохнет,
Как получится землей его засыпать?
- 285 К сотне дел различных приступая, -
Ни одно до завершения не доводит.
Ум шальной псу старому подобен,
Что дворами вечно рыскает и бродит.

༢༥༥ ལས་ཀྱི་ཤུགས་ཀྱིས་འབྲིང་བ་ན།
སྒོ་ཆེན་ལོག་པའི་ལམ་ནས་འགོ།
མུ་སྟེགས་བྱེད་པའི་སྟོན་པ་མཆོག།
དབང་ཕྱག་སྟོན་པའི་བརྒྱལ་ཁྱགས་འཛིན།

༢༥༦ མི་གང་བྲིམས་ལས་གང་འདྲའ་བ།
རེ་ཤིག་རྒྱལ་ཡང་ཕམ་པ་ཡིན།
ཏུ་སྐར་བྲིམས་ལས་འདས་པ་ཡིས།
ས་ཀྱན་ཐོབ་ཀྱང་སེལ་བས་ད།

༢༥༧ ཏ་ཅང་ཤེས་རབ་ཆེས་དྲགས་པ།
བྱ་བ་མང་ན་རང་ཉིད་ཆོག།
རྒྱལ་པོ་དན་རྒྱ་ཆེས་པ་ཡིས།
རྒྱལ་སྲིད་ཉམས་པ་ཤིན་ཏུ་མང་།

༢༥༨ ཏ་ཅང་ལོངས་སྟོན་བསགས་དྲགས་པའི།
ཁོར་ནི་རང་གི་གཤེད་མ་ཡིན།
མུང་གྲོལ་ཕལ་ཆེར་ཕྱག་པོ་ལ།
འབྲུང་གི་སྤྱང་པོ་བདེ་བར་རྒྱ།

༢༥༩ ཏ་ཅང་མཐུ་རྩལ་ཆེ་དྲགས་ན།
ལྷེབ་པའི་སྟ་གོན་བྱེད་པ་ཡིན།
གཡལ་དུ་བསད་པ་ཕལ་མོ་ཆེ།
མཐུ་རྩལ་ཅན་ལ་བྱང་བ་མང་།

- 286 Ум большой, ведомый силой *кармы*,
Может следовать неверною дорогой.
Главный бог индусов - *Махешвара* -
В дисциплине странной упражнялся.
- 287 Тех, кто закон нарушает как-либо,
Ждет поражение вслед краткой победы.
Асур Балака, закон преступивший,
Миром владел, но от Симхи смерть принял.
- 288 Чрезмерно деятельный разум
Себя погубит в предприятиях многих.
Немало царств пришло к упадку
Из-за царей великих начинаний.
- 289 Добро, нажитое стяжанием неумеренным,
Для самого стяжателя удавкой обернется.
Банкротство, в основном, - удел зажиточных,
Тогда как нищий беззаботно шествует.
- 290 Превосходство в силе непомерное -
Это шаг к самоуничтожению.
На полях сражения, как правило,
Больше погибают люди сильные.

༢༧ འབྱོར་ཕྱན་ཤེས་རབ་སྟོབས་ལ་སོགས།
བསོད་ནམས་ཕྱན་ན་གྲོགས་སུ་འགྱུར།
བསོད་ནམས་མེད་ན་དེ་དག་ཀྱན།
བདག་ཉིད་ཆག་པའི་རྒྱ་ཅ་འགྱུར།

༢༨ མཁས་པས་བྱ་བ་ཅི་བྱེད་ཀྱང་།
རང་གི་བསོད་ནམས་བརྟགས་ཏེ་བྱ།
ཚོད་དུས་བསོད་ནམས་ཕྱན་ཆོགས་པ།
སྐྱེ་བོ་བརྒྱ་ཡི་ནང་ནའང་དགོན།

༢༩ རྫོང་ངན་ཚུ་ཡིས་ཁེངས་པ་ན།
ཕྱོགས་གཅིག་ཅི་ནས་འཇིག་པ་ལྟར།
གང་ལ་ཞོར་དང་ཕྱན་གྱུར་ན།
དེ་ལ་རིགས་རྒྱུད་ཤིན་ཏུ་དགོན།

༣༠ བྱ་དང་ཕྱན་ན་ཞོར་ཆེན་དགོན།
དེ་དང་ཕྱན་ན་དགྲ་བོས་འཇོམས།
ཐམས་ཅད་ཕྱན་སུམ་ཆོགས་གྱུར་ན།
མི་དེ་གྱུར་དུ་འཆི་བ་མང་།

༣༡ དེས་ན་མཁས་པས་བསོད་ནམས་བསགས།
བསོད་ནམས་ཁོ་ན་ཕྱན་ཆོགས་རྒྱ།
སུ་ཞིག་གང་ན་ཕྱན་ཆོགས་པ།
དེ་ནི་བསོད་ནམས་བསགས་པའི་རྟགས།

- 291 Вещи как богатство, ум и сила
 При наличии Заслуги лишь пригодны.
 Если нет Заслуги, то все это
 Обладателю их - только на погибель.
- 292 Прежде чем начать любое дело,
 Мудрый сам себя проверит на Заслугу.
 Среди сотни человек довольно редко
 Кто богат Заслугой в наше время.
- 293 Если пруд плохой водою переполнен,
 Обязательно прорвет какой-то берег.
 Очень редко когда чьи-нибудь богатства
 Их наследниками долго сохранялись.
- 294 Кто с детьми, - тот редко при богатстве,
 А при нем, - так недруги отнимут.
 Когда все в достатке совершенном,
 То такие редко живут долго.
- 295 Потому то мудрецы Заслугу копят.
 Лишь Заслуга - процветания причина.
 Кто, когда и где ни процветал бы -
 Это признак собранной Заслуги.

༢༩༥ བརྒྱན་གྱིས་པ་རོལ་བསྐྱས་སོ་ཞེས།
སྒྲུལ་ན་རང་ཉིད་སྐྱས་པ་ཡིན།
ལན་ཅིག་རྒྱན་དུ་སྐྱས་པ་དེས།
བདེན་པ་སྐྱས་ཀྱང་དོགས་པ་སྦྱི།

༢༩༦ ལེགས་ཉེས་རྣམ་པར་མི་དཔྱོད་པར།
ཁྱོས་ཤིང་པ་རོལ་གནད་འབེབས་པ།
ཁྱུང་མ་བསད་པའི་ཐི་བ་ལྟར།
གོགས་དང་བལ་བའི་ཁྱ་ངན་ཐོབ།

༢༩༧ མ་འོངས་པ་ལ་མི་དཔྱོད་པར།
བྱུང་པའི་ཆོ་ན་འབད་དེ་རྩལ།
ཁྱ་དང་ཕྱད་ན་ལྷམ་འབྱུང་གྱི།
མ་འཕྱད་པ་ནས་ག་ལ་འབྱུང།

༢༩༨ རྒྱགས་སུ་རྒྱབ་པར་མི་རྣམ་པའི།
བྱ་བ་ལེགས་ཀྱང་འབྱུག་མི་བྱང་།
ཁོང་བའི་ནང་དུ་མི་འབྱུང་བའི།
ཁ་ཟས་ཞིམ་ཡང་སུ་ཞིག་ཟ།

༣༠༠ རྩོལ་བ་དོར་ནས་འདུག་པ་ལ།
འདི་ཕྱི་གཉིས་ཀ་འབྲུབ་མི་འགྱུར།
འབད་པ་མེད་ན་ཞིང་བཟང་ཡང་།
ལོ་ཐོག་ཐོབ་པར་མི་འགྱུར་རོ།

- 296 Думая, что обманул другого,
 Лжец себя обманывает больше.
 Правда от солгавшего однажды,
 Породит в словах его сомнение.
- 297 Не разобравшись в том, где ложь, где правда, -
 К другому в ярости насилье применивший, -
 Подобно голубю, убившему подругу, -
 Приобретет лишь горечь от утраты.
- 298 Не рассуждай о том, что не случилось,
 Но действуй вовремя решительно.
 Придя к реке, мы обувь свою скидываем, -
 Зачем её снимать заблаговременно?
- 299 Дело, что не можешь завершить -
 Пусть хорошее - не стоит начинать.
 Кто вкусить захочет вкусных яств,
 Зная, что их не переварить?
- 300 Оставив труд, сидящий сложа руки
 Ни в этом мире, ни в другом не преуспеет.
 Когда старания нет, то урожая
 И на хорошем поле не получишь.

307 གནས་མ་ཡིན་པའི་དུལ་གྲགས་པ།
ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ནི་བསྒོ་བར་འགྱུར།
ཤིང་བལ་སྟན་དུ་བྱེད་མོད་ཀྱི།
ཡལ་ག་སུ་ཞིག་སྟན་དུ་བྱེད།

308 བྱ་བ་ངན་དང་མི་འགྱུབ་པའི།
པ་རོལ་བསྒོ་ཡང་བྱེད་ན་སྟུན།
སྦྱར་དུག་ཉི་ལ་སུ་ཡིད་རྟོན།
ཐམས་ཅད་སྦྱིན་ཞེས་སུ་སྦྱ་བུས།

309 རོར་ནམས་གསོག་ཅིང་མི་སྦྱོད་པ།
རང་ཐེག་བྱད་ཤིང་གསོག་པ་ཡིན།
བྱང་བ་སྦྱང་ཅི་མི་བ་བར།
གཞན་གྱིས་བྱིར་ན་ལྷེབ་པར་ཚྱུ།

བྱ་བ་བརྟགས་པ།

310 སྒོ་ཕྱན་བྱ་བ་བྱང་བཅད་ཀྱང་།
སྟུན་དུ་གོས་ཀྱིས་བསྐྱབ་པར་བྱ།
བྱུང་པར་བྱུར་ན་སྒོས་ཅི་དགོས།
མ་བྱུང་ན་ཡང་མཛོས་པའི་རྒྱ།

311 སེམས་ཅན་མོས་པ་སྒྲ་ཚོགས་པས།
ཐམས་ཅད་མགྱ་བར་སུས་ཀྱང་དཀའ།
རང་ཉིད་ཡོན་ཏན་ཕྱན་བྱས་ན།
ཐམས་ཅད་དཀའ་བ་དེ་ལ་ཉེ།

- 301 Кто слишком кроток, и не к месту, -
Тот всеми будет понукаем.
В подстилках вату применяют,
Но ветки кто себе постелет?
- 302 К делам дурным и неосуществимым
Других толкать и приступать - неумно.
Доверится ли кто-то яд купившему?
Кто слово: "Все отдал бы!" может выполнить?
- 303 Собравший денег и не знающий, что делать -
Есть заготовщик дров к костру самосожжения.
Хоть пчелы мед свой не употребляют в пищу,
Но от других его хранят ценою жизни.

О надлежащем

- 304 Люди умные - и к малым делам тоже, -
Только после обсуждения приступают.
Если все им удастся, то - прекрасно;
Если нет, - то и тогда не постыдятся.
- 305 Из-за разных предпочтений у существ,
Всех их удовлетворить кому под силу?
Воспитав в себе достоинства, однако,
К угождению всем стать можно ближе.

306 ཤེན་ཏུ་གས་པར་གྱུར་ཆོ་ཡང་།
ཐོས་པ་མང་དུ་བསགས་པར་བྱ།
ཕྱི་མར་ཐོས་པས་པན་པ་ཚམ།
སྤྱན་པ་ཡིས་ཀྱང་ག་ལ་པན།

307 ཡོན་ཏན་ཀུན་རྫོགས་སྐྱེ་བོ་བཞེན།
ཡང་ན་ཐ་མལ་འགྲོགས་པ་བདེ།
བྱམ་པ་ཚུ་ཡིས་གང་བའམ།
ཡང་ན་སྟོང་པར་འཁུར་བ་སྒ།

308 ཡོན་ཏན་ཅུང་ཟད་བསྐབས་པའི་མི།
སྤྱི་ཞིག་གིས་ནི་བཞེན་པར་ནུས།
ཚུ་ཕྱེད་གང་བའི་བྱམ་པ་དེ།
མགོ་ལ་ཁུར་བར་སྤྱི་ཡིས་ནུས།

309 མི་གང་སྐྱེ་བོ་དམ་པ་དང་།
དམན་པའི་བྱད་པར་ལེགས་ཤེས་ནས།
དེ་ཡི་བྱ་བ་སྦྱབ་ཤེས་པ།
ཕུན་སུམ་ཆོགས་པའི་གཞི་ཆེན་ཡིན།

310 རྫོ་གྲོས་ལུན་པས་ལེགས་བསྐྱངས་ན།
སྐྱེ་བོ་དམན་པའང་མཆོག་ཏུ་འགྱུར།
སྒོ་བ་ཤེས་དག་གིས་ནི་ཙྰ་ལ།
བསྐབས་ན་འདོན་པ་ཤེས་པར་འགྱུར།

- 306 Даже возраста преклонного достигнув,
Знания собирай как можно больше.
С пользой знаний для грядущих жизней,
Даже польза от даяния не сравнится.
- 307 На людей обширных знаний полагайся,
Или дружбу с простодушными води.
Ведь легко нести сосуд с водою,
Или если он и вовсе без воды.
- 308 Кто же будет полагаться
На того, кто малообразован?
Кто нести на голове способен,
Тот кувшин, что вполовину полон?
- 309 Тот, кто хорошо познав отличия
Благородных личностей от низших,
Научился и в делах своих порядку, -
Тот основы заложил для процветания.
- 310 Обладающий умом, взяв под опеку
Личность низшую, исправить ее может.
Те, кто знает как учить, - и попугая
Могут научить произношению.

- 377 ཉམ་སྟོབས་ཚུང་བའི་སྐྱེ་བོ་ཡང་།
 ཆེན་པོ་གཞན་ལ་བསྟེན་ན་འགྲུབ།
 ལྷ་ཡི་ཐིགས་པ་ཉམ་ཚུང་ཡང་།
 མཚོ་དང་འདྲེས་ན་སྐམ་མི་རུས།
- 378 རང་ལ་སྟོ་གོས་མི་ལྡན་ན།
 སྟོ་ཆེན་གཞན་ལ་ལེགས་པར་འདྲི།
 ལག་པས་དག་བོ་མི་སོད་ན།
 མཚོན་ཆ་ལེན་པར་མི་བྱེད་དམ།
- 379 གཞོད་པར་བྱེད་པའི་དག་བོ་ཡང་།
 ཐབས་དང་ལྡན་ན་གོགས་སུ་འགྱུར།
 དུག་ཆེན་ལྷས་ལ་གཞོད་མོད་ཀྱི།
 སྦྱར་བ་ཤེས་ན་སྤྲོད་དུ་འགྱུར།
- 380 རིག་པས་རྟེན་པའི་ཟས་ལོ་སྤང་།
 མི་འོས་གཞན་ལ་སྟོམ་སེམས་སྤང་།
 ཤིང་ཐོག་ཤིང་ཚེ་ལས་སྤང་གི།
 དེ་ལས་ཐལ་ན་ས་ལ་སྤྱང་།
- 381 མཁས་པས་སྦྱིམ་པ་མི་བྱེད་བ།
 དེ་ཡི་བར་ལ་ཉེས་པ་འབྱུང་།
 སྟོ་དང་ལྡན་པས་རབ་བསྦྱིམས་ན།
 ཉེས་པ་འབྱུང་བའི་གོ་སྐབས་དགའ།

- 311 Даже слабодушный человек,
Вверившись великому, исправится.
Капля влаги зыбкой, морем став,
Больше никогда уже не высохнет.
- 312 Если не хватает своего ума,
Спрашивай у тех, кто поумней тебя.
Если руки не помогут одолеть врага,
Не придется ль взяться за оружие?
- 313 Даже самого заклятого врага
Есть возможность в друга превратить.
Хоть и вреден организму аконит,
Если знать состав, - то лечит он.
- 314 Средства к жизни добывай путем дозволенным,
Брось желать чужого, незаконного.
Плод древесный можно взять от дерева,
А взберешься выше - *наземь* свалишься.
- 315 Когда мудрый не сосредоточен, -
Нежелательных последствий не избежать.
Если он блюдет себя как надо, -
Редко возникают затруднения.

375 ཇི་སྲིད་རང་སྟོབས་མ་རྫོགས་ན།
དེ་ཡི་བར་དུ་དག་རྣམས་བཀྱར།
ཉུས་པ་རྫོགས་ནས་གང་རིགས་པ།
བྱ་ཞེས་བསྟན་བཅོམ་གཞན་དག་སྟེ།

376 དག་བོ་སྟན་པར་སྟེན་ཡང་།
སྟོང་ལྡན་པ་ཡིད་མི་བརྟན།
ཁུ་སྐྱར་བྱི་ལ་དེས་པ་ཡིས།
པ་རོལ་གསོད་ལ་རྟག་དུ་བཅོན།

377 དུལ་གྱི་བདག་པོ་ཞེ་སྤང་ཡང་།
དེ་ལ་དགའ་བས་བསྟེན་ཏེ་བསྟུང།
ས་ལ་རྒྱང་བ་འགྲེང་གྱུར་ནའང་།
ས་ཉིད་ལ་ནི་བརྟེན་པ་བཞིན།

378 ཏ་ཅང་འདོད་བས་བརྟམ་པ་ཡི།
སྟེ་བོ་སྐྱར་དུ་ཆག་པར་འགྱུར།
མཆིལ་བའི་ཤ་ལ་ཆགས་པ་ཡི།
ཏ་རྣམས་དེ་མ་ཐག་དུ་གསོད།

379 མཆོད་འོས་པ་དང་འཁོར་རྣམས་ཀྱང་།
རྟག་དུ་སྦྱིན་པས་བསྟུ་བར་བྱ།
མཆོད་གཏོར་ལ་ནི་ལྟ་རྣམས་དགའ།
ཡི་དྲགས་པར་དུ་མགྱ་བས་བསྟུང་།

- 316 "Покуда своей силы недостаточно, -
До тех пор уважай своих противников;
Когда окрепнешь, - поступай по усмотрению" -
Так сказано в трактатах иноверческих...
- 317 Даже когда речь врага приветлива,
Умные не доверяют этому.
Кот и цапля с мягкими повадками,
Жертв своих настойчиво преследуют.
- 318 Если государь к тебе не милостив, -
Все равно служи ему безропотно.
Когда мы об землю спотыкаемся,
Знаем, что иной опоры нет у нас.
- 319 Предаваясь собственным желаниям,
Люди разрушают себя быстро.
Рыбы мясом на крючке прельстившись,
Вскоре станут жертвой рыболова.
- 320 И к достойным подношений, и ко всем, с кем только
можешь,
Постоянно щедрым будь, всех к себе располагая:
Подносителю *балинов* не одни лишь боги рады, -
Даже *преты* с уважением охранять такого будут.

३२१ ཆེན་པོ་རྣམས་ཀྱིས་ཚེད་མོ་དང་།
བདེ་དང་ཟས་ལ་ཆགས་པ་སྤང་།
འདོད་ལ་ཞེན་པའི་ལེ་ལན་གྱིས།
འབོད་གོགས་ལང་ཀ་བསད་ཅེས་གྲགས།

३२२ བྱམས་ཚེད་གཉིས་ཀ་ཆེན་པོ་དང་།
བྱ་ཡིས་དམན་དང་ནམ་ཡང་མིན།
ཉོ་ཆོང་རིན་ཆེན་ལ་བྱ་ཡི།
སྤྱར་དྲག་ལ་ནི་ནམ་ཡང་མིན།

३२३ དབྱེ་བ་མང་ཕྱིར་རྒྱལ་པོའི་མཛོད།
ཏ་ཅང་མི་བསྐྱུ་ཉུང་དུས་ཁེངས།
གོག་མཁར་སྤང་ཅི་ཡར་ངོ་ཡི།
ཟླ་བ་ཉུང་དུ་ཉུང་དུས་ཁེངས།

३२ॣ རྗེ་པོ་འབངས་ལ་མི་གཞོད་པར།
རིག་པའི་ལས་ཀྱིས་དབྱ་རྣམས་བསྐྱུ།
སྤྲུལ་འི་ཤིང་ལ་སྤོས་ཀྱི་བཅུད།
བསགས་པ་མང་ན་སྐམ་པར་འགྱུར།

३२॥ རྗེ་པོས་སྟག་པར་དེས་པ་དགའ།
རྒྱ་མཚན་རྒྱུང་དུས་ཁྲོར་མི་རུང་།
སྤྲུལ་ལ་ནོར་བུ་ཡོད་ན་ཡང་།
སེམས་ཤེས་སུ་ཞིག་རུང་དུ་སྤོད།

- 321 Все великие отбросили влечение
К играм, удовольствиям и яствам.
Молвят, за пристрастие к желаниям
Был убит ланкийский царь Равана.
- 322 С умным и дружить и спорить можно,
Но с дурными - никогда не стоит.
Драгоценные пилюли покупай и продавай,
Но ни в коем случае - не яды.
- 323 Слишком многими налогами не стоит обирать,
Государеву казну постепенно наполняют.
Муравейники и мед, как растущая луна:
Понемногу, понемногу ежедневно прибавляют.
- 324 Власть, разумно все налоги собирая,
Не должна народ обременять.
Если саловой смолы для благовоний
Много взять, то дерево засохнет.
- 325 Старшим сдержанность особенно *потребна*,
Гневаться по пустякам им не пристало.
Даже если у змеи есть *норбу*,
Кто из умных перед нею сядет?

325 གང་ཞིག་ནོར་འདོད་སྐྱེ་བོས་ཀྱང་།
ཆོས་ཉིད་གཙོ་བོར་བསྐྱུང་བར་བྱ།
ཆོས་ལས་ཉམས་པའི་ནོར་ཙམ་གྱིས།
འཇིག་རྟེན་འདིར་ཡང་ག་ལ་རྟག།

326 ཏ་ཅང་བྱམས་ཐལ་གཉེན་ལའང་མིན།
ཤིན་ཏུ་གནོད་ཆེན་དག་ལའང་མིན།
གཉེན་ལ་རེ་བ་འཁོན་གཞི་སྟེ།
གནོད་ལན་ཀུན་གྱིས་སྦྱབ་པར་སྟ།

327 འཇམ་པོས་འཇམ་པོ་འཇོམས་བྱེད་ཅིང་།
འཇམ་པོས་རྩུབ་པོའང་འཇོམས་པར་བྱེད།
འཇམ་པོས་ཀུན་འབྱུབ་དེ་ཡི་ཕྱིར།
འཇམ་ཉིད་རྣེ་ཞེས་མཁས་རྣམས་སྟ།

328 སུ་ལའང་བདག་གི་དག་ཡིན་པ།
འགའ་ཡང་བདག་ལ་མི་བྱམས་ཞེས།
མི་བྱམས་ན་ཡང་དེ་མི་བསྐྱུག།
བསྐྱུགས་ན་དེ་ཉིད་འབྱེན་པའི་སེལ།

329 རོ་ཚ་བྲེལ་ལ་མི་ལྟ་ཞིང་།
མཆོད་དང་བརྟན་པའི་བྱེད་མི་ཤེས།
ཟས་དང་ནོར་ལ་ཆགས་ལྡན་པ།
དེ་འདྲའི་གནས་སུ་བསྐྱེད་མི་བྱ།

- 326 Кто желает для себя богатства, -
Тот тем более о *Дхарме* должен помнить.
Ведь с богатством, отступив от *Дхармы*,
Даже в этом мире долго *не протянешь*.
- 327 Даже с близкими не будь чрезмерно ласков,
И к врагу не надо слишком быть жестоким.
Упование на близких - повод к ропоту,
Мечь для многих - *делание* не трудное.
- 328 Мягкостью и мягкий побеждается,
Но и грубых мягкость одолеет, -
Всех пронзает мягкость, - и за это
Мудрецы её прозвали "острой".
- 329 "С тем и с тем то мы враги,
Тот и тот меня не любит!" -
Пусть не любит, но молчи!
А объявишь, - ссоры жди.
- 330 Кто не знает ни стыда, ни совести;
Кто презрение и почет не различает;
Кто о деньгах и еде одних пекутся, -
Средь таких не надо оставаться.

३३७ དུལ་གཞན་ལེགས་པར་མ་བརྟགས་པར།
སྲ་མའི་གནས་ནི་དོར་མི་བྱ།
རྐང་པ་ཡ་གཅིག་མ་བཅུགས་པར།
གཉིས་ཀ་བདེག་ན་འགྲེལ་བའི་རྒྱ།

३३८ རང་སྦྱོང་འབད་བས་སྤ་བར་བྱ།
པལ་ཆེར་གསལ་བར་བསྟན་པས་ཉམས།
སྤུ་སྤྱོས་གར་མི་བྱེད་ན།
མགུལ་དུ་ཐག་པ་ཅི་སྟེ་འདོགས།

३३९ ཉེས་པ་མངོན་སུམ་མཐོང་ན་ཡང་།
གནས་མ་ཡིན་ལ་སྤྲ་མི་བྱ།
ཉེས་ངན་མཐོང་ན་སྤྲ་བ་པོའི།
ཐོག་དུ་བྱང་ཞེས་འཇིག་རྟེན་སྒྲིགས།

३४० གཞན་གྱིས་བརྟན་པར་འགྱུར་བ་ཡི།
འོར་དང་ཟས་གྱིས་ཅི་ཞིག་བྱ།
བྱི་པག་མི་གཙང་བ་བ་ལ།
མཁས་པ་སུ་ཞིག་ཡིད་སྤོན་བྱེད།

३४५ པ་རོལ་གནད་དུ་འབེབས་པའི་ཆོག།
དག་པོ་ལ་ཡང་སྤྲ་མི་བྱ།
བྲག་ཆ་བཞིན་དུ་རང་ཉིད་ལ།
དེ་མ་ཐག་དུ་ལེ་ལན་འབྱང་།

- 331 Покуда не проверишь места нового,
Не стоит покидать обитель прежнюю:
Ступив нетвердо первою ногою,
Шагнуть второй не сможешь, не упав.
- 332 Свои дела старайся держать скрытыми.
Их выставление напоказ обычно портит все.
Когда б мартышки не давали представлений,
Зачем ошейник повязали б им тогда?
- 333 Пусть даже видел ты чужие прегрешения,
Не говори о них кому и где не следует.
В народе говорят: "Дурное знамение
С его увидевшим предвестником сбывается".
- 334 На что сгодятся те еда и деньги,
Которыми гнушаются другие?
Свиней и псов нечистого питания,
Кто пожелает для себя из мудрых?
- 335 Слова, способные другого уязвить,
Даже врагу не надо говорить:
К тебе же самому, подобно эху
Они ответом обернутся сей же час.

336 གལ་ཏེ་དག་ལ་གཞོད་འདོད་ན།
རང་ཉིད་ཡོན་ཏན་ལྡན་པར་བྱ།
དེ་ཡིས་དག་ཡང་སེམས་བསྐྱེད་ཅིང་།
རང་ཡང་བསོད་ནམས་འཕེལ་བར་འགྱུར།

337 མི་བསྐྱེད་འགོ་ལ་བྱམས་སེམས་བསྐྱེད།
རྩ་བ་བྱེད་ཁོ་ནས་གདུལ་བར་བྱ།
རང་གི་ལུས་ལ་ལ་པན་འདོད་རྣམས།
གཏར་དང་དབྱད་ཀྱིས་ནད་རྣམས་འདོན།

338 གཞོད་པ་བྱེད་པ་རྒྱང་དུ་ཡང་།
ལྷུང་དུ་བསལ་ལ་འདུམ་པར་བྱ།
ཡུར་བ་རྒྱང་དུ་འཛིན་ཞེས་ཞུགས་ནས།
འོད་པ་ཆེན་པོ་མ་མཐོང་ངམ།

339 མཁས་པས་བྱ་བ་མ་ཡིན་པའི།
བྱ་བ་ཤེས་ཀྱང་མི་བྱའོ།
སྤང་པོས་དག་སྡེ་བཅོམ་པ་ཡིས།
རྩན་དུ་རྩལ་པོས་བཅིངས་ལ་སྟོས།

340 རང་ཕྱོགས་སྤང་ཡང་སྤངས་མི་བྱ།
དག་པོ་བྱམས་ཀྱང་འཁུ་མི་བྱ།
བྱ་རོག་བྱ་རོག་གིས་འཆོ་ཡང་།
ཉིན་མོ་ལོང་བ་བསྟེན་ན་ཕུང་།

- 336 Если хочешь навредить врагу,
Тоже знаниями надо обладать, -
Ими гнев врага испепелишь,
И Заслугу увеличишь для себя.
- 337 К строптивым людям добротой проникшись,
Лишь только жесткостью их можно воспитать.
Те, кто для тела своего желают пользы,
Болезни с кровью будут выпускать.
- 338 Даже малую *тлетворность* обнаружив,
Устрани или исправь её скорее.
Кто не видел как промоиною узкой
Сель потоком устремляется огромным?
- 339 Недостойными делами заниматься
Мудрый - хоть и знает как - не станет.
Полчища врагов слоны сражают, -
Оттого цари на привязи их держат.
- 340 Не отвергай своих за их суровость,
И на любовь врага не полагайся.
Вороны хоть воюют меж собою,
Но беда им, если совам покорятся.

347 བྱ་བ་ཆེ་ཆུང་གང་བྱེད་ཀྱང་།
མཁས་པས་རྟག་དྲུ་བསྐྱེམས་ཏེ་བྱ།
སང་གས་རི་བོང་སྤང་ཆེན་གཉིས།
གསོད་པའི་ཆེན་བསྐྱེམས་སྟོད་མེད།

348 ཡོན་ཏན་ལྡན་པ་མི་བཀྱར་བའི།
གནས་དེར་མཁས་པ་སྤྱི་ཞིག་སྟོད།
ཁྱ་ཤེལ་མེ་དོར་བྱེད་པ་ཡི།
ཡུལ་དེར་ཁྱ་ཤེལ་ཆོང་ངམ་ཅི།

349 མཁས་པས་གཞན་ལ་བཤད་པའམ།
ཡང་ན་ཞི་བའི་གནས་སྤྱི་སྤྱོད།
འོར་བུ་སྤྱི་གཙུག་བྱེད་བའམ།
ཡང་ན་རྒྱ་མཚོའི་སྤང་ན་གནས།

350 དགེ་བཤེས་མཐོང་བའི་དམ་པ་ལ།
བསྟེན་ན་བདག་ལ་ཕན་པ་འགྲུབ།
ལྷན་པའི་ངོས་ལ་གནས་པ་ཡི།
བྱ་ནམས་གསེར་དུ་སྤང་བར་འགྱུར།

351 ཆེན་པོ་ཕྱག་དོག་ལྡན་པ་ལ།
བསྟེན་ན་ཆེན་པོ་ཐོབ་མི་འགྱུར།
ཉི་མའི་འོད་ལ་ཉེ་བ་ཡིས།
ཟླ་བ་མར་དོར་གྱུར་ལ་ལྟོས།

- 341 К делам большим и малым приступая,
Мудрец всегда сосредоточенным бывает.
Охотясь на быка или на зайца,
Свое внимание лев не ослабляет.
- 342 Кто из мудрых захочет остаться
Там, где к знающим нет уважения?
Где кристалл применяют как кремьнь,
Как возможна продажа кристаллов?
- 343 Мудрые или других обучают,
Или в укромных местах практикуют.
Норбу порой украшают макушку,
Либо на острове дальнем бывают.
- 344 Если служишь тому, чьи достоинства выше,
То полезно тебе самому это будет.
Птицы все, что на *Меру*-горе обитают,
Позолоченным видом своим отливают.
- 345 Если тот, кому вы вверились, завистлив -
Пусть велик он - вам не стать великим.
Посмотри, как убывает месяц,
Приближающийся к свету солнца.

346 མི་གང་མཛའ་བ་མི་བརྟེན་པ།
དེ་དང་འགྲོགས་པ་སྤྱི་ཞིག་ནུས།
ནམ་མཁའི་འཇའ་ཚོན་མདོག་མཛེས་ཀྱང་།
རྒྱན་དུ་རེ་བ་རྒྱན་པོ་འབྲུལ།

347 བདག་ཉིད་གང་ལ་མི་དགའ་བ།
གཞན་ལ་ཀུན་དུ་དེ་མི་བྱ།
གཞན་གྱིས་བྱང་ཟད་གཅོས་པའི་ཚོ།
རང་ལ་བསམ་པ་ཅི་བྱང་ཡང་།

348 གང་ཞིག་བདག་ཉིད་གང་དགའ་བ།
དེ་ཉིད་གཞན་ལ་སྦྱར་བྱས་ན།
གཞན་གྱིས་བདག་ལ་གང་དགའ་བ།
དེ་ཡི་ཚུལ་གྱིས་མཚོད་པར་འགྱུར།

349 དམ་ཚིག་ནམས་དང་མཛའ་བ་དང་།
ཚོད་པ་གཉིས་ཀ་མཁས་པས་སྦྱངས།
འདྲིས་པ་དང་ནི་འདྲིས་པའི་ཚུལ།
གཉིས་ཀ་བརྟག་ལ་བྱར་མི་བྱང་།

350 དམ་པ་དག་ལ་བརྟེན་པ་དང་།
མཁས་པ་དག་ལ་འདྲི་བ་དང་།
གཞུང་བཟང་དག་ལ་འགྲོགས་པ་ནི།
སྤྱི་ལ་ཡོད་པ་རྒྱན་དུ་བདེ།

- 346 Кто друзьям не может стать опорой,
Будут ли с таким водить знакомство?
Цвет небесной радуги прекрасен,
Но украситься ей - глупая надежда.
- 347 Все, что для себя не пожелал бы,
То не надо делать и другому.
Пострадав хоть малость от кого-то,
Поразмысли о возникших чувствах.
- 348 Когда даришь людям то,
Что самому тебе по нраву,
То они, в знак уважения,
Дарят то, что любят сами.
- 349 Ни дружить, ни ссориться не станет
Мудрый с человеком диких нравов.
Разберись с обоими путями:
Дружбой и враждой, и сторонись их.
- 350 Вовеки счастлив будет тот,
Кто опирается на высших,
Кто может спрашивать у мудрых,
Кто с добродетельными дружит.

347 དུས་སུ་མ་བབ་པ་ཡི་གཏམ།
གང་སྤྱི་དེ་ལ་ཀུན་གྱིས་བརྟུན།
མང་པོ་སྤྱི་བའི་གཏམ་ཚིག་ལས།
སྤྱོན་པར་རྩེས་སུ་མི་དཔོག་གམ།

348 ཉམ་ཚུང་ནམས་ཀྱིས་རང་ཉིད་ཀྱི།
སྤྱི་བ་ཐམས་ཅད་འབྱུང་བར་བསམ།
དེ་ལྟར་གོ་ནས་མི་སྤྱི་བའི།
མི་ལ་གཞན་གྱིས་བཀྱར་བ་ཉེ།

349 དུས་དང་དུས་ལ་བབ་པའི་ཚོ།
རབ་ཏུ་བསྐྱེམས་ཏེ་ལན་འགའ་སྤྱི།
ལེགས་བཤད་ཡིན་ཡང་མང་གྱུར་ན།
ཚོང་ཚོང་ལྟག་བཞིན་བྱིན་མི་འགྱུར།

350 རང་སྤྱོན་མཁས་པ་ནམས་ཀྱིས་ཀྱང་།
སྤྱོན་དུ་གོ་བ་ཤིན་ཏུ་དཀའ།
མང་པོས་བདག་ལ་དེ་སྤྱོགས་ན།
སྤྱོན་ཅན་ཡིན་པར་རྩེས་སུ་དཔག།

351 གོ་ཡང་སྤྱོན་དེ་མི་འདོར་ན།
མི་དེ་གདོན་གྱིས་བཏབ་པ་ཡིན།
ད་དུང་གཉེན་པོ་མི་འཇུག་ན།
མི་ཡིན་སྟམ་དུ་མ་སེམས་ཤིག།

- 351 Кто некстати речь свою заводит,
Тот всегда и всеми презираем.
Что же можно заключить о многословном,
Как не то, что он умалишенный?
- 352 Люди скромные считают, что в словах их
Может быть заключена ошибка.
Уважают тех, чья молчаливость
От такого понимания происходит.
- 353 Когда нужно говорить по делу, -
Выскажись, обдумав хорошенько.
Красноречие, если его много,
Как товар излишний - не продастся.
- 354 Даже мудрым свои недостатки
Трудно распознать, как таковые.
Когда многие на это вам укажут, -
Так поймете, что у вас изъяны.
- 355 Кто изъян свой, видя, не бросает, -
Тот нечистой силой одержимый.
Если сразу меры не предпримешь,
То не думай о себе, как о разумном.

346 ཅུང་ཟད་བསམ་པ་ཡོད་ན་མས་ཀྱིས།
སྒྲོན་དེ་བརྟགས་ལ་གདོན་པར་བྱ།
དེ་ལྟར་གཉེན་པོ་སྒྲོད་པ་ཡི།
མི་དེ་གོང་ནས་གོང་དུ་འགྲོ།

347 སྒོ་དང་ཕན་པ་འམ་བྱམས་ཀྱང་རུང་།
བསྒྲོ་བ་ཉན་པ་འམ་དཔའ་ཡང་རུང་།
གཞན་གྱི་བྱ་བ་མི་ཤེས་ཀྱང་།
དེ་དང་དེ་ཡི་སྒྲོད་པ་བསྒྱུང་།

348 མི་བསྐྱུན་པ་ཡི་འབྲེལ་བ་དང་།
རིང་ནས་འགྲོགས་ཀྱང་སྤངས་ན་བདེ།
རྟག་དུ་འགྲུལ་བའི་སོ་བཟང་ཡང་།
བརྟོན་ན་བདེ་ཞེས་ཆན་པོ་སྟེ།

349 ཟུན་དུ་འཁང་ཞིང་འཁོར་བ་ཡི།
འབྲེལ་བ་ཅུང་ཟད་བྱིན་ལ་བསྐྱུང་།
སྤུལ་གྱིས་ཟེན་པའི་སོར་མོ་ནི།
གཙོད་མ་རྩས་ན་སྟག་དང་འབྲེལ།

350 གལ་ཏེ་ཆེན་པོ་ཐོབ་གུར་ན།
ཕན་ཆོགས་གཞན་ལ་སེར་སྒྲ་སྤང་།
ཡུལ་འཁོར་དབང་དུ་འདུ་བ་ན།
དབྱིག་ལ་སེར་སྒྲ་བྱེད་དམ་ཅི།

- 356 Недостаток свой едва заметив,
Надо опознать его и бросить.
Кто такие меры принимает, -
Высоту за высотой покоряет.
- 357 Тот, кто действует с умом и добротою,
Слушает советы и отважен -
Пусть других дел никаких не знает -
Лишь на этом может продержаться.
- 358 Даже если связан долгой дружбой,
С невоспитанными порывать полезно.
"Зуб шатающийся - пусть он и хороший -
Лучше удалить" - словами старших.
- 359 Приживальщиков, брюзжащих постоянно,
Дав чего-нибудь немного, - прогони.
Потеряешь жизнь, если не сможешь
Уязвленный змеем палец отрубить.
- 360 Если стал большим ты человеком,
Скаредным не будь с тем, кто поменьше.
Будет ли скупиться на подарки
Тот, кто власть имеет в государстве?

357 མཁས་པས་ལོངས་སྤྱོད་གསེག་འདོད་ན།
ཆ་ཤས་སྤྱིན་པ་བསྐྱང་བ་ཆེ།
སྤོན་པའི་ཚུ་ནི་འཕེལ་འདོད་ན།
བརྩུ་བ་ཉིད་ནི་གདམས་དག་ཡིན།

358 གང་ཞིག་སྤྱན་སྤུམ་ཆོགས་འདོད་ན།
དེ་ཡིས་འདུ་འགོད་མང་དུ་བྱ།
འདུ་འཛོ་སྤྱག་བསྐྱེད་རྒྱར་མཐོང་ན།
སྤྱན་སྤུམ་ཆོགས་པའི་རེ་བ་མཐོང་།

359 བྱ་བ་འགའ་ཞིག་སྐྱབ་ན་ཡང་།
སྤྱོན་དང་ཡོན་ཏན་གཉིས་གཉིས་བསམ།
གཉིས་ཀ་མཉམ་ཡང་སྤང་དགོས་ན།
ཉིས་པ་ཤས་ཆེ་སྤོས་ཅི་དགོས།

360 མཁས་པ་དྲང་པོ་གྲས་པས་བསྟེན།
མཁས་པ་གཡོ་ཅན་ཤེས་ན་བཟབ།
ཚོངས་པ་དྲང་པོ་བྱམས་པས་བསྐྱང་།
ཚོངས་པ་གཡོ་ཅན་སྤྱར་དུ་སྤང་།

361 འོར་དང་འཁོར་གཡོག་མེད་ན་ཡང་།
མཇའ་བོ་སློ་ལྡན་གྲོགས་ཡོད་ན།
དུད་འགྲོས་ཀྱང་ནི་དོན་སྐྱབ་ན།
མི་ཡི་འགྲོ་བས་སྤོས་ཅི་དགོས།

- 361 Мудрый, пожелав скопить богатство,
Сохранит его даянием его части.
Чтоб вода в колодце прибавлялась, -
Вот совет: вычерпывай почаще.
- 362 Кто богатства для себя желает,
Должен хлопоты нести большие.
Если видишь, что тебе то будет в тягость,
То оставь надежду на богатство.
- 363 В деле всяком прежде всего думай,
Каковы в нем доли зла и блага.
Даже если поровну - не делай...
Надо ль говорить, когда зла больше?
- 364 Честным мудрецам служи с почтением,
Если знаешь, что он лицемер, - будь осторожен.
С добротой относись к бесхитростным,
Но лукавого глупца оставь скорее.
- 365 Когда нет ни денег, ни подмоги,
Но есть умный друг, - то если даже
И животным все осуществить по силам, -
Нужно ль говорить о человеке?

356 གང་ཞིག་ཤེས་པའི་བྱ་བ་བསྒོ།
མི་རྒྱས་པ་ལ་འགའ་མི་སྦྱར།
ཁུ་ལ་ཤིང་རྟས་མི་བགོད་དེ།
ཐང་ལ་བྱ་ཡིས་ཇི་ལྟར་འགོ།

357 ཡུན་རིང་འཁོན་པའི་དག་བོ་དང་།
མཇའ་བ་བྱེད་ཀྱང་བསེ་མི་བྱ།
ཤིན་ཏུ་ཆ་བའི་ཆུ་ཉིད་ཀྱང་།
མི་དང་འཕྲད་ན་མི་གསོད་དམ།

358 གཞུང་བཟང་ངོ་ཆ་ཁྲིལ་ཡོད་ན།
དག་བོ་ལ་ཡང་ཡིད་བརྟན་རུང་།
གཞུང་བཟང་དག་ལ་སྐྱབས་སོང་བས།
སྟག་གི་བར་དུ་སྐྱབས་པ་ཐོས།

359 རང་ལ་ངན་སེམས་མེད་ཅེས་ཏེ།
ཕལ་བ་ཀུན་ལ་ཡིད་མི་བརྟན།
རི་དྲགས་རྒྱན་དུ་སེམས་བཟང་ཡང་།
མཆེ་བ་ཅན་རྣམས་ཟས་སུ་བསྒྲོམ།

360 རྒྱན་པོ་ལྟག་པའི་ལམ་འགོ་ན།
རྒྱན་པོ་ཉིད་དུ་གོ་བས་ཆོག།
མཁས་པ་ལྟག་པའི་ལམ་འགོ་ན།
རྒྱ་མཚན་གང་ཞིག་དབྱད་དགོས་སོ།

- 366 Поручай дела тому, кто знает;
 С неумелыми не связывайся лучше.
 Не пересечешь в телеге реку.
 В лодке как передвигаться сушей?
- 367 Даже если со врагом заклятым
 Помирились вы, - в союз с ним не вступайте.
 Даже самая горячая вода -
 Не потушит ли огонь, с ним повстречавшись?
- 368 Тот кто совестлив и благороден сердцем,
 Тот и будучи врагом, внушит доверие.
 Охранял ценою жизни благородный
 Недруга, искавшего защиты.
- 369 "Я без злого умысла", - твердящим,
 Всем подряд не стоит доверять.
 Постоянно безобидные олени -
 Для клыкастых лакомый кусок.
- 370 Если глупый ходит ложными путями,
 Так на то он глупец, чтоб делать это.
 Если умный же дорогою ошибся,
 То в иных причинах надо разбираться.

327 མཁས་པས་ལོངས་སྤྱོད་ལྷག་པར་སྤྱད།
མི་སྟེར་ན་ཡང་འཕྲོག་པ་མེད།
ལོངས་སྤྱོད་ཉམས་པའི་ས་ཕྱོགས་སྤང་།
མི་འཕྲོག་ན་ཡང་གཉའ་སྐྱེས་འཛོམས།

328 རང་གིས་ལེགས་པར་ཤེས་ན་ཡང་།
བྱ་བ་ཐམས་ཅད་གྲོས་ཀྱིས་སྐྱབ།
མི་གང་གྲོས་ལ་མི་དགའ་བ།
འགྱུར་པ་རིན་གྱིས་ཉི་བ་ཡིན།

329 ཉམ་ངའི་གྲོས་དག་བྱེད་པ་ན།
མཇའ་ཡང་གསུམ་དུ་གྲོས་མི་བྱ།
རོ་ལངས་སྐྱབ་པའི་གྲོགས་ངན་ན།
ཐོག་མ་སྐྱབ་པོ་ཟ་བར་འགྱུར།

330 ལེན་ཤེས་སྟོམས་པར་གཏོང་ལ་མཁས།
དུལ་ཞིང་ཀུན་གྱི་ངོ་བསྟུང་བ།
འཇིགས་མེད་བྱས་པ་ཆུད་མི་གསོན།
མི་དེས་འདོད་ནས་ས་ཀུན་ཐོབ།

331 གལ་ཏེ་དག་པོ་སྐྱབས་འོངས་ན།
དེ་ལ་མཆོད་ནས་སྟན་པ་བཟོད།
ལྷ་ཏ་བྱི་བ་ལ་བརྟེན་པས།
བདེ་བ་ཐོབ་ཅེས་སྟོན་རབས་སྟུ།

- 371 Умный живет при обеспечении,
Пусть и небольшом, но без лишения.
Избегайте мест достатка скудного,
Где как не грабеж, так займы сгубят вас.
- 372 Даже если знаешь хорошо,
Все равно в делах совет держи.
Кто к чужим советам не привык, -
За раскаяние дорого отдаст.
- 373 В обсуждении дел серьезных,
Даже друга третьим не бери.
Если плох напарник в ритуале, -
Ролан первым практика сожрет.
- 374 Умея брать и отдавая равной мерой,
С людьми считаясь, будучи воздержан,
Без страха действуя, не зная утомленья, -
Достигнешь целей всех, каких захочешь.
- 375 Если враг твоей защиты ищет,
Ты уважь его и будь с ним вежлив.
В старой сказке говорится, как ворона
Избавление нашла в поддержке мыши.

326 གྲོགས་པོ་ངན་དང་ཐོས་པ་ངན།
རྟོག་པ་ངན་དང་བྱ་བ་ངན།
མཁས་པ་རྣམས་ཀྱིས་མི་བྱ་སྟེ།
བྱེད་ན་སྒྲུན་པོ་གུད་ན་མེད།

327 ལེགས་པར་བརྟགས་ནས་བྱེད་པ་ལ།
བྱ་བ་ཉམས་པ་ག་ལ་མིད།
མིག་ལྡན་བརྟགས་ནས་འགོ་བ་ལ།
གཡང་སར་གོམ་པ་འདྲོར་རམ་ཅི།

328 རང་གཞན་གཉིས་ཀ་འཕེལ་འགྱུར་བའི།
ཡོན་ཏན་སློབ་ན་མཁས་པའི་རྟགས།
རིག་པ་འགའ་ཞིག་མདའ་མཁན་ལྟར།
ཤེས་པ་ཉིད་ན་ཆོ་འབྲང་འཇིག།

329 རང་ཉིད་ཅིས་ཀྱང་མཐོ་འདྲོད་ན།
གཞན་ལ་ཕན་པ་འགའ་ཞིག་གིས།
བྱད་ལ་བྱེད་པ་བྱེད་པ་རྣམས།
སྒྲུབ་དུ་མི་ལོང་མི་འབྱེ་འཇམ།

330 བ་རོལ་ཅི་ནས་གཞོམ་འདྲོད་ན།
རང་ཉིད་གི་ཡོན་ཏན་འབད་པས་སྐྱབ།
དག་པོ་གསོད་པར་འདྲོད་པ་རྣམས།
མཆོན་ཆ་འབད་ནས་སྐྱབ་ལ་སྟོས།

- 376 Плохая дружба, вредные учения,
Непонимание, занятия дурные -
Все это к мудрым не имеет отношения,
Если иначе, - их не отличить от глупых.
- 377 Хорошо продуманное дело
Разве может кончиться провалом?
Кто в пути под ноги себе смотрит,
Свалится ли в пропасть, оступившись?
- 378 Признак мудрых - заниматься знаниями,
Развивающими их самих и окружение.
Но есть навыки, - как метание дротиков -
Знание коих, род прервать твой может.
- 379 Если хочешь положения высокого, -
Пользу приноси другим хоть в чем-нибудь.
Перед тем, как умывать лицо свое,
Не очистишь ли сначала зеркала?
- 380 Если хочешь превзойти других,
В знаниях старайся преуспеть.
Кто желает победить врага,
Учится оружием владеть.

347 གཡོ་ཅན་ཚིག་ལ་དྲོན་འཇུག་པ།
དང་པོས་དེ་ལ་བརྟག་དབྱང་དགོས།
སྤྱིས་རྗེས་ཁོ་བོ་དང་ངོ་ཞེས།
རང་ལ་བསྟོད་པས་ཅི་ཞིག་པན།

348 གཡོ་ཅན་སོགས་ལ་གཡོ་སོགས་དང་།
དང་པོ་སོགས་ལ་དང་པོ་དང་།
མི་བརྟན་པ་ལ་བརྟན་དགོས་ཞེས།
བྱ་བ་སྟོན་གྱི་ཡིག་ཚང་ཡིན།

349 མཁས་པས་དག་ལ་རྟག་ཏུ་ཡང་།
གཉིན་དེས་ཅན་དུ་བྱས་ན་ལེགས།
དེ་ཡིས་འདུམ་ལ་མི་པན་ཡང་།
ངས་པར་གཞོད་སེམས་འཇིལ་བའི་སྤྲན།

350 ཚིག་ངན་བརྗོད་པས་འཇིག་རྟེན་ན།
འདོད་པ་འབྱུང་བ་མི་སྲིད་གྱི།
ཡིད་ལ་རང་དོན་སྤྱབ་པ་ཡང་།
ངག་གིས་ཀྱན་དང་མཐུན་བར་གྱིས།

351 རང་དང་གཞན་གྱི་དོན་བསྐྱབ་ན།
འཇམ་རྩུབ་ཇི་ལྟར་བྱས་ཀྱང་རུང་།
ཐབས་ལ་མཁས་པའི་སྟོན་པ་ལ།
གཡོ་སྤྱིར་བྱབ་པས་མ་གསུངས་སོ།

- 381 Так как мошенники к обману прибегают,
 То людям честным проверять слова их надо.
 Какая польза восхвалять себя: "Я честный!" -
 После того, как кем-то был обманут?
- 382 Вот предписание старины:
 "С лукавым будь хитрей,
 Будь честным с честными,
 С колеблющимися будь тверд".
- 383 Умным лучше поступать по-дружески
 С теми, кто к ним недоброжелателен.
 Может, этим примирению не поможешь, -
 Но наверняка остудишь злобу их.
- 384 В этом мире не достигнешь руганью
 Всех своих желаний исполнения.
 Если хочешь цель свою достигнуть, -
 Будь в речах в согласии со всеми.
- 385 Для себя и других цели осуществляя,
 И сурово, и мягкостью действовать можно.
 Муни не говорил, что неправильно это -
 Поступать соответственно знанию метода.

346 ཐ་མར་ཤིན་ཏུ་ཕན་པའི་གྲོས།
འཕལ་ལ་སྒྱག་ཀྱང་མཁས་པ་བརྟེན།
ནས་ཤིང་གཏུང་ན་ཡོན་ཏན་རྣམས།
བྱ་གཅིག་པ་ལ་མཁས་རྣམས་སྟོབ།

347 འོངས་སྟོད་ཏེ་ཅང་འཕལ་དག་ན།
དེ་ལ་གྱུད་པ་ཤིན་ཏུ་ཉེ།
ཁུ་ཡིས་ཤིན་ཏུ་གང་བ་ཡི།
རྫོང་བྱ་སྟོང་པའམ་ཡང་ན་འདྲལ།

348 རྟེ་བོ་འགའ་ལ་ཕན་པའི་ལས།
ལ་ལས་དེ་ལ་འཇུག་མི་རུང་།
སྟོག་སྐྱ་རྒྱང་ལ་ཕན་མོད་ཀྱི།
མཁྲིས་པའི་ནད་ལ་དུག་དུ་འགྱུར།

349 ཉམ་ཆུང་ཏྱག་ཏུ་སྐྱང་དགོས་དང་།
འགྲོགས་ན་ཆེན་པོ་ཉམས་དོགས་ཡོད།
ཁྱེན་མར་སྟོད་དུ་བཞག་གྱུར་ན།
སྟོད་ལ་བྱི་བས་མི་སྐྱག་གམ།

350 ངན་པ་རྣམས་ལ་བརྟེན་བཅས་ན།
ངན་པའི་ཤན་གྱིས་རང་ལ་གཞོད།
ཡུར་བའི་ཁུ་ལ་བརྟེན་པ་ཡིས།
ཉ་རྣམས་ཞིང་ལ་འགྲེམས་ལ་སྟོས།

- 386 Мудрый следует совету оптимальному
Несмотря на временные трудности.
Ни болезнь, ни старость - не помеха
Мудрым в передаче знаний сыну.
- 387 Чем больше собирается богатства,
Тем ближе оно клонится к упадку.
Когда водою переполнится запруда, -
Её прорвет, или она опорожнится.
- 388 Что полезно для одних людей бывает,
То другим, при том же - не подходит.
Хоть чеснок при Ветре помогает, -
При болезнях Желчи станет ядом.
- 389 Когда великие со слабыми общаются,
Их опекая, есть опасность им испортиться.
Когда в сосуде масло сохраняется,
Не прогрызет ли мышь и сам сосуд тогда?
- 390 Когда среди дурных людей находишься,
То пострадаешь от дурного их влияния.
Смотри, как много рыб на поле вынесло
Течением канавы оросительной!

3/17 གཞུང་ངན་བདག་ལ་རྟེན་འཆའ་ན།
དེ་ལ་ཚུང་ཟད་བྱིན་ཏེ་བཏང་།
བྱིས་དུ་ཉམས་ངན་བྱུང་བྱུར་ན།
འོར་ལ་ཐིམ་ཏེ་བསྐྱོག་པ་དགོས།

3/18 དམ་པ་གཞན་དུ་སྦང་ན་ཡང་།
བསྟེན་བཀུར་བྱས་ཏེ་ཉེ་བར་བཞག།
འོར་བུ་རིན་ཆེན་རྟག་མཆོད་ན།
བཀྲ་ཤིས་དཔལ་དང་བྱ་བ་འབྱུང་།

3/19 དམན་པའི་སྐྱེ་བོ་བསྟོད་དྲགས་ན།
བྱིན་ས་དེ་ཉིད་བྱུང་དུ་གསོད།
མཁའ་ལ་མི་གཙང་གཏོར་བྱུར་ན།
འཛོར་བ་པོ་ཡི་སྐྱེ་བོར་འབབ།

3/20 སྐྱེ་བོ་སྒོ་ལྡན་མགོ་སྦྱང་ན།
སྦོད་བྱེད་ཉིད་ལ་ཉེས་པས་འཕྱོག།
མར་མེ་ཐུར་དུ་ཁ་བསྟེན་ན།
སྟོན་པ་པོ་ཡི་ལག་པ་བསྐྱེད།

3/21 གང་དང་གང་གི་གནས་ཡིན་པ།
དེ་དང་དེ་ཡི་གནས་སུ་བཞག།
གཙུག་རྒྱན་རྟེན་པར་མི་གདགས་ཏེ།
རྟེན་པའི་རྟེན་རྒྱུ་གཙུག་མིན།

- 391 Если паразит к тебе пристал, -
 Дав ему немного, прогони его.
 Если в дом пришло дурное знамение, -
 На отвод его придется тратиться.
- 392 Если *лама* твой ушел в края другие, -
 Почести воздав, связь не теряй с ним.
 Почитателя желания исполняет,
 И дарит удачу *чинтамани*.
- 393 Если перехвалишь негодяя,
 Он потом презрением отплатит.
 Если вверх подбросить нечистоты,
 То они падут на головы бросавших.
- 394 Когда умного порочат человека, -
 Сам порочащий беду себе накличет.
 Если факел вниз концом направить,
 То держащий его, - руку себе *спалит*.
- 395 Кто какому месту предназначен, -
 Тот пусть на том месте остается.
 Не *нацепишь* на ногу корону,
 С ног на голову браслета не оденешь.

3/15 བྱ་བ་ཆེན་པོ་སྐྱབ་པའི་ཚོ།
འབད་པ་ཡིས་ནི་གོགས་བཟང་བསྟེན།
ནགས་ཚལ་ཆེན་པོ་མེས་བསྐྱེད་ན།
རྒྱང་ཞིག་ཅི་ནས་གོགས་སུ་དགོས།

3/16 བྱམས་པས་བྱབ་པའི་ཚོག་སྐྱ་བ།
སྐྱབ་སྐྱ་གཞན་དགའ་སྤྱད་པའི་མཆོག།
འོར་གྱིས་མགུ་བར་སུ་ཡིས་ནུས།
ལུས་སྒོག་བཏང་ཡང་བྱེད་མི་ཆོས།

3/17 བོངས་ཀྱང་གཏུང་བར་མི་བྱ་སྟེ།
འབྱོར་ཀྱང་དགའ་བས་དྲེགས་མི་བྱ།
ལས་ཀྱི་འཕེན་པ་རྒྱང་རིང་བས།
སྦྱིད་སྤྱག་སྐྱ་ཆོགས་ད་གདོང་འབྱུང་།

ཆོས་བརྟགས་པ།

3/18 འགོ་མགོན་སངས་རྒྱས་བཞུགས་བཞིན་དུ།
སྟོན་པ་གཞན་ལ་གུས་བྱེད་པ།
ཡན་ལག་བརྒྱད་ལྔ་ཚུ་འབྲམ་དུ།
བ་ཚྲི་ཁྲོན་པ་བརྟོ་བ་ཡིན།

400 དངོས་པོ་གང་དང་གང་ལ་ཡང་།
གོམས་ན་དཀའ་བ་ཅི་ཡང་མེད།
བཟོ་ཡི་རིག་བྱེད་སྤྱངས་བ་ལྟར།
དམ་ཆོས་དཀའ་བ་མེད་པར་འགྱུབ།

- 396 Когда за дело важное берешься,
Старайся брать помощников хороших.
Чтобы огонь в лесу воспламенился, -
Ему необходима помощь ветра.
- 397 Речь, произнесенная с любовью всеохватной,
Людям нравится, сбывается легко, всех примиряет.
Разве может кто богатством осчастливить?
Даже жизнь отдав, не всякого утешишь.
- 398 В бедности тоске не предавайся,
И не слишком радуйся богатству.
Радость и печаль путями *кармы*
В свой черед приходят изначально.

О Дхарме

- 399 Те, кто чтут других вероучителей
Перед Буддой, всех существ защитником, -
Есть копатели колодца солонцового
На берегах реки с водой живительной.
- 400 Любой предмет не будет трудным вовсе,
Когда его освоишь хорошенько,
И Высшей *Дхармой* овладеть не сложно, -
Как научиться навыкам искусства.

༤༠༡ གང་ཞིག་ཉུང་ཅུས་ཚོག་ཤེས་པ།
དེ་ཡི་ལོངས་སྟོང་ཟད་མེ་ཤེས།
ཚོག་ཤེས་མེད་པར་ཚོལ་བ་ལ།
སྤྱག་བསྐལ་ཆར་བཞིན་རྒྱན་དུ་འབབ།

༤༠༢ བྱ་དགོས་ཆེན་ལེན་པ་ཡི།
འོར་ནི་སྦྱིན་པར་བྱབ་པས་གསུངས།
བསགས་པའི་འོར་ནི་སྤང་ཅི་ལྟར།
བྱ་ཞིག་གཞན་གྱིས་སྟོང་པར་འགྱུར།

༤༠༣ འཇིག་རྟེན་འདི་ན་བྱན་བཏང་བ།
དངོས་པོ་ཐོབ་པའི་ངས་པ་མེད།
སྤོང་ལ་བྱིན་ན་འབད་མེད་པར།
ཁུང་ཡང་བརྒྱ་འགྱུར་ཐོབ་པ་ཡིན།

༤༠༤ འབྲངས་ལ་ཕྱག་པོ་མི་སྲིད་ཅིང་།
གཏོང་བ་དབུལ་པོ་མི་སྲིད་པས།
འབྲངས་པ་འོར་དང་ཁུང་བ་དང་།
གཏོང་བ་འོར་ལ་རུས་པ་འདྲ།

༤༠༥ སྦྱིན་ན་དབུལ་འགྱུར་དོགས་པ་ཡིས།
འབྲངས་པ་སྦྱིན་པ་མི་གཏོང་ལ།
སེར་སྒྲིམ་ངས་པར་པོངས་འགྱུར་བས།
སྒོ་རྒྱན་ཁུང་ཟད་རྟེན་པ་གཏོང་།

- 401 Тот, кому известно чувство меры, -
У того богатство не иссякнет.
Соискатели, не знающие меры, -
Горести дождем на них прольются.
- 402 "Нажитым делись когда возникнет
В том нужда", - учил нас Просветленный.
Скопище богатств подобно меду:
Им когда-нибудь другие наслаются.
- 403 В этом мире счет заимодавца
Будет ли оплачен - неизвестно.
Мелочь, данная живущим подаянием,
Без усилий сторицей вернется.
- 404 Так как скупой не может быть богатым,
И бедность не случается с дающим,
То следует, что будто равнодушен
К деньгам скупец, а щедрый к ним пристрастен.
- 405 Думая, что щедрость ведет к бедности,
Жадный не свершает подаяния;
Зная то, что обнищание - из-за скупости,
Мудрый все, что ни найдет, отдать старается.

༤༠༤ བཞག་ན་ནོར་སྐྱེད་མི་འཕེལ་བས།
ཚོང་བ་ཟོང་ན་མས་འགེམས་པ་སྟར།
བསགས་ན་དབང་ཕྱག་མི་ཐོབ་པས།
མཁས་པ་ཚོང་བཞིན་ཕྱོགས་བཅུར་སྟེར།

༤༠༥ བྱེ་བ་སྟོང་ཕྱག་གཏེར་ཡོད་ཀྱང་།
ལུ་ཞིག་ལ་ཡང་གཏོད་མི་བྱེད།
དེ་དག་འཇིག་རྟེན་འདིར་དབྱལ་ཞེས།
ཐོས་མང་ན་མས་ཀྱིས་དེ་སྐད་བཤད།

༤༠༦ རིགས་རྒྱུད་རྒྱུད་ན་དགོས་དོགས་པས།
སྟོ་རྒྱུང་རྒྱུང་ཟད་རྟེན་པ་སོགས།
མཁས་པ་རིགས་རྒྱུད་མཐོ་ཐོབ་ཕྱིར།
ལུག་སྦྱིན་གཞན་ལ་སྦྱིན་པར་འགྱེད།

༤༠༧ རིགས་རྒྱུད་ཕྱག་པོར་བྱ་སྟམ་ནས།
རང་ཉིད་བཙོངས་ནས་བྱ་ལ་སྟེར།
བྱ་ངན་པ་ལ་སྟོལ་བཞིན་དུ།
ནོར་ན་མས་སྐྱག་ནས་བྱི་བཞིན་འབྱམ།

༤༠༨ ཇི་ལྟར་པ་ལ་བྱ་བྱམས་པ།
དེ་ལྟར་བྱ་ཚས་པ་མ་མིན།
པ་མས་བྱ་ཚ་བསྐྱུང་བསྐྱུང་ནས།
པ་མ་གས་ན་བྱ་ཚས་བརྟན།

- 406 Если складывать товар, не будет прибыли.
Потому торговцы распродать его стараются.
Накоплением не разбогатеть, - и словно лавочник,
Раздает мудрец на все четыре стороны.
- 407 Кто владея миллиардным состоянием,
Разделять ни с кем его не хочет,
Скажут про такого: "Просто нищий",
Те, кто в этом мире *многосведущ*.
- 408 Опасаясь за семью, на случай тягот,
Глупый складывает все, что добывает.
Чтоб семья его достигла положения,
Мудрый как бы всех даянием подкупает.
- 409 Намерившись потомство обеспечить,
Продав себя и передал все сыну.
А сын дурной, - отцу наперекор, -
Все промотал и бродит, как собака.
- 410 Не могут дети так любить родителей,
Как мать с отцом их любят, чад своих.
О детях мать с отцом заботятся, заботятся...
Но дети их пренебрегают ими в старости.

༤༡༡ འོ་ར་གསོག་འབྲངས་པའི་ཕྱག་པོ་དང་།
དགོས་སར་གཏོང་བའི་ཕྱག་པོ་གཉིས།
རང་དང་རིགས་རྒྱད་གཉིས་ཀ་ལ།
འཇིག་རྟེན་གཞན་གྱིས་བྱེ་བྲག་འབྱེད།

༤༡༢ སྤྱི་པའི་ཁོལ་བོར་གྱུར་བ་རྣམས།
སྒྲིག་ལ་སྒྲིས་ནས་འོར་བྱིར་འབྲང་།
ཆོག་ཤེས་རྣམས་ཀྱིས་འོར་རྟེན་གྱང་།
དེས་པ་བཞིན་དུ་གཞན་ལ་སྟེར།

༤༡༣ བདོག་པ་བཏང་བས་སྦྱིན་པ་རྫོགས།
དེ་ལ་སྒོ་ན་བཟོད་པ་འཕེལ།
ཆོས་ན་རྗེས་སུ་ཡི་རང་བསྐྱོམ།
དེས་ན་སྦྱིན་པ་ཆོས་ཀྱི་མཆོག།

༤༡༤ སྤྱག་བསལ་བྱ་མཆོའི་སྣོད་གྱུར་པ།
ལྷས་འདི་དག་དང་འདྲ་མོད་ཀྱི།
སྣོད་དང་ཐུན་པས་འཁོལ་ཤེས་ན།
འདི་ལ་བསོད་ནམས་རྟེན་དུ་བྱང་།

༤༡༥ སྐད་ཅིག་འཇིག་པའི་ཆོ་ལ་ཡང་།
དགེ་བའི་བག་ཆགས་རིང་དུ་ཁྱེར།
རྒྱང་གིས་བསྐྱོས་པའི་ཅན་དན་དྲི།
རིང་དུ་འཐུལ་ཡང་དགའ་བ་བསྐྱེད།

- ༤༡༤ ཡུན་རིང་བདེ་བ་སྤྱོད་སྤྱོད་པ་॥
 འབྲེལ་བའི་སྤྲུག་བསྐྲུལ་སྤྲུག་པར་ཆེ॥
 རང་དབང་མེད་པར་འཆི་དགོས་པ་॥
 འདི་ལ་རྟག་འཛིན་དེ་དག་བཟླག་॥
- ༤༡༥ གཉེན་བཤེས་ཀྱན་གྱིས་མཐའ་བསྐྱར་རྟེ॥
 བཅོམ་བསྐྱངས་མིག་རྩ་ཤིན་ཏུ་ཞན॥
 རྩྱགས་བསྐྱད་འགོ་བའི་གཏོལ་མེད་པ་॥
 དེ་ཆེ་དགོ་བ་གཞན་རྣམས་སྤང་॥
- ༤༡༦ ངན་སོང་གསུམ་པོའི་ནད་རྣམས་ནི॥
 མ་སྤང་བ་ནས་གསོ་བར་བྱ་॥
 གནམ་ལྷགས་མགོ་ལ་བབ་པ་ལྟར॥
 ཐོག་ཏུ་བབ་ན་ཅི་བྱར་ཡོད་॥
- ༤༡༧ མཛའ་བཤེས་ཀྱན་དང་འབྲེལ་བ་དང་॥
 དེས་པར་འཆི་བ་ཤེས་བཞིན་དུ॥
 ད་དུང་བདེ་བར་གཉིད་ཐེབས་པ་॥
 བདག་གི་སྤྱིང་ལ་ཅི་ཞིག་ལྷགས་॥
- ༤༡༨ བདག་གིས་བརྩོན་པར་མི་རུས་ཀྱང་॥
 ཅི་ནས་ངན་འགོར་མི་སྤང་བྱ་॥
 དཔའ་པོས་དག་ཕྱེ་མ་སྤུལ་ཀྱང་॥
 རང་རྩྱགས་གསོད་པར་བྱེད་དམ་ཅི॥

- 416 Тот, кто долго наслаждается блаженством,
Скорбь огромную разлуки с ней познает.
Безысходная необходимость смерти
Мысль о постоянстве в них разрушит.
- 417 Когда друзьями и родными окруженный,
Не видя их, едва ворочаешь губами,
Не зная точно куда путь свой держишь, -
В час этот кроме благи, - все ворох.
- 418 Против недуга трех дурных рождений
До их прихода надо меры принимать.
То словно в голову ударившая молния:
Что ты поделаешь, когда ударит раз?
- 419 Зная, что оставив своих близких,
Умереть придется непременно, -
Как тогда войдет в мое сознание
Мысль о сне блаженном и беспечности?!
- 420 Можно и не быть вполне усердным,
Но смотри, не окажись в дурных уделах!
Воин, что не смог побить противника,
Ополчится разве на соратников?

༤༢༡ འཕྲལ་དུ་ཅུང་ཟད་སྒྲུག་ན་ཡང་།
རྒྱན་དུ་བདེ་བ་མཁས་པས་བསྟེན།
གཏར་བསྐྱེག་དག་གིས་ནད་འདོན་པ།
སྒྲན་པ་མཁས་པའི་གཞུང་ལྷགས་ཡིན།

༤༢༢ གལ་ཏེ་གཞན་དག་ཕྱན་ཆོགས་པ།
བདག་གི་ཡིད་ལ་མི་བཟོད་ན།
དེ་ཡིས་རང་འབྱོར་འཛོམས་པའི་ཕྱིར།
རང་ལ་ཕྲག་དོག་བྱེད་པར་ཟད།

༤༢༣ གཞོད་པ་བྱེད་ཕྱིར་དག་འཛོམས་ན།
བྱོད་ཀྱི་ཁོ་བ་ཁོ་ན་ཆོམ།
ཁོ་བས་འཁོར་བ་ཐོག་མེད་ནས།
བདག་ལ་གཞོད་པ་མཐའ་ལས་འདས།

༤༢༤ གལ་ཏེ་དག་ཀུན་བརྒྱག་འདོད་ན།
བསད་པས་དག་ཀུན་ག་ལ་འཛོད།
རང་གི་ཁོ་བ་གཅིག་བཙོམ་ན།
དག་ཀུན་གཅིག་ཅར་བསད་པ་ཡིན།

༤༢༥ མཐུ་ཆེན་གཟུ་ལྷམས་སྦྱོད་པ་ལས།
ཁྱོས་ན་རང་ལ་གཞོད་པར་འགྱུར།
དམ་པ་ཉེ་བར་ཞི་བ་ལ།
ཁོ་བར་བྱ་རྒྱུ་ག་ལ་ཡོད།

- 421 Мудрый знает: тяжело в учении,
Но зато потом бывает легче.
Излечение прижиганием и уколами -
Есть искусных лекарей традиция.
- 422 Когда других людей благополучие
Твой ум не в состоянии вынести,
То этим свое благо подрываешь, -
И это все, что завистью достигнешь.
- 423 Если за вред врагу желаешь отомстить,
Свой гнев сперва попробуй умирить.
В круговороте безначальном этим гневом
Всё без конца самим себе вредим.
- 424 Если хочешь покончить со всеми врагами,
Как убийством сможешь всех их одолеть?
Над одним лишь гневом одержав победу,
С ним одновременно всех врагов убьешь.
- 425 Злить того, кто безрассуден и силен, -
Значит подвергать себя опасности.
Но того, кто мудр и безмятежен,
Разве может что-то разозлить?

༤༢༤ སྤང་པོ་གཅིག་ལས་སྐྱེས་པ་ཡི།
རྩ་རྣམས་སྤང་གིས་ཕྱོགས་བརྩུར་འཐོར།
དེ་བཞིན་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པ་ཡི།
སྐྱེ་བོ་ལས་ཀྱིས་སོ་སོར་འབྲལ།

༤༢༥ སྤོན་ཆད་མ་མཐོང་འབྲེལ་བ་རྣམས།
དེ་ནས་སྤར་ཡང་གཞན་འགྲོ་ཡི།
མི་དེ་བདག་དང་ཅི་འབྲེལ་ནས།
ཤི་ནས་མྱ་ངན་ཆེན་པོར་བྱེད།

༤༢༦ རང་དོན་འབད་པས་སྐྱབ་འདོད་ན།
དེ་ཡིས་དང་པོར་གཞན་དོན་སྐྱབ།
རང་དོན་ཁོ་ན་གཙོར་བྱེད་པ།
དེ་ཡིས་རང་དོན་འགྲུབ་མི་བྱིད།

༤༢༧ མི་གང་གཞན་དོན་གཙོར་བྱེད་པ།
གཡོ་ཅན་རང་དོན་སྐྱབ་པ་འདྲ།
རང་དོན་འབའ་ཞིག་གཙོར་བྱེད་པ།
གཞན་མགོ་འདོན་བྱིར་དྲང་པོ་འདྲ།

༤༢༨ སློ་ལྷན་ཆོ་འདི་སྐྱབ་པ་ཡང་།
ཆོས་ཀྱིས་བསྐྱབས་ན་བདེ་བ་འགྲུབ།
དམ་པ་རྣམས་དང་ཆོས་རྒྱན་གྱི།
ཕུན་སུམ་ཆོག་པ་འཁྲུང་པར་སྟོས།

- 426 Из ростка единого взошедшие
Травы, - ветром разметает на все стороны.
Так и люди: раньше вместе жившие,
Разойдутся, *кармой* их ведомые.
- 427 Сходясь с людьми, что раньше не *видали*,
Которые затем опять уйдут куда-то...
Какую б связь мы с ними не имели, -
По смерти испытаем скорбь большую.
- 428 Трудом достичь желая своих целей,
Старайся первым делом ради ближних.
Кто на себя лишь главным образом работает,
Не смогут этим цель свою достигнуть.
- 429 Есть такие, кто трудясь на благо ближних,
Как мошенники, свою лишь видят выгоду.
Есть и те, кто для себя всё только делая,
Бескорыстно о других при том заботятся.
- 430 Если умный состоится в жизни хочет,
Жизнь по *Дхарме* его сделает счастливым.
Очевидно благоденствуют по-разному -
Добродетельные люди и разбойники.

- ༤༣༡ མི་རྒྱལ་ཆོ་བྱང་དེ་ཡི་ཕྱེད།
 མཆན་མོ་གཉིད་ལྷག་ཤི་དང་འདྲ།
 ན་གཉི་སྤྱག་བསྐལ་སྤྲ་ཆོགས་ཀྱིས།
 ཕྱེད་ལ་བདེ་ཡང་སྤྱད་དུ་མེད།
- ༤༣༢ རྒྱུ་བོ་ཀུན་གྱི་བྱང་ཚྭ་པའི།
 འཆི་བདག་གལ་ཏེ་མངོན་སྲུང་མཐོང་།
 བྱ་བ་གཞན་དག་ལྟ་ཅི་སྒྲོས།
 ཟ་བ་དྲན་པའི་རྒྱས་པ་མེད།
- ༤༣༣ ཁྱོད་ཀྱིས་བྱ་བ་ཟེན་ནམ་ཅས།
 འཆི་བདག་ཚྭ་པར་མི་འགྱུར་གྱི།
 དེས་པར་བྱ་དགོས་ཡོད་ན་ནི།
 དེ་རིང་ཉིད་དུ་རྒྱལ་ལ་གྱིས།
- ༤༣༤ བདག་གིས་བྱ་བ་མ་ཟེན་པས།
 རེ་ཞིག་དེ་རིང་ཁྱོད་བཞུགས་ཅས།
 འཆི་བས་གནང་སྟེ་གསོལ་བཏབ་ཀྱང་།
 འཆི་བདག་བཅོས་སྲུ་ག་ལ་རུང་།
- ༤༣༥ འདྲ་འཛི་སྤངས་པ་བདེ་བ་སྟེ།
 མིན་ན་བཟང་པོ་རྒྱལ་དང་འགྲོགས།
 དུག་སྤྱལ་གསོ་བ་ག་ལ་ལེགས།
 གསོ་ན་བཟླས་བརྗོད་བཙོན་པར་གྱིས།

- 431 Половина краткой жизни человека -
 Это сон ночной, подобный смерти;
 И болезни с немощью, скорбями -
 Половина. Нет улады счастья...
- 432 Если перед взором человека,
 Смерти Бог воочию предстанет, -
 Он не только о других своих заботах -
 О еде - и то не сможет вспомнить.
- 433 "Завершил ли ты дела?" - Хозяин Смерти
 Спрашивать и ждать тебя не будет.
 Потому всем тем, что сделать надо,
 Обязательно сейчас займись и сделай.
- 434 "Я не все дела свои закончил...
 Ты сегодня подожди еще немного..."
 Даже слезно Бога Смерти умоляя, -
 Как возможно, чтобы это он исполнил?
- 435 Оставление дел суетных - есть блаженство;
 А не то - общение с благородными.
 Ядовитую змею зачем прикармливать?
 Ну а взялся, - так *начитывай* усерднее.

- ༤༣༤ སེམས་ནི་རྣམ་པར་གཡོ་བ་ལ།
 དམ་ཚུལ་སྒྲུབ་པའི་གོ་སྐབས་མེད།
 ཉེ་བར་ཞི་བར་གནས་པ་ལ།
 སེམས་ནི་ལས་རུང་ཤིན་ཏུ་ཉེ།
- ༤༣༥ དམིགས་པ་ཀུན་ལ་རབ་མཁས་ཤིང་།
 ཏིང་ངེ་འཛིན་གྱིས་སེམས་འདུལ་བ།
 འཕགས་པའི་ཚུལ་ལ་རབ་སྒྲུངས་ན།
 ཡོན་ཏན་ཀུན་གྱི་ཞིང་ས་ཡིན།
- ༤༣༦ ལྷན་པོ་སློབ་པ་ངོ་ཚར་འཛིན།
 མཁས་རྣམས་མ་བསྐྱབ་ངོ་ཚར་འཛིན།
 དེས་ན་མཁས་རྣམས་གས་གྱུར་གྲང་།
 བྱི་མའི་དོན་དུ་རིག་པ་སློབ།
- ༤༣༧ ཤེས་རབ་མེད་པའི་རྒྱ་མཚན་གྱིས།
 ལྷན་པོ་ཡོན་ཏན་མི་སློབ་པ།
 བརྟག་ན་ཤེས་རབ་མེད་ཉིད་ཀྱིས།
 ལྷན་པོས་འབད་པ་སྟག་པར་དགོས།
- ༤༣༨ སྟེ་བ་སྤྲ་མར་མ་བསྐྱབ་པས།
 ཚོ་འདྲིར་ལྷན་པོར་མཐོང་ནས་ནི།
 བྱི་མར་ལྷན་པོར་སྟེ་དྲགས་པས།
 ཚོ་འདྲིར་དཀའ་ཡང་འབད་དེ་མཉན།

- 436 Когда ум блуждает постоянно,
Ему некогда заняться Высшей *Дхармой*.
Ум того, кто утверждён в покое,
Лучше подойдет к такой работе.
- 437 Хорошо постигнув все предметы,
Подчинив свой разум в созерцании,
Изучив Учение Благородных, -
Утвердишь основу всех достоинств.
- 438 Глупцы считают, что учиться - это странно.
У мудрых же постыдно *неучение*.
Поэтому кто мудр, те вплоть до старости
Для жизни будущей овладевают знанием.
- 439 По причине недостатка понимания,
Глупый знанию совсем не обучается.
Но как раз из-за отсутствия понятия
Глупый как никто стараться должен!
- 440 Смотря на тех, кто в этой жизни глуп,
Из-за того, что в прошлом не учились,
Чтоб самому потом глупцом не стать,
Хоть трудно, но сейчас внимать старайся.

༤༤༡ བསྐྱེམ་ན་ཐོས་པ་མི་དགོས་ཞེས།
སྒྱུན་པོ་སྒོ་རྒྱ་ཚུང་བ་སྟེ།
ཐོས་པ་མེད་པར་བསྐྱེམ་པ་ཅེས།
འབད་ཀྱང་དུང་འགྲོའི་སྐྱབ་ཐབས་ཡིན།

༤༤༢ རྒྱ་འབྲས་བསྐྱུ་བ་མེད་པ་འདི།
ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པའི་བྱང་ཚས་ཡིན།
མ་བསྐྱབ་པ་ལ་ཀུན་མཁྱེན་དུ།
འགྲོ་ན་རྒྱ་འབྲས་ག་ལ་བདེན།

༤༤༣ ཐོས་པ་མེད་པའི་སྒོམ་པ་དེ།
རེ་ཞིག་སྐྱབ་ཀྱང་སྐྱར་དུ་འཇིག།
གསེར་དདུལ་ལེགས་པར་བཅུ་ན་ཡང་།
མེ་དང་བྲལ་ན་སྔ་བར་འགྱུར།

༤༤༤ ཤེས་རབ་ཀྱིས་ནི་གཏིང་བརྟགས་ནས།
ཉེས་རྒྱ་སྒྲོང་བ་བསྐྱེམ་པ་ཡིན།
ལུས་ཀྱིས་དྲི་མ་མ་བཀྱས་པར།
བསྐྱེམས་ཀྱང་རིང་ཞིག་ལོན་ནས་ཚྲོག།

༤༤༥ འབྲས་བྱ་ལུས་བྱང་མ་རྫོགས་པར།
བདག་མེད་རྟོགས་ཀྱང་འཚང་མི་རྒྱ།
ཐབས་མཚོག་དག་གིས་མི་བསྐྱབས་པར།
བདེན་པ་མཐོང་ཡང་དགྲ་བཅོམ་མིན།

- 441 "Медитирующий может не учиться" -
Говорит невежда скудоумный.
Не учась, усердно медитировать -
Верный путь животным воплотиться.
- 442 Безошибочность причины с результатом -
В этом суть Учения Премудрых.
Применительно к всезнанию без учения,
Разве верен результат такой причины?
- 443 Кто без обучения медитирует, -
И достигнутое скоро растеряет.
Злато с серебром хоть легкоплавкие,
Но твердеют быстро без огня.
- 444 Медитация - это когда разум,
Вникнув в корни зла, их отсекает.
Это - как грязь тела отмывать,
Что в дальнейшем собирается опять.
- 445 Не собрав плодов причин непогрешимых, -
Даже самость правильно понявший, - не прозреет.
Точно так же, - не *архат*, кто не освоив
Высших методов, смог истины увидеть.

༤༤༤ དེས་ན་ཚས་རྣམས་ལེགས་རྟོགས་ཏེ།
ཏིང་ངེ་འཛིན་ལ་སེམས་བཞག་ནས།
ཉེས་པ་བག་ཆགས་དང་བཅས་པར།
གང་གིས་སྤངས་པ་རྫོགས་སངས་རྒྱས།

༤༤༥ གང་ལ་སྒོ་བྲོས་མི་ལྟན་ན།
བསྟན་བཅོས་ལེགས་ཀྱང་སྤྲི་ཞིག་ལེན།
འོར་བུས་སྤྲས་པའི་གསེར་གྱི་རྒྱན།
མཛེས་ཀྱང་བ་ལང་ག་ལ་ལྟ།

༤༤༦ མཁས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ལེགས་བཤད་ཀྱན།
ཤིན་ཏུ་བདེ་བ་གོ་བཞིན་དུ།
དེ་དོན་ཉམས་སུ་མི་ལེན་ན།
བསྟན་བཅོས་ཤེས་ཀྱང་ཅི་ཞིག་བྱ།

༤༤༧ རང་ལ་དགོས་པའི་བསྟན་བཅོས་རྣམས།
ཉི་མ་རེ་ལ་ཆོག་རེ་བྱང་།
གོག་མཁར་དང་ནི་སྤང་ཅི་ལྟར།
རིང་པོར་མི་ཐོགས་མཁས་པར་འགྱུར།

༤༤༨ ལེགས་པར་སྦྱོང་ལ་འཇུག་འདོད་ན།
ཅི་ནས་དེ་ཡི་ཁ་སྒྲན་ཏེ།
རྣམ་པ་ཀྱན་ཏུ་བསྟན་བཅུགས་ན།
སྒོག་ལ་བབ་ཀྱང་ལུགས་བཞིན་བསྐྱང་།

- 446 Потому, познав все *дхармы* досконально,
Утвердившись разумом в *самадхи*, -
Тот, кто вместе с тем сумел отбросить,
Склонность к злему, станет Просветленным.
- 447 Кто умом совсем не обладает,
В руки не возьмет хорошей книги.
Золотое украшение с *норбу* -
Хоть красиво, но быку какое дело?
- 448 Понимать, что все трактаты мудрых
Очень правильны, но ничего не делать
Соответственно такому пониманию...
Для чего тогда и знание трактатов?
- 449 Если каждый день учить по строчке
Из трактатов, что для вас полезны,
То подобно муравейнику и меду,
Возрастет ученость постепенно.
- 450 Кто решил в поступках благородных
Упражняться, - тем необходимо послушание.
В обстоятельствах любых не поступаясь
Принципом, - следовать ему ценою жизни.

༤༥༡ དེ་ལྟར་འབད་པས་གཞུང་ལུགས་ནས།
འབྱུང་བཞིན་གཉེན་པོས་སྐྱབ་ཅུས་ན།
མཁས་ཅན་མས་རྩོན་པ་མི་གསུང་གི།
འདི་ཡི་ཕན་ཡོན་ཕྱི་ནས་ལྟོས།

༤༥༢ རྩོན་ཡང་འདི་བཞིན་སྤྱད་ཅན་མས་འཕེལ།
ད་ལྟ་ན་ཡང་དེ་ལྟར་མཐོང་།
གཏན་ཆོགས་བཟང་པོ་འདི་ཡིས་ནི།
མ་འོངས་ཅན་མས་ཀྱང་ཕུན་ཆོགས་འཕྱོང་།

༤༥༣ རྩོ་ལྡན་རང་གིས་ཤེས་ན་ཡང་།
མཁས་པའི་གཞུང་ལུགས་གྲས་པས་ལྟ།
རིན་ཆེན་ཤིན་ཏུ་བཟང་པོ་ཡང་།
མ་བཟོས་པར་དུ་རིན་ཐང་ཆུང་།

༤༥༤ རྣགས་ཆལ་ཤིན་ཏུ་མང་མོད་ཀྱང་།
ཅན་དན་ས་མཆོག་སྐྱེ་བ་ཏུང་།
དེ་བཞིན་མཁས་པ་མང་ན་ཡང་།
ལེགས་བཤད་འབྱུང་བ་ཤིན་ཏུ་དཀའ།

༤༥༥ ཏྲ་མཆོག་འགྲོ་བའི་ཆོ་ན་ཤེས།
གསེར་དུལ་བཞུ་ན་ཤེས་པར་འགྱུར།
སྤང་པོ་གཡུལ་ངོར་ཤེས་འགྱུར་ཏེ།
མཁས་པ་ལེགས་བཤད་རྩོམ་ན་ཤེས།

- 451 Упражняясь в этом, если сможешь
Средства из трактатов применять, -
Вскоре убедишься в их полезности,
Так как мудрые не всуе говорят.
- 452 В прошлом много было живших так,
И сейчас встречаются такие.
Значит есть хороший повод полагать, -
Люди будут совершенства достигать.
- 453 Умный, даже если знает сам,
Должен уважать писание мудрых.
Даже самый драгоценный из камней
Дешевеет, когда сбыта ему нет.
- 454 Хоть лесов и много есть на свете,
Но сандала белого в них мало.
Точно так же: хоть мужей ученых много, -
Редко встретишь поучительное слово.
- 455 Во время скачек узнается конь хороший;
Узнаешь золото и серебро, когда их плавильшь;
Хороший слон в сраженьях познается, -
По назидательным словам поймешь, кто мудр.

༤༥༩ གང་ཞིག་འཇིག་རྟེན་ཐམས་ཅད་ཀྱིས།
རང་ལ་ཚད་མར་བྱད་འདོད་ན།
དེ་ཡིས་གཞུང་འདི་ལེགས་བརྟགས་ཏེ།
གཉེན་པོ་བསྐྱེད་ལ་འབད་དེ་བསྐྱབ།

༤༥༧ འཇིག་རྟེན་བྱ་བ་ལེགས་ཤེས་པ།
དེ་ཡིས་དམ་པའི་ཚོས་ལྷགས་འབྱུང།
དེས་ན་ཚོས་ལྷགས་སྦྱོད་པ་དེ།
བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་ནམ་ཐར་ཡིན།

འཚོ་བྱེད་ཟས་སྲ་སྦྱོ་བཏགས་ནས།
སྤན་གྱིས་ནད་ཆེན་གསོ་བ་ལྟར།
འཇིག་རྟེན་ལྷགས་ཀྱི་རྗེས་འབྲང་ནས།
བདག་གིས་དམ་པའི་ཚོས་འདི་བསྟན།

456 Если кто-то хочет в этом мире
Удостоиться доверия людского, -
Тот, подумав хорошо над этой книгой,
Меры предприняв, - того достигнет!

457 Хорошо узнав дела мирские,
Можно *Дхарму* Высшую постигнуть.
Ну а жизнь по заповедям *Дхармы* -
Это образ жизни *Бодхисаттвы*!

Словно лекарь, исцеляющий недуги,
Снадобьем, имеющим вид пищи, -
Я под видом светских наставлений
Преподал Возвышенную *Дхарму*.

ཐོས་པ་རྒྱ་མཚོའི་སྒྲིང་ནས་རབ་འབྱུངས་ཤིང་།
སྒོ་གོས་སྒྲུ་ཡི་དབང་པོས་ཡོངས་བབྱང་བ།
དཔལ་ལྷན་ལེགས་པར་བཤད་པ་རིན་ཆེན་གཏེར།
སྒོ་གསལ་སྒོ་ཡི་བང་མཛོད་དག་པ་དང་།
མཁས་པ་རྣམས་ཀྱིས་འདོད་དགུ་བསྐྱབ་པའི་ཕྱིར།
ཤུག་དགོ་སྒོང་ཀུན་དགའ་རྒྱལ་མཚན་དཔལ།
བཟང་པོས་དགའ་བའི་ཡིད་ཀྱིས་ལེགས་བརྟགས་ནས།
ཕྱོགས་རྣམས་གསལ་པར་བྱ་བྱིར་འདི་ཕྱེ།

དེ་ལས་བྱུང་བའི་དགོ་བ་དྲི་མ་མེད།
བསལ་ཟེར་བྱེ་བའི་འོད་ལྟར་རབ་གསལ་བས།
སྒྲེ་བོ་སྒྲིང་གི་ཐུན་པ་ཕྱིར་བསལ་ཏེ།
སྒོ་གསལ་སྒོ་ཡི་ཀུ་ཐུད་རྒྱས་བྱུར་ཅིག།

ཤེས་བྱ་ཀུན་ལ་རབ་སྐྱུངས་པས།
ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་ཐོབ་པའི་ཕྱིར།
དེས་ན་བདག་གིས་བརྟན་བཙོས་འདི།
རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་འཕྱོག་ཕྱིར་བྱས།

Драгоценный кладёзь мудрых поучений,
Суть на острове познания возвращенных
Под опекою ума - Владыки нагов,
Был открыт гелонгом Шакьи, благородным
И блистательным Гунга Жалсаном, сердцем
 радостным в них пользу усмотревшим.
Всеми миру [дал его] для просвещения,
Чтоб пытливым пополнял копилку знаний,
И чтоб чаяния всех мудрых исполнялись!

Пусть от этого возникшим чистым благом,
Как от света мириад лучей холодных,
Просвещаются сердца людей от мрака,
И ума *күмүдү* у пытливых расцветает!

Так как только познаванием всех явлений
Плод всеведения достигнуть нам возможно,
То и мной трактат сей был составлен
Для стяжания совершенного прозрения.

ལེགས་པར་བཤད་པ་རིན་པོ་ཆེའི་གཏེར་ཞེས་བྱ་བའི་བསྟན་བཅས། དུལ་
བྱང་ཕྱོགས་ཀྱི་རྒྱུད་ཁ་བ་ཅན་གྱི་སྒྲོངས་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སྒྲིང་པོ་དོ་རྗེའི་གདན་
ལས་བྱང་ཕྱོགས་སུ་དཔག་ཚད་བརྒྱ་བརྒྱ་བཟོད་པའི་གནས། གཙང་ལ་
སྟོད་གྲོམ་པ། དཔལ་ས་སྐྱའི་གཙུག་ལག་ཁང་གནས་པ་འཇམ་པའི་
དབྱངས་ཀྱི་འོད་ཟེར་གྱིས་སྒྲོའི་པ་སྒྲོའི་ཟུ་འབྲུ་ཅུང་ཟད་ཁ་བྱེ་བས། སྐྱ་
དང་། ཚད་མ་དང་། སྟན་ངགས་དང་། ཐེབ་སྒྱུར་དང་། ཚིག་གི་རྒྱན་དང་།
བདེ་བར་གཤེགས་པའི་གསུང་རབ་ཀྱི་དོན་ཡོངས་སུ་གྲགས་པ་པལ་པོ་ཆེ་
ཐོས་ཤིང་། ཉོགས་ནས་ཁོང་དུ་རྒྱུད་ཅིང་འདྲིས་པར་བྱས་པས་ལྷང་དང་
རིགས་པ་དང་། མན་ངག་གི་གནད་ཕྱིན་ཅི་མ་ལོག་པར་སྒོ་གྲོས་ཀྱི་སྒྲུང་བ་
ཐོབ་པ། འཆད་པ་དང་། རྩོམ་པ་དང་། སྒྲོམ་པའི་རྒྱལ་ལ་སྒྲོབས་པ་དགེ་བ་
ཅན། སྤྱུའི་དགོ་སྒྲོང་རིགས་པར་སྐྱ་བ་ཀུན་དགའ་རྒྱལ་མཚན་དཔལ་
བཟང་པོ་ཞེས་བྱ་བས། དཔལ་ས་སྐྱའི་དགོན་པར་ལེགས་པར་སྐྱར་བ་རེ་
ཤིག་རྫོགས་སོ། །

Шастра, называемая "Драгоценная сокровищница полезных изречений", была составлена в северной стране снегов за сотни и сотни поприщ вдали от центра пробуждения - Бодхгаи, в Верхнем Громпа провинции Цан, насельником славной Сакьяской *вихары*, лотос ума которого, быв приоткрыт светом Манджушри, позволил ему изучить, понять и усвоить науку словесности, логику, поэтику, стихосложение, риторику, а также смысл большинства из известных учений Сугаты, что, по стяжании им ока мудрости с неложным постижением самой сути писания, рассуждения и наставлений, дало ему благое дерзновение и к собственному осмыслению их, и к поучению, и к сочинительству.

Сим же и завершается это прекрасное сочинение, составленное в славном монастыре Сакья буддийским монахом и логиком Гунга Жалсаном Палсанпо.

ཨོ་སྤྱི།

འཕགས་མཆོག་འཇམ་དཔལ་དབྱངས་ཀྱིས་རྗེས་བཟུང་བས།

ཕྱིན་ཐུབ་མཐའ་རྒྱ་མཚའི་མཐར་སོན་ཅིང་།

གངས་ཅན་བཟུན་པའི་དཔལ་རྒྱར་བརྗེ་ཏ།

ཀུན་དགའ་རྒྱལ་མཚན་ཞབས་ལ་སྦྱི་བོས་འདུད། །

རྒྱལ་འདི་དག་སྤྱོད་སྤྱོད་བཟང་གྲགས་པ་ཡིས།

ཆོས་ཐེ་བདེ་ཆེན་ལྷན་གྲུབ་སྤྱི་མཆོག་ཏུ།

རྒྱན་རྒྱུ་རྒྱར་དེ་བར་དུ་བཞུགས་པའི་དགེས།

འགྲོ་ཀུན་སྤྱོད་མེད་བྱང་ཆེན་ལྷན་ཐོབ་ཤོག། །

Ом свасти!

Головой касаюсь стоп Гунга Жалсана,
Кто великим Арьей Манджушри был наставляем,
И исплавав море внутренних и внешних
Всех учений, стал в Тибете Шри Дхарма Пандитой.

Эти формы, при стечении всех условий,
Изготовлены гелонгом Лубсан Дагбой
Из "Обители спонтанного блаженства".
Да скорей достигнут люди пробуждения!

ПРИЛОЖЕНИЕ

	<p>७७१ । अथ ह्येवमुपपन्नं नृपि नानाप्रमाणमप्युपपन्नं नृपि नानाप्रमाणमप्युपपन्नं ।</p>
--	---

	<p>७७१ । अथ ह्येवमुपपन्नं नृपि नानाप्रमाणमप्युपपन्नं नृपि नानाप्रमाणमप्युपपन्नं ।</p>
--	---

	<p>७७१ । अथ ह्येवमुपपन्नं नृपि नानाप्रमाणमप्युपपन्नं नृपि नानाप्रमाणमप्युपपन्नं ।</p>
--	---

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

Некоторые имена и слова, оставленные без перевода:

Акишапада - автор Ньяя-сутры, древнеиндийского трактата по логике.

Ангулимала - здесь название злого божества.

архат - степень духовного достижения в буддизме, характеризующаяся очищением от "десяти омрачений".

асуры - полубоги в индийской мифологии.

балин - ритуальное подношение, изготовляемое из ячменной муки.

Бодхисаттва - идеал личности в буддизме махаяны.

Вальмики - древнеиндийский поэт, которому приписывается авторство эпоса "Рамаяна".

вихара - место обитания монахов, монастырь.

Вьяса - согласно преданию, риши - мудрец, составивший эпос "Махабхарата" и некоторые другие древнеиндийские литературные памятники.

Гаруда - мифический царь птиц.

Гауда - название древнеиндийского княжества.

Дурьодхана и *Панду* - герои древнеиндийского эпоса "Махабхарата".

Дхарма - зд. Учение Будды.

дхарма - явление, феномен.

Дхармараджа - зд. то же самое, что *раджа* - царь.

жалсан - победный стяг, знамя.

зула - лампада для подношений.

Канъжи - не идентифицировано.

карма - универсальный закон причинно-следственной связи.

кинука или *кинука* - дерево с ярко-красными цветами, Бутея односеменная.

кумуда - водяная лилия, распускающаяся, как считается, при свете луны.

лама - священнослужитель или учитель в тибетском буддизме.

Малайя - горы на юге индийского континента, на которых по преданию, произрастают сандаловые деревья.

Манджушри - Бодхисаттва, воплощение мудрости Будды.

Махадэва - лжеучитель, искаженно проповедовавший учение Будды.

Махешвара или *Ишвара* - верховное божество в индуистских учениях, Шива.

Муни - Будда Шакьямуни.

наги - мифические змеи, обитающие в воде.

норбу - драгоценный камень, сокровище.

прета - голодный дух.

Рахула или *Раху* - название планеты и божества, с которыми ассоциировались солнечные и лунные затмения.

ролан - злой дух, обитающий в телах мертвых, оживленный мертвец в тайных ритуалах.

самадхи - состояние медитативного погружения.

сансара - круговорот бытия, бренный мир.

Сумеру или *Меру* - священная гора в индийской космологии, считающаяся центром мироздания.

Сураха - имя бедняка, жившего во времена Будды и известного тем, что он однажды отдал предназначавшиеся для него еду и одежду, тем, кто в них больше нуждался.

тадибхала - название маленькой птички.

Тайная Мантра или *мантра* - заклинания.

Тротала или *Атротала* - некий лжеучитель, упоминаемый в "Нитишастре" Масуракши.

Уджияна - согласно одному из комментариев, некий город на юге Индии в древности.

ушнисиша - зд. драгоценное украшение макушки головы в прямом или в переносном смыслах.

Цута - мифическая страна.

Чакравартин - вселенский правитель, идеал совершенного правителя.

Чандра и *Судаса* - персонажи джатаки о Сутасоме (Гирлянда Джатак, №31)

чинтамани - драгоценность, исполняющая желания.

Яма или *Ямараджа* - Хозяин Смерти.

Использованная литература:

На тибетском языке:

Сакья Пандита Гунга Жалсан - *chos rje sa skya paN+Ti ta'i bka' 'bum las legs bshad rin chen gter zhes bya ba bzhugs so* - ксилограф Агинского дацана, 27 листов;

Соднам Жалсан - *sa skya legs shad kyi 'grel pa gsar bu'i dga' ston zhes bya ba bzhugs so* - Лхаса, 2011;

Карла Карма Принлей Гелег - *legs par bshad pa rin po che'i gter gyi tshigs su bcad pa'i 'grel gsar mkhas pa mgu ba'i mchod sprin zhes bya ba bzhugs so* - Пекин, 2012;

Принлей Дондуп (ред.) - *sa skya legs bshad kyi rtsa 'grel* - Синин, 1995;

Санжай Тензин - *sa skya legs bshad don 'grel bzhugs so* - Дели, 2008.

На английском языке:

Ordinary Wisdom: Sakya Pandita's Treasury of Good Advice. With a Commentary Entitled "A Hive Where Gather Bees of Clear Understanding" by Sakya Khenpo Sangyay Tenzin. - Бостон, 2000;

The Tibetan Book of Everyday Wisdom. A Thousand Years of Sage Advice - 2018.

На китайском языке:

萨迦格言 (*sa jia ge yan*) (трехязычное издание) - Пекин, 2015.

На русском языке:

Атсанавонг С.Г., «Эрдэниин сан субашид» – памятник письменной культуры бурят, Чита, 2013.

На бурятском языке:

Баатар Батоев - «Сагай далайн хүлгөөн дундуур...»
Эрдэниин сан субашид, стр. 182-266, Улан-Удэ, 2018.

Готовятся к выходу:

1. Панчен Соднам Дагпа - "Букет белых лотосов";
2. Арья Нагарджуна - "Капля, питающая людей";
3. Гончог Донпе Донме - "Шастра о дереве";
4. Гончог Донпе Донме - "Шастра о воде";
5. Лубсан-Доржи Данжинов - Сборник наставлений для мирян.

Изображение на обложке: "Тунши" - четверо дружных.
Художник: Бадмаев Буда лама

Перевод, предисловие и комментарии: Д.В.
Отпечатано в типографии Агинского дацана
06.11.2021

Пилотный экземпляр.

